

INDEX

Jurium, quæ in hoc Opere explicantur,
interpretantur, aut ad concordiam
reducuntur.

Primus numerus Partem, secundus Caput, tertius sedem materiae, quartus
paginam indicant.

Ex Jure Divino.

CAP. 1. ENES. part. 2. cap. 1. n. 5. pag. 123.
2. & 3. Genes. p. 3. c. 1. à num. 5. usque ad
num. fin. p. 159.

Numerorum.

Cap. 26. & 27. Numer. p. 3. c. 4.
num. 1. & 10. p. 181
Et p. 3. c. 5. à n. 1. usque ad 18. p. 188
Et p. 8. c. 1. à n. 14. usque ad 60. p. 332
Cap. fin. Numer. p. 3. c. 5. n. 4. p. 188

Deuteronomii.

Cap. 7. Deuteron. p. 3. c. 3. à n. 2. p. 175

Ex Divi Joannis Epist. Can.

Cap. 3. Divi Joannis. 1. Canon. p. 1. c. 2. à n. 12. usque
ad n. 15. p. 20. & seqq.

Ex Jure Canonico decretalium.

Cap. tanta est vis matrimonii. Qui filii sint legitimi.
p. 1. c. 4. p. 37
Cap. eam te. 4. §. Sed etiam. De ætate, & qualitat. p. 7.
c. 1. n. 1. p. 284
Cap. dudum. 54. in fin. De electione. p. 7. c. 1. p. 284
Et in §. licet cum Gloss. verb. intitulatam, & verb.
retinere. d. p. 7. c. 3. p. 294
Cap. de multa, 28. de præbendis, & dignitatibus, p. 7.
c. 1. p. 284
Cap. 3. & c. conquerente, 6. de Clericis non residen-
tibus, p. 7. c. 2. p. 291
Et cap. 3. p. 294
Cap. 1. cum Gloss. verb. Clericum, de tempor. or-
dinatione p. c. 11. n. 15. p. 111
Cap. si beneficia. 20. de præbend. & dignitatib. p. 5.
c. 6. à n. 80. usque ad 83. p. 255
Cap. ex tenore, 35. de testib. p. 2. c. 1. maxime à n. 14.
p. 124
Cap. Sacris. 12. de sepulturis, p. 4. c. 6. à num. 31 usque
ad num. 33. p. 219

Ex sexto Decretalium.

Cap. 3. §. porro de verb. significat in 6. part. 7. c. 5.
p. 304
Cap. 1. de sepulturis, in 6. part. 2. c. 1. num. 65. 66.
& 67. p. 128
Et d. p. 2. c. 5. à n. 29. p. 150

Clementinarum.

Clement. Gratia, de rescript. p. 7. c. 4. per tot. p. 297
Clementina, Exivi de paradiso, §. quia igitur in suc-
cessionibus: maxime in vers. ac hujusmodi reddi-
tus obtinere, paupertati & mendicitati repugnet,
de verb. signif. p. 7. c. 5. per tot. p. 304

Decreti.

Cap. Sanctorum §. omnino 70. dist. p. 7. c. 1. p. 284
Cap. primo, 89. dist. p. 6. c. 4. à n. 10. p. 275
Cap. nunc autem divina inspiratione, 21. dist. part. 9.
c. unico. n. 7. p. 362
Cap. 1. 21. quæst. 1. p. 7. c. 1. p. 284
Cap. cœp. Hermenegildus, 24. quæst. 1. in principio,
hujus operis. pag. 3. Et p. 9. cap. unico. p. 368
Gloss. cap. cœpit Hermenegildus. 24. q. 1. verb.
Rex. p. 7. c. 6. à n. 1. usque ad fin. p. 318

Ex Concilio Tridentino.

Sess. 24. cap. 17. p. 7. c. 2. p. 297
Sess. 7. cap. 4. De format. p. 7. c. 3. p. 294

Ex Jure Civili Digesti Veteris.

L. Arethusa, 15. ff. de statu homin. d. p. 2. c. 5. à num. 1.
p. 148
L. Senatoris 5. ff. de Senatorib. p. 1. c. 6. n. 44. p. 61.
L. ait Prætor. 7. §. Sed quod Papinianus, ff. de mino-
rib. p. 5. c. 1. n. 4. p. 221
L. cum Prætor. 12. ff. de judiciis. part. 5. cap. 1. p. 221
& seqq.
L. cum testamento. 37. ff. de hæredib. Instit. p. 5. c. 1.
p. 221
L. final. in fin. ff. commun. prædior. p. 5. c. 2. n. 2. & 4.
p. 225
L. Utifruui, ff. si usufruct. petatur. p. 5. c. 4. à num. 4.
p. 237.
L. de vi. 37. ff. de judiciis. p. 5. c. 5. p. 240
L. Vindicantem 17. ff. de evictionib. part. 5. cap. 6.
p. 248.
L. Claudius. 16. ff. qui priores in pignore habeantur,
p. 1. c. 10. n. 23. p. 108
L. Æquissimum. 5. ff. ad Senatusconsultum Tertullia-
num. p. 1. c. 10. n. 24. p. 108
L. Uxores. 9. ff. de his qui notantur infamiâ, p. 1. c. 11.
n. 14. p. 111
L. Final.

Index Jurium.

- L. final. ff. de minorib. p. 2. c. 2. à n. 26. p. 32
- L. liberum. 11. ff. de his qui notantur infamiâ, p. 2. c. 4. à n. 5. p. 143
- L. si fundus. 18. §. si duos pariter. ff. de pignorib. p. 2. c. 5. à n. 28. p. 150
- L. emancipatum. 7. §. fin. ff. de Senatorib. p. 4. c. 6. à n. 41. p. 219

Digesti infortiati,

- L. qui quadringenta. 88. ff. ad leg. Falcid. p. 1. c. 10. n. 25. p. 108
- Et p. 4. c. 5. à n. 7. usque ad 9. p. 213
- L. si usufructus mihi in biennium. 6 ff. de usufruct. legat. p. 2. c. 2. maxime à num. 9. usque ad n. 11. & à n. 24. usque ad n. 30. p. 131
- L. si Titio. 10. ff. de usufruct. legat. p. 5. c. 4. num. 4. p. 237.
- L. exitus. 35. ff. de acquir. possess. p. 5. c. 5. p. 240
- L. in substitutione, in 2. responso, ff. de vulg. & pupil. substitut. p. 1. c. 4. n. 34. p. 40
- L. 1. §. si apud hostes. ff. de legit. tutorib. p. 1. c. 4. n. 56. p. 43
- L. si necem. 4. §. si deportatus, ff. de bonis libertor. p. 1. c. 4. n. 57. p. 43
- L. si Titius. 16. ff. de condit. & demonstrat. p. 1. c. 5. à n. 50. p. 16.
- L. cum ita. §. in fideicommissio, ff. de legatis, 2. p. 1. c. 8. à n. 29. p. 100
- E. etsi ex modica. 6. in principio, ff. de bon. libertor. p. 1. c. 11. n. 13. p. 111
- L. duo sunt Titii. ff. de testam. tutela. p. 1. c. 11. n. 25. & 26. p. 112
- L. Plautius. 8. ff. de auro, & argento legato. p. 1. c. 13. n. 6. p. 119
- L. Titio centum. 70. §. Titio centum, el segundo. ff. de conditionib. & demonstrat. p. 2. c. 1. n. 61. p. 127. & seq.
- L. ex duobus. 34. ff. de vulgari, p. 2. c. 5. num. 22. p. 150
- L. duos 10. ff. de rebus dubiis, p. 2. c. 5. à num. 22. usque ad n. 25. p. 150
- L. qui filiabus 17. §. si quis ita, ff. de legat. 1. p. 2. c. 5. à n. 29. usque ad 32. p. 150
- L. Tribunus 20 §. fin. ff. de milit. testam. par. 3. cap. 1. p. 221
- L. municipiorum, ff. de opt. leg. par. 8. c. 6. num. 12. p. 359
- L. si fuerit 11. ff. de rebus dubiis, p. 2. c. 5. à num. 33. p. 151
- L. si filius. 42. in principio, ff. de bonis libertor. p. 4. c. 6. à n. 40. p. 219
- L. qui habebat, ff. de vulgari p. 5. c. 3. n. 32. p. 234
- L. facere posse 29. ff. soluto matrimonio, p. 5. c. 3. n. 33. p. 234

Digesti Novi.

- L. ubi ita donatur, ff. de donat. caus. mortis, p. 1. c. 3. maxime à n. 28. p. 35
- L. cum precario, 12. ff. de precario. p. 1. c. 3. maxime à n. 33. & 34. p. 35
- L. jus nostrum. 7. ff. de reg. juris. p. 1. c. 4. p. 37.
- L. hæc verba. 124. ff. de verbor. significat. p. 2. c. 1. maxime à n. 5. p. 123
- L. 1. §. hujus, ff. uti possideris, p. 4. c. 5. p. 240
- L. ubi epugnantiâ, ff. de reg. juris, p. 1. c. 1. à num. 52. p. 16
- L. si Titius, 9. de verbor. obligat. p. 1. c. 1. num. 50. p. 17.
- L. in diem. ubi gloss. ff. de novationib. p. 1. c. 11. n. 16. p. 111.

- L. si servus, 14. §. servus. ff. de statu liberi, par. 2. c. 2. num. 24. p. 132
- L. si stipulatus 14. cum l. sequent. ff. de verb. oblig. p. 2. cap. 25. & 30. p. 132
- L. Paulus 38. §. Gajus, ff. de liberal. caus. par. 2. c. 2. à num. 26. p. 133
- L. usufructus. 16. ff. de stipulatione servorum, p. 5. c. 2. num. 2. p. 225

Codicis.

- L. optimam. 14. §. fin. Cod. de contrahenda, & com. stipulat. p. 2. c. 1. maxime à n. 14. p. 124
- L. fin. Cod. de Codicillis, par. 6. c. 1. & cap. 2. p. 262 & 265.
- L. 1. Cod. de furtis, & serv. corrupt. p. 6. c. 3. p. 269
- L. his quidem. 5. Cod. qui militare possunt vel non, lib. 12. p. 6. c. 4. p. 274
- L. 1. Cod. de consulib. lib. 12. p. 1. c. 4. n. 35. p. 41
- L. Quoties Cod. de rei vindicat. p. 1. c. 4. num. 61. p. 43.
- L. 1. Cod. de errore calculi, p. 1. c. 5. à n. 9. p. 46
- L. si Senator. Cod. de Dignitatibus, lib. 12. p. 1. c. 6. num. 50. p. 61
- L. fin. Cod. de annali præscriptione, p. 2. c. 2. à num. 26. p. 132.
- L. cum inter. 14. Cod. de fideicommissar. libertatibus p. 2. c. 5. à n. 26. p. 150
- L. si quis in testamento. 16. Cod. de fideicom. liberr. *ibid.* n. 17. p. 150
- L. 3. Cod. de petit. hæreditatis p. 6. c. 1. n. 17. p. 263
- L. cum qui 14. Cod. de inofficioso testam. p. 6. c. 1. num. 18. p. 263
- L. contra majores, eod. tit. *ibid.* p. 263
- Authent. nisi tricennale, Cod. de bonis maternis, p. 2. c. 2. à n. 26. p. 132
- Authent. hoc amplius. §. si quis Cod. de fideicom. p. 3. c. 1. à n. 34. usque ad n. 36. p. 161

Authenticorum.

- Authent. de Hæredib. & Falcidia, §. inordinatum. cum Gloss. verb. prior. p. 1. c. 8. à n. 46. p. 102

Consuetudinum feudorum.

- Cap. 1. de Natura successionis feudi, p. 1. c. 6. n. 191. & 202. p. 73. & 74

Institutionum.

- §. item verborum, in fin. Inst. de inutilibus stipulat. p. 2. c. 1. maxime à n. 14. p. 124

Ex Jure Regni.

- L. 12. tit. 2. part. 2. p. 4. c. 4. à n. 29. p. 212
- L. 7. tit. 10. part. 3. p. 6. c. à num. 3. usque ad num. 6. p. 269
- L. 117. tit. 28. part. 3. p. 2. c. 1. à n. 14. p. 124
- L. 6. tit. 16. part. 3. p. 4. c. 4. à n. 29. p. 212
- L. 32. tit. 11. part. 5. p. 2. c. 1. à n. 14. p. 124.
- L. 12. tit. 33. part. 7. p. 2. c. 5. à num. 17. usque ad n. 46. p. 150.

Ex leg. Tauri.

- L. 17. Taur. p. 1. c. 3. maxime à n. 22. p. 34
- L. 27. Taur. p. 1. c. 6. à num. 230. usque ad num. 239. p. 71.
- Et d. p. 1. c. 13. à n. 14. p. 120
- Et p. 7. c. 1. p. 284
- L. 40. Tauri. p. 1. c. 1. n. 157. & seq. p. 70
- L. 42. Tauri, hodie, l. 3. tit. 7. lib. 5. Recopilat. p. 2. c. 2. n. 40. p. 134
- L. 44. Tauri, p. 1. c. 3. à n. 22. p. 34
- L. 45. Tauri, p. 5. c. 2. à num. 54. usque ad num. 57. p. 229

Et

Index Rerum

Et d. p. 5. c. 3. n. 14. & 15. p. 233
Et d. p. 5. c. 5. pag. 240
Recopilationis.
L. 3. tit. 7. lib. 5. Recopilat. p. 2. c. 2. p. 130
L. 7. tit. 7. lib. 5. Recopilat. p. 3. c. 5. à num. 16. usque ad n. 29. p. 189
Et part. 4. c. 1. n. 46. p. 197

Et part. 8. per totam. p. 326
L. 12. tit. 7. lib. 5. Recopilat. part. 8. cap. fin. à nu. 9. p. 365.
L. 5. & 14. tit. 7. lib. 5. Recopilat. p. 1. c. 7. n. 157. p. 70
L. 13. & 14. tit. 7. lib. 5. Recopilat. p. 1. c. 7. num. 35. & 36. p. 94
L. 13. tit. 7. lib. 5. Recopilat. p. 3. c. 4. n. 15. p. 182
L. 4. tit. 3. lib. 7. Recopilat. pag. 6. c. 4. p. 274

I N D E X

Omniū notabilium, quæ in hoc Opere continentur.

Primus numerus indicat part. secundus cap. tertius num. quartus pag.

A

Absens. & Absentia.

ABSENS causa Republicæ per fictionem habetur pro præsentem, p. 2. c. 1. n. 70. p. 128.
Absentium bona majoratus, seu feudalia, quare dantur in administratione sub fidejussoribus, seu cautione de restituendis fructibus ex bonis majoratus. Redditur ratio: Nam præsumitur absens jam decessisse, si per litteras, aut per nuntios non curat de administratione eorum, part. 6. cap. 3. n. 18. pag. 270.
Limita nisi parum temporis sit absens, veluti intra quinquennium, ibid. n. 19. p. 271
Absens ad quod usque tempus præsumitur vivere, nostris temporibus? contra leg. fin. Cod. de sacro. sanct. Eccles. p. 6. c. 3. n. 20. & 21. p. 273
Absentium bona dantur in administrationem proximioribus consanguineis, seu immediatis successoribus, si tempus decennii sit elapsum. ibid. Contra Muñoz de Escobar, à n. 22. usque ad n. 25. p. 271.
Absentis immediatus successor in majoratu, si possideat alium majoratum incompatibilem cum majoratu absentis, an eligere teneatur ad obtinendam administrationem (sub dicta cautione) bonorum majoratus ejus, qui esset absens, & alterum repudiare in favorem sequentis in gradu? An verò non teneatur eligere donec plenè probetur mors absentis? ibid. à n. 26. usque ad n. 48. p. 271. & 272.
Absentium bona in administrationem conceduntur proximioribus, seu immediatè successoribus, ut ea conserventur, ibid. n. 28. p. 272
Absentis bonorum administratione, ut possit aliquis consequi, saltem requiritur quòd habeat jus in spe, quamvis non in re ibidem, nu. 45. p. 273.
Vide verb. *Administratio*, & verb. *Bona* & verb. *Substitutus*.

Actio.

Actionem qui habet ad majoratum, an possit succedere in alio cum eo incompatibili, p. 5. c. 3. nu. 5. p. 232.
Actionem, qui habet ad rem, ipsam rem habere videtur, quæ in bonis ejus jam adnumeratur, p. 5. c. 3. n. 9. & 10. p. 232. & p. 7. c. 6. n. 9. p. 320
Actio contraria, ab actione diversa differt, p. 6. c. 2. à n. 20. p. 268

Roxas de Incompatibilitate.

Actor.

Actor non potest duas actiones sibi contrarias simul intentare, atque eas persequi, ob incompatibilitatem quæ provenit ex naturali ratione, p. 6. c. 3. à n. 1. usque ad n. 3. p. 269
Actor qui agendo velit uti duabus actionibus incompatilibus, non est audiendus, sed unam earum debet eligere, p. 6. c. 3. n. 7. p. 269
Actoris vitium transit, & obstat substituto, p. 6. c. 4. n. 83. p. 281

Actus.

Actus testandi non debet separari ab unitate atque continuatione ejusdem actus, nam si ad aliud testator divertat, non valebit testamentum, p. 1. c. 7. n. 18. ubi deest negativa, non. p. 92
Actus interpretari debet ut potius valeat, quam perdat, dum tamen non sit contra voluntatem tacitam vel expressam defuncti, p. 1. c. 11. num. 28. & 29. p. 112
Actus humani an possint esse in pendentem de jure civili? p. 5. c. 2. n. 1. p. 225
Actus viventis non potest esse in suspenso secundum l. ususfruct. 26. ff. de stipulat. servor. Et per leg. fin. Cod. Communia pradior. decisum videtur quòd actus viventium possunt in suspenso esse: qui textus repugnantiam habere videntur, p. 5. c. 2. n. 3. Et referuntur opiniones Nicolai à Genua, & Bart. in conciliando eos, ibid. n. 5. & 6. p. 225
Actus morientium quòd non possint esse in suspenso declaratur exemplo, à n. 9. usque ad 11. ibid.
Actus morientium, quòd non possint esse in pendentem, intelligi debet ex facto Tertii, non verò ex natura relictæ. n. 39. & 40. p. 228
Actus morientium quòd non possint esse in pendentem, intelligi debet, interim; donec vocatus cum qualitate requisita adierit, & non ultra; vel sequenti successorì revocabiliter defertur successio, vel bonis (donec conditio purificetur) curator dandus est, n. 42. ibid.
Actus morientium quòd non possint esse in pendentem, intelligi debet quoad essentiam majoratus, quia non potest non existere post institutionem, n. 45. ibid.
Actus morientium possunt in suspenso in dispositione conditionali, cum ipsa non dependeat ab actu, sed ab alio intrinseco, scilicet à conditione, num. 48. ibid.

Index Rerum.

Actus morientium possunt esse in suspenso ex voluntate disponentium, n. 49. ibid.
Actus morientium non debent esse in pendentem, seu in suspenso. Circa quod axioma interpretatur Lex 45. Tauri, ibid. à n. 54. usque ad n. 57. p. 229
Actus morientium possunt esse in suspenso, quando majoratus vacat per contraventionem, n. 60. ibid.
Et tunc tempore, quo vacat, succedit natus, revocabiliter, n. 61. ibid.
Probatum juribus, & auctoritatibus, n. 62. p. 229
Actus morientium possunt esse in suspenso, quando majoratus vacat per contraventionem, etiam si verbis restrictis institutor vocasset aliquos: veluti si dicat; Quod facta alienatione, succedant qui reperientur tempore alienationis, n. 63. p. 230
Actus morientium possunt esse in pendentem, quamvis proximiores consenserint tempore alienationis, p. 5. c. 2. n. 64.
Et de aliis amplificationibus remissive, n. 65. p. 230
Actus morientium non possunt esse in suspenso in successione majoratus per contraventionem, quando filius contraveniens, vel de linea superiori natus sit post sententiam, seu rem judicatam, n. 66. ibid.
Sed Author hanc opinionem reprobatur, n. 67. ibid.
Actus morientium, in majoratu, qui vacat per mortem ultimi possessoris, si appareat de voluntate institutoris, potest esse in suspenso favore ejus, qui postea esset nasciturus, n. 73. & 74. ibid.
Quæ voluntas colligi potest, quando requiritur quod tempore quo vacat, successor habere debeat certam qualitatem, quæ non reperitur in nato, sed in postea nascituro, n. 75. p. 231
Vel quando substitutus vocatus sit sub verbis negativis, n. 76. ibid.
Et respondetur ad contraria, n. 77. ibid.
Actus morientium non possunt esse in suspenso in successione majoratus, quando non apparet de contraria voluntate institutoris, vel dispositione juris, n. 78. ibid.
Actus ac potentia sunt incompatibilia, cum simul esse non possint, p. 5. c. 3. n. 1. p. 232
Quod intelligitur in sensu composito, non autem in sensu diviso, n. 2. Et declaratur. n. 3. ibid.
Actus ac potentia simul esse possunt secundum diversas rationes, secus secundum easdem, n. 4. ibid.
Actus humanus dependet à voluntate, & potestate, n. 28. & 29. p. 234
Actus, qui debet expediri cum consilio alicujus, erit nullus, eodem consilio non petito, p. 7. cap. 5. n. 30. p. 306.
Actum, & Limitationem quando lex requirit, non sufficit actus sine limitatione, nec limitatio sine actu, p. 8. c. 5. n. 6. p. 352
Accumulatio.
Vide in verbo, *Cumulatio.*
Adam.
Adam, ideo non fuit formatus in Paradiso, sed in campo Damasceno, ne allegaret jus aliquod in Paradiso habere jure majoratus ei concessio cum gravamine, & conditione privationis ob contraventionem, p. 3. c. 1. n. 16. & 18. p. 159. & seq.
Adam ne ignorantiam allegaret de conditione, & gravamine, fuit admonitus, & interpellatus à Deo apposita die, ibid. n. 32. p. 161
Adam scienter, & ex proposito, avidus ad sciendum bonum & malum incidit in pœnam contraventionis, n. 37. ibid.
Adam, si non contravenisset præcepto, & conditioni, non fuisset privatus successione, & possessio.

ne majoratus Paradisi, etiam si ejus uxor Eva sola contravenisset, ibid. n. 39. p. 162
Adam excusans se à culpa contraventionis fuit in dolo, & calliditate, redarguendo Dominum Deum suum, & beneficium à Deo acceptum, qui ei dederat uxorem, & sociam ad ejus solatium, retorquendo in culpam, n. 41. ibid.
Adam, si errore probabili, & sine dolo, vel calliditate contravenisset, & se excusasset, non fuisset privatus majoratu Paradisi, ibid. n. 43. p. 162.
Adam, ob contraventionem condemnatus fuit, & privatus fructu bonorum temporalium, & spiritualium, ibid. n. 52. p. 163
Vide verb. *Successor.*

Ademptio.

Ademptio quando fiat in vim conditionis, vel modi, aut in vim pœnæ? Vide p. 3. cap. 1. num. 27. & 28. p. 161

Ademptio majoratus tunc habet locum, quando est in potentia, & voluntate gravati adimplere conditionem habendi, necne alium incompatibilem majoratum, p. 5. c. 3. n. 35. & 36. p. 234

Ademptio majoratus propter alium incompatibilem ratione quotæ, censeri debet temporalis, p. 5. c. 6. n. 77. p. 254

Adjunctus.

Adjunctus gaudet privilegio conjuncti in inseparabilibus, sive individuis, p. 4. c. 6. n. 45. p. 219

Administratio, & Administrator.

Administrator bonorum absentis non habet dominium, nec ullum jus in re, nisi quoad commodum & fructus interim percipiendos, p. 6. c. 3. num. 31. & 32. p. 272

Administrator bonorum absentis non possidet, sed solum in possessione est, n. 33. & 34. ibid.

Administratio bonorum absentis, solum hæredi, vel legitimo successoris datur, seu conceditur, num. 44. p. 273. Vide verb. *Absens*, & verb. *Bona.*

Adoptio.

Adoptivus filius, vel Arrogatus, in quibus bonis adoptatis succedere possit? Vide verb. *Filius.*

Adquisitio.

Adquisitionis causa, & conditio existens, quamvis postea cesset, non cessat ejus effectus jam consummatus, p. 5. c. 6. n. 98. & 99. p. 257

Advocatus.

Advocatus prudens recognoscere potest quando orationes, clausulæ, & conditiones sunt contrariæ, quando contradictoriæ & perplexæ, ex traditis exemplis, legibus, & auctoritatibus comprobatis, p. 1. c. 10. n. 26. p. 108

Advocatus prudens ad probationem Negativæ coartatæ loco & tempore, curet, si possibile est, articulari aliquod notabile factum, sive signum, quod illa die, vel hora acciderit, ad hoc ut testis, recorderetur, ut ei possit adhiberi fides; maximè quando intervenit temporis intervallum, p. 2. c. 1. n. 55. p. 127

Advocatus prudens quomodo se debeat habere in libello ad petendum unum ex duobus primogeniis incompatilibus, p. 6. c. 3. n. 14. p. 270

Advocatus Fisci, seu Regius Fiscalis promotus ad officium Senatoris Regalis, non potest esse Judex super lite in qua fuit Fiscalis. p. 6. c. 4. n. 32. p. 277

Idem de Regio Prætoris, vulgò, *Alcalde de Corte.* Vide verb. *Officium.*

Affirmatio.

Affirmatio, & Negatio, sunt directè contraria, & taliter incompatibilia quod simul de eis eligere, vel excipere quis non valeat. p. 6. c. 3. n. 12. & 13. p. 270

Agens

& Verbum.

Agens.

Agens ex diversis causis, seu actionibus, res judicata in una earum non nocet in alia, p. 6. c. 1. n. 9. p. 262.

Agilitas.

Agilitas corporis, & virilitas in Hermaphrodito attendi debet, ut præferatur secundogenito in majoratu, p. 2. c. 3. n. 64. & 65. p. 141.

Agnatus.

Agnati usque ad quartum gradum, & Cognati usque ad tertium, possunt variare in incompatilibus remediis succedendi, p. 6. c. 1. n. 12. p. 262.

Agnati, Fœminæ veniunt sub significatione *de Domo*, vel *Casate* in Italia, secus autem in nostra Hispania, p. 8. c. 3. n. 2. & 3. p. 345.

Aggregatio, Aggregatum.

Aggregare, qui tenetur, seu unire res alii majoratui, non valet apponere novas leges, seu condiciones contrarias seu repugnantes, p. 1. c. 7. n. 27. p. 95.

Aggregans sua bona, vel alia in majoratum à se institutum, si aliàs non tenebatur aggregare ea, seu incorporare, poterit apponere quascumque voluerit leges, seu condiciones etiam incompatibiles cum alio majoratu, p. 1. c. 7. n. 29. p. 93.

Quod accipe cum distinctione per Additionatores ad D. Molinam tradita, quæ laudatur, & probatur, n. 30. & 31. ibid.

Aggregatum Regnum alii principali, si habet condiciones contrarias, & incompatibiles, & non admittatur cum eis, permanet separatum cum legibus suis & statis ad gubernium, prepter inconuenientia quæ aliàs sequerentur, p. 1. c. 7. n. 32. p. 94.

Aggregata bona in diversis majoratum institutionibus, cum contrariis conditionibus, sive perplexis, sive incompatilibus, an dividi, & separari debeant? Resolvitur cum distinctione casuum, p. 4. c. 5. à n. 30. usque ad 33. p. 215.

Aggregationes, sive uniones majoratum tripliciter fieri contingit, per incorporationem, vel accessorie, vel æquè principaliter, p. 4. c. 5. n. 34. p. 216.

Aggregatio per incorporationem censeri debet tanquam unam dispositio facta in una charta, p. 4. c. 5. n. 35. & 36. p. 216.

Redditur ratio decidendi. ibid.

Aggregatio quando fit accessorie, sequitur naturam sui principalis, p. 4. c. 5. n. 38. ibid.

Aggregatio quando fit æquè principaliter, tunc quælibet dispositio remanet in suo statu, p. 4. c. 5. n. 39. p. 216.

Vide etiam verb. *Majoratus.*

Alienatio.

Alienatio rei majoratus facta per ejus possessorem, est ipso jure nulla, p. 5. c. 6. n. 7. p. 248.

Alienatio quando est ipso jure nulla, potest quis contravenire suo proprio facto, & illud impugnare, n. 8. ibid.

Vide etiam verb. *Nullitas.*

Ambiguitas.

Ambiguitas tripliciter considerari potest, aut in jure, aut in facto, aut in persona, p. 1. c. 11. num. 21. p. 111.

Amor.

Amor turpis mulierum incompatibilis est cum amore Dei, p. 1. c. 2. n. 15. p. 23.

Amphibologia.

Amphibologiam facit divisio dictionis: exemplum ponitur ibidem, p. 1. c. 11. n. 17. p. 111.

Amphibologia est quid ambiguum, quoties, eadem scriptura manente, significatio, vel ejus intellectus in diversas partes aperte flecti potest, num. 18. ibidem.

Roxas de incompatibilitate.

Amphibologia componitur ex *amphi* & *logia*, id est, dubia oratio, quæ sententiam dubiam indicat, n. 19. ibid.

Amphibologia est sermonis ambiguitas, n. 20. ibid.

Amphibologia si consideratur in institutione majoratus circa personam duorum successorum, & referri possit ad singulos simul eodemque tempore, quis eorum succedere debet, n. 22. & 23. ibid.

Amphibologia circa personam duorum qui sint vocati ad majoratum, si ex conjecturis apparere non valeat de quo sensit testator, neuter succedere debet, sed ille qui successurus erat aliàs ab intestato, n. 24. ibid.

Amphibologia, vel ambiguitas si sit in sententiis, rescriptis, confessionibus, testibus, vel in pactis; quid juris, vide remissivè, ibid. n. 29. p. 112.

Antipathia.

Antipathia Græcè idem est quòd *Aversio* Latinè, p. 1. c. 1. n. 14. p. 13.

Appellatio.

Appellabilis causa, & non appellabilis, si concurrant attenditur ad eam, quæ est appellabilis p. 4. c. 6. n. 35 p. 219.

Appellatione filiorum non veniunt nepotes, p. 8. c. 8. n. 6. p. 365.

Appellatione filii comprehenditur nepos, & alii descendentes, ibid. num. 9. maximè in favorabilibus, n. 11. Quod sine dubio procedit in Hispanorum primogeniis.

Approbatio.

Approbationis obligatio, & facultas reprobationis, non possunt concurrere apud eundem simul, p. 65. c. 6. n. 4. p. 248.

Arbitrium.

Arbitrium ab hoc ut in materia majoratus regulari debeat secundum personas, & eorum dignitates ac qualitates, demonstratur exemplis cum expressione qualitatium, quas habere debent possessores majoratum, ad hoc ut dici possit quod sit sufficiens majoratus ad congruam sustentationem, p. 3. c. 3. à n. 16. usque ad 18.

Argumentum.

Argumentum de Feudo ad majoratum in forma succedendi validum est, p. 1. c. 6. n. 183. p. 73.

Argumentum de feudo ad majoratum non procedit nisi militet eadem ratio, p. 1. c. 6. n. 201. p. 74.

Argumentum de facultate concessa à Rege, ad facultatem concessam à lege non procedit, n. 245. p. 78.

Argumentum de successione ab intestato in bonis allodialibus valet quoad successionem bonorum majoratum, n. 246. ibid.

Argumentum de fideicommissio ad majoratum est validum, n. 258. p. 79.

Argumenta posita in principio hujus Operis contra *cap. cœpit Hermenegildus*, 24. q. 1. diluuntur, p. 9. cap. unico, à n. 1. p. 368.

Arithmetica.

Arithmetica scientia inter Mathematicas habet primam classem, p. 1. c. 5. n. 1. p. 45.

Arithmetica scientia recognoscitur per regulas incompatibilitatis, n. 3. ibid.

Arrius.

Arrius perfidè negavit Divinam Essentiam, & æqualitatem, & cœternam Patris substantiam esse in Filio, & sic mysterium Sanctissimæ Trinitatis, princ. hujus Operis, n. 4. p. 3.

Arrius Alexandrinus fundabat suam hæreticam opinionem in Evangelio Divi Joannis, *cap. 14. versic. 28. quia Pater major me est*, ibidem, num. 19. pag. 5.

Index Rerum,

Arrius Alexandrinus convincitur de suo errore, quia **Christus Dominus** noster in **Evangelio Divi Joan. cap. 14. vers. 28.** locutus est, tanquam homo cujus humanitatis respectu, Pater major est. Et in **Evangelio Divi Joann. cap. 10.** ubi dixit: *Ego, & Pater, unum sumus*, locutus est respectu suæ divinitatis, *ibid. n. 20.* p. 5.

Articulus.

Articuli ad probandum Negativam coarctatam loco, & tempore, ad interrogandos testes, referuntur ad praxim p. 2. c. 1. à n. 53. usque ad 58. p. 117.

Ascendens.

Ascendentes in stipite non succedunt à filiis, seu nepotibus secundum feudales constitutiones, p. 1. c. 6. n. 203. p. 74.

Astrologia & Astrologus.

Astrologia Judiciaria reprobatur in Jure, p. 1. cap. 8. n. 1. p. 98.

Astrologiæ naturalis scientia consistit in cognitione elementorum, ac cælorum, cum signis, & planetis, n. 2. *ibid.*

Astrologiæ scientia per materiam Incompatibilitatis recognoscitur, maximè in Elementis, quorum aliud calidum, aliud frigidum, aliud siccum, aliud humidum quæ sunt incompatibilia, n. 3. & 4. *ibid.*

Astrologus per regulas Incompatibilitatis, recognoscit qualitates, quas astra influunt. p. 1. c. 8. num. 5. *ibid.*

Astrologus sub quo signo, & planeta, quis natus est, recognoscit in cujusque ascendente suo ordine absque præposteratione, & retrogradatione, num. 6. *ibid.*

Demonstratur exemplis tam circa planetas, quàm circa signa n. 7. & 8. *ibid.*

Astrologus Ezechias, quando Isaias, à quo petit signum, dedit ipsi facultatem eligendi in signum suæ sanitatis, aut quòd sol ascenderet decem lineis, aut quòd totidem lineis, seu gradibus reverteret; elegit, ut reverteret retrorsum, & datur ratio, n. 10.

Astronomus.

Astronomis non est abscondita scientia Astrologiæ in ordine signorum, & planetarum, per rationem evitandæ incompatibilitatis in præposteratione, & retrocessione, quæ impossibilis est, & contra naturam, p. 1. c. 8. n. 9. p. 99.

Aversio.

Aversio est quædam naturalis incompatibilitas inter aliquas plantas, & aliqua animalia, quæ inter se odio naturali dissident, p. 1. c. 1. n. 14. p. 13.

Author.

Author textus in cap. cepit Hermenegildus, 24. q. 1. fuit D. Greg. Magnus in princ. hujus Operis n. 7. ubi etiam quo tempore, & sub quo Pontificatu, & Imperio.

Authores, & Chronistæ referuntur ex quibus proponitur species casus ad text. cap. cepit Hermenegildus Rex. 24. q. 1. *ibid. n. 8.*

B

Beneficium.

Beneficia duo, plurave Ecclesiastica, maximè curam animarum habentia, sunt incompatibilia: & unus duas pluresve, non potest habere Ecclesias, p. 7. c. n. 4. & 17. p. 284.

Et rationes decidendi hujus conclusionis textualis dantur, n. 4. 5. & 6. p. 285.

Beneficia duo potest quis habere per dispensationem Summi Pontificis, *ibid. n. 18.* p. 286.

Beneficia duo sunt incompatibilia, etiam in sufficien-

tia ad congruam sustentationem, quando utrumque requirit residentiam personalem, p. 7. cap. 2. num. 1. p. 291.

Beneficia duo, quæ non sufficiant ad congruam sustentationem, quamvis non videantur incompatibilia, attamen si residentiam requirant in diversis Ecclesiis, erunt incompatibilia, *ibid. num. 5. & 6.* p. 291.

Beneficia duo, etiam simplicia, incompatibilia sunt, si quodlibet eorum sit sufficiens ad congruam sustentationem, nec possunt retineri absque mortali culpa, p. 7. c. 3. n. 1. p. 294.

Beneficia duo simplicia incompatibilia non erunt, si expressè prohibita non sit à jure, vel ab homine eorum possessio, vel si residentiam non requirant. *ibid. n. 3.* p. 294.

Beneficia duo retinens, si ambo congruam sustentationem habeant, non excusatur à peccato mortali, n. 4.

Beneficium an sit sufficiens ad congruam sustentationem, remanet sub arbitrio Judicis, & quæ considerare debet Judex circa personam, & ejus auctoritatem, & qualitatem, & dignitatem, atque familiam, quam sustentare teneatur, p. 7. cap. 3. à n. 5. usque ad 10. p. 294. & 295.

Beneficium incompatible recipiens tempore, quo litigabat super beneficio alio incompatible, videtur renunciare liti, p. 7. c. 4. n. 28. p. 299.

Beneficio adepto incompatible, & ejus pacifica possessione, etiam si postea id renuntiet, aut resignet, non potest recurrere ad aliud primo loco adeptum & tacitè dimissum, n. 29. p. 299.

Beneficia duo incompatibilia quando unum est in habitu & potentia, & aliud est in actu, tunc ex eo quod non sunt ambo in actu, possunt concurrere apud unam personam, quæ potest unum ex illis retinere donec alterum reducatur ad actum, p. 7. c. 6. n. 25. p. 321.

Beneficiatus.

Beneficiatus, qui promotus acceptat Episcopatum, videtur renuntiasse priori beneficio per hunc actum incompatible, p. 7. c. 4. n. 26. p. 299.

Bona.

Bonorum species proponuntur, & eorum pretia variabilia, & incerta, & pretia fructuum, ex quibus componitur majoratus, qui ratione quotæ incompatibilis sit cum alio, p. 1. c. 5. n. 16. p. 46.

Bona majoratus licet confiscari non debeant ex eo quod possessor incidat in crimen hæresis, an confiscari, & publicari possint fructus, & redditus decursi in vita possessoris? dividitur quæstio in duas opiniones, aliam negativam, aliam affirmativam, quæ est verior, à n. 9. usque ad 11. p. 170.

Et redditur ratio, n. 12. p. 171.

Et quod procedat in majoratu tam instituto ex Regia facultate, quàm sine ea, n. 13. p. 171

Bona allodialia, & bona majoratus sunt incompatibilia, & an petens bona jure majoratus possit postea ea vindicare tanquam bona libera, part. 6. c. 1. n. 15. & 16. p. 263.

Bona tanquam vinculata, seu majoratus, & tanquam libera seu allodialia ex eadem scriptura non possunt peti, p. 6. cap. 1. n. 19. p. 263. Quod limita, & restringe sicut, num. 20. & 21. *ibid.* & responderetur ad textum de contrario ponderatum, à n. 22. usque ad 24. p. 264.

Bona majoratus absentium dari debent in administrationem consanguineo proximiori, p. 6. c. 3. n. 15. p. 270.

& Verborum.

Et idem debet observari, & practicari in bonis majoratus, quod in bonis liberis absentis, n. 16. & 17. *ibid.*

Vide verb. *Substitutus.*

Bonorum absentium administratio: Vide ampliùs verb. *Absens.* & verb. *Administratio.*

Bonorum dotalium quæstiones, vide verb. *Dos.*

Bonum.

Bonum ad demonstrandum quid esset, Pythagoras, in correlationibus suis ponebat *Unum* ex parte boni, & *Duo*, vel plura, ex parte mali, p. 1. c. 7. n. 10. p. 91.

Bonum ex integra causa, malum ex peculiari defectu p. 4. c. 6. n. 7. p. 217.

Quod intelligi debet in moralibus, non autem in Physicis: ut declaratur exemplis, num. 48. p. 220.

C

Casus.

Casus continens specialem provisionem, non comprehenditur in generali, p. 8. c. 7. num. 12. p. 328.

Causa.

Causa prohibitiva, & permissiva, concurrunt in hermaphrodito primogenito, p. 2. c. 3. n. 47. p. 140.

Causa nocens prohibitiva, & non permissiva debet attendi, quando sunt inseparabiles, secus si sint compatibiles, p. 2. c. 3. n. 49. *ibid.*

Causæ finales, quibus moveri solet homo, vel lex ad prohibendum ne ullus majoratus cum alio jungatur, sed quod per separatas, seu discretas lineas, seu familias, quilibet discurret; tres considerari possunt, quæ etiam à Jure divino colliguntur, p. 3. c. 5. n. 7. & 8. p. 189.

Causa una ex finalibus prohibendi ne unus cum alio majoratu jungatur, sed quod quilibet separatim inter filios, seu diversas lineas, seu familias discurret, ea est ut provideatur necessitatibus seu utilitatibus, & honori cujusque familiæ, p. 3. c. 5. num. 9. & comprobatur ex Jure divino, *ibid.* num. 10. & 11. *ibid.*

Causæ duæ quando concurrunt, una quæ nocet, & altera quæ prodest, attenditur ea quæ nocet, magis quàm ea quæ prodest, p. 4. c. 6. nu. 14. & 15. p. 218.

Causa finali cessante, datur repetitio, seu regressus ad rem datam ob illam causam, p. 5. c. 6. num. 76. p. 254.

Causa acquisitionis, & conditio existens, quamvis postea cesset causa, non cessat ejus effectus jam consummatus, p. 5. c. 6. n. 98. & 99. p. 257.

Causa, per quam motus fuit Clemens V. ad decidendum dubium quod proponitur in *Clement. Gratie, de rescript.* refertur, p. 7. cap. 4. à nu. 2. usque ad 4. p. 297.

Causa linealis, Realis, vel personalis, prohibendi concursum majoratum quomodo recognoscatur, p. 7. c. 6. n. 49. p. 324.

Census.

Census perpetuus irredimibilis, cum decima, & commisso, quomodo sit computandus quoad pretium principale, & ejus redditus in majoratu incompatibili cum alia ratione Quotæ, p. 1. cap. 5. num. 26. p. 48.

Certum.

Certa pro incertis dimittenda non sunt, p. 2. c. 3. n. 25. p. 138.

Roxas de incompatibilitate.

Certum attendi debet magis quàm id quod est incertum, & dubitationem habet, p. 2. c. 3. n. 42. p. 139.

Catholicus.

Catholicus I. Rex Gothorum in nostra Hispania fuit Hermenegildus, & ejus Fr. Flavius Recaredus, in princ. hujus Operis, n. 15. p. 5.

Catholicorum nomen, & titulum, quo insigniti sunt Reges nostri Hispaniarum, acceperunt à Rege Hermenegildo, & Flavio Recaredo ejus fratre, n. 16. & 17. *ibid.*

Catholicus non potest servire Deo, & Diabolo, cum hoc sit incompatibile, *ibid.* n. 73. p. 10.

Christus.

Christus Dominus noster non fuit comprehensus in sententia lata ob contraventionem Adami, ex eo quod non descendit ab Adamo ex semine virili secundum concupiscentiam carnis, p. 3. c. 1. num. 60. p. 164.

Civilis.

Civilis & naturalis ratio facit, ut alius possideat, & alius à possidente petat, part. 5. cap. 5. n. 26. p. 242.

Clausula.

Clausulæ inducentes majoratum in Vinculis, seu patronatibus, & Anniversariis, debent esse cum conjecturis multum urgentibus, concludentibus, ac probabilibus, legibus, vel autoritatibus munitis, p. 1. c. 7. n. 37. p. 94.

Clausulæ contrariæ positæ in aggregatione, destruunt eam, p. 1. c. 7. n. 26. 30. & 31. p. 39.

Clericus.

Clericus si exclusus sit à majoratu, & causa finalis exclusionis sit incapacitas contrahendi matrimonium, & legitimum suscipiendi prolem, multo magis excludendus est, qui laborat impotentia naturali, sive perpetua, cum non solum ad contrahendum, sed etiam ad generandum sit invalidus, p. 1. c. 9. n. 13. p. 105.

Clericus in sacris ordinibus constitutus si exclusus sit à successione in majoratu, maxime etiam Monachus, p. 1. c. 9. n. 14. *ibid.*

Clericus an censeatur exclusus ex causa finali, vel impulsiva? p. 1. c. 6. n. 15. p. 105.

Clericus in sacris constitutus ordinibus, vel Religiosus non possunt fungi officio aliquo publico seculari, ut Judicis, Advocati, Procuratoris, Tabellionis, Rectoriæ, &c. nisi in certis casibus, qui afferuntur remissivè, p. 6. c. 4. num. 36. & 38. p. 277.

Clericus in sacris constitutus ordinibus, ad hoc ut sit causarum Patronus, necesse est ut habeat licentiam, seu impetret facultatem Regiam, aliter non admittitur, n. 37. *ibid.*

Clericus in minoribus Ordinibus constitutus, qui de privilegio fori in judicio exceperit, an possit esse Decurio, vel ad officium publicum seculare admitti? remissivè, n. 39. p. 278.

Clericus in minoribus constitutus, si contrahat matrimonium, perdit beneficium, quia hæc sunt incompatibilia, p. 7. c. 4. n. 4. p. 299.

Clericus an succedere possit in majoratu instituto, de Rectorio, &c.

Vide *Monasterium.*

Index Rerum.

Coacervatio.

Coacervatio de fructibus, vel redditibus, secundum opinionem aliquorum, & decisionem aliquarum legum nostri Regni, debet fieri de tribus annis proximè antecedentibus, & ex eis in computo deducere tertiam partem, p. 1. c. 5. n. 18. p. 47.

Alii dicunt de quinque annis antecedentibus, n. 19. ibid.

Alii de decem annis, & decimam ex eis deducunt partem, n. 20. ibid.

Sed in praxi observatur quod per quinquennium fiat computatio, n. 21. ibid.

Vide amplius, verb. *Computatio*, & verb. *Res*.

Coarctata Negativa.

Coarctata quomodo probari debeat per articulos ad interrogandos testes, refertur ad praxim, p. 2. c. 1. n. 53. 54. 57. & 58. p. 127.

Vide *Probatio*.

Colonus.

Colonus ejectus ante tempus sibi constitutum ad fruendum, non habet actionem ad recuperandum rem locatam, ut alio tanto tempore fruatur, p. 2. c. 2. n. 15. & 16. p. 131.

Comes.

Comitis nomen unde dicitur, & quid sit ejus officium, seu dignitas? p. 4. c. 4. à num 11. usque ad 13. p. 210.

Comitatum quæstiones, vide verb. *Dignitas*.

Comicus.

Comicus sive Histrio an nostris temporibus sit infamis infamiâ juris, vel facti? p. 1. c. 12. num. 18. p. 115.

Vide amplius verb. *Histrio*.

Commenda.

Commenda derivatur à verbo *Commendare*, quod significat idem ac *deponere*, p. 7. c. 1. num. 39. p. 288.

Commendæ, quæ dantur militibus Sancti Jacobi, Calatravæ, & Alcantaræ, & Divi Joannis, & Indorum, non sunt incompatibiles cum majoratibus, sed tantum inter se, p. 7. c. 1. num. 40. & 48. p. 288.

Limita, nisi majoratus residentiam requirat in certo loco, ibid. n. 48.

Commendæ quare inter se incompatibiles sunt? Redduntur rationes à n. 41. usque ad 46. ibid.

Commendis Indorum; ex eo quod incompatibiles sunt, ad eligendam unam ex duabus; dies trigintaquinque assignantur, p. 8. c. 6. n. 5. p. 358.

Commissarius.

Commissarius ad unguem debet observare condiciones, & qualitates facultatis eligendi, p. 1. c. 6. n. 357. p. 87.

Commissarius ad eligendum si non coarctatam habeat commissionem, potest eligere remotiorem ex familia, p. 1. c. 6. n. 358. ibid.

Limita, nisi commissarius ultimus possessor habeat filios, tunc unum ex eis eligere debet, non autem ex agnatis, vel cognatis consanguineis, p. 1. c. 6. n. 359. p. 89.

Commissarius ultimus possessor in majoratu potest eligere filium, & etiam descendente ex illo, p. 1. c. 6. n. 360. & 361. ibid.

Commissarius, qui habet facultatem eligendi, si habeat filios, vel descendentes in primis debet eligere de filiis vel descendentebus, & nisi eis deficientibus alios eligere non debet, p. 1. c. 6. n. 362. & 363. p. 89.

Commissarius, qui habet Regiam facultatem eli-

gendi ad feudum, potest eligere spurium omisso filio naturali, p. 1. c. 6. n. 366. ibid.

Commissarius, qui habet facultatem eligendi in casu legis 27. *Tauri*, debet eligere ex eis, qui per ordinem præscriptum in d. l. 27. *Tauri* sunt nominati, p. 1. c. 6. n. 368. ibid.

Commissarius, qui habet facultatem eligendi an possit eligere extraneum à familia? remissivè, ibid. n. 369. p. 89.

Commissarius, qui habet facultatem eligendi, unum debet eligere in majoratu, & si non eligat, solum major, sive proximior succedit, p. 1. c. 7. n. 44. 45. & 46. p. 95.

Quod extende in emphyteusi, & aliis individuis ibid. n. 47. p. 95.

Commissarius ad eligendum, vel successor in majoratu, non valet apponere condiciones, seu nova gravamina, p. 3. c. 1. n. 20. & 21. p. 160.

Vide amplius verb. *Facultas*.

Communio.

Communione ab hæretico accipere non debet Catholicus, imo potius mori, in princ. n. 40. p. 7.

Comparativum.

Comparativum non datur ubi non datur positivum p. 1. c. 13. n. 9. p. 119.

Comparativum licet addat ad positivum, non excludit qualitatem positivi, p. 1. c. 13. num. 10. p. 119.

Computatio, & Computum.

Computum, ad liquidandum, quos fructus, vel redditus habeat quolibet anno prædium rusticum, vel urbanum, metalli fodina, vectigal, seu gabella, Decima, & alia jura faciendum est coacervatis omnibus, qui proximioribus annis antecedentibus collecti fuerunt, p. 1. c. 5. n. 17. p. 47.

Computatio ad quotam in majoratibus incompatibilibus cum aliis ratione quotæ, debet fieri deductis oneribus, p. 1. c. 5. n. 30. p. 49.

Et quæ onera deducenda sunt, n. 31. ibid.

Computum de dos quentos de renta, quomodo sit faciendum dicitur remissivè, p. 8. c. 4. num. 8. & 9. p. 349.

Computum de dos quentos de renta, quando inter bona majoratus existunt jurisdictio, & officia honorifica, veluti Decurionatus. *Officio de Ventiquattro, Regidor, Jurado*, & alia similia, quorum redditus, seu emolumenta sunt in parva, aut minima quantitate, pretium autem eorum ascendit ad maximam summam, an sit faciendum respectu valoris sive sortis principalis, ad rationem quinque pro centenario? Vel an tantum ratione emolumentorum? discutitur, & resolvitur, p. 8. c. 4. à n. 10. usque ad 19. p. 349.

Computum, ad sciendum quantitatem de dos quentos de renta, an fieri debeat deductis oneribus, & quæ onera sint deducenda, vel non? resolvitur cum distinctione, ibidem, à num. 20. usque ad 24. p. 350.

Computum de dos quentos de renta, an sit faciendum deducto onere alimentorum? respondetur resolutivè quod non; quia est onus extrinsecum atque temporale, & quod potest adesse, & non adesse, ibidem, n. 25. p. 350.

Vide circa modum faciendi computum fructuum, verb. *Coacervatio*, supra, & verb. *Res*.

Concilium.

Concilium Toletanum (in quo damnata fuit Arriana hæresis:) & omne illud quod Rex Flavius Recaredus atque Regina ejus uxor, & gens Gothica

& Verborum.

thica, tanquam Catholici professi fuerunt ad instar Symboli Sancti Athanasij contra Arrium, refertur ad literam, in princ. hujus operis, num. 13. p. 4.

Concurfus.

Concurfus omnis, & cumulatio permiffa est, nisi expresse reproberetur à natura, vel à lege Divina, ut humana, vel à dispositione hominis, p. 1. c. 1. n. 21. & 22. p. 13.

Concurfus prohibitus duorum majoratum ab institutore, ita ut unum cum alio majoratu conjungi vetet, ita dicens: *Suceda otre en el otro mayorazgo, porque mi voluntad yes que no anden juntos, o no se junte con otro.* Et eveniat quod primogenitus unum eorum obtineat tempore, quo alter defertur & habeat duos filios, vel fratrem, & filium unicum, quis eorum succedere debeat in majoratu, quem pater non retinere optet; an filius primogenitus, vel secundogenitus? Vel si forte habeat unigenitum solum, & fratrem unicum an primogenitus, vel frater? p. 7. cap. 6. à num. 4. usque ad fin. p. 319.

Condemnatio.

Condemnatio ob contraventionem debet esse cum fructibus, quando per vim conditionis fuit gravamen appositum, secus si per vim modi, p. 3. c. 1. n. 53. & 54. p. 163.

Conditio.

Conditio contra jus, maximè divinum, pro non scripta debet haberi, in princ. operis, n. 51. p. 8.

Conditio maximè quæ incompatibilitatem inducit, apponi debet ab eo, qui eam apponendi habeat potestatem, ibidem, num. 52. comprobatur, n. 54. p. 8.

Conditio deferendi fidem Catholicam, & ad hæresim Arrianam redeundi, facit incompatibilem, & repugnantem successionem Regni cœlestis, & terreni, ex dispositione hominis apposita, ibidem, à n. 68. usque ad 70. p. 9.

Conditio ferendi nomen, seu insignia armorum familiæ, vel cognominis, aut alterius gravaminis, si in majoratu non est apposita privative, sive negative, aut per contrarium medio carens, sed sincere, seu positive, tanquam diversum, vel contrarium per obliquum, non est incompatibilis cum alio majoratu eandem conditionem habentem, p. 1. c. 1. n. 39. p. 15.

Mieres concludenter convincitur dum contrarium tenet in majoratibus, quorum quilibet habeat, non privative, seu negative, sed simpliciter præceptum deferendi nomen, & arma, d. p. 1. c. 1. n. 40. p. 15.

Conditio deferendi nomen, & arma, apposita privative, aut negative, aut per contrarium medio carens, licet in uno ex duobus, pluribusve majoratibus, est incompatibilis cum aliis, d. p. 1. c. 1. n. 41. p. 15.

Et successor debet unum eligere, n. 43. ibid.

Et Paulus Duran. Episcopus Urgellensis in hac materia de majoratum incompatibilitate per conditionem deferendi nomen, & arma, comprobatur mirifice, atque illustrat opinionem nostram, d. p. 1. c. 1. n. 44. ibid.

Conditio portandi arma, principaliter ad dexteram, vel nomen, seu cognomen tanquam principale, est incompatibilis cum alio majoratu, qui habet idemmet præceptum, seu conditionem, p. 1. c. 1. n. 45. p. 16.

Conditio portandi talia insignia armorum, vel no-

men in primo, seu principali loco, idem importat, quod conditio portandi solum talia insignia, vel solum tale nomen, p. 1. c. 1. n. 47. p. 16. Mieres opinionem admittit Dom. D. Joan à Castillo cum distinctionibus, de quibus nos supra, n. 48. ibid.

Et Antonius Thesaurus, ad quem se remittit Vincen- tius Fusarius, non resolvit quæstionem de duobus majoratibus, quorum quilibet cum præcepto por- tandi nomen, & arma, institutus est, propter per- plexitatem quam recognovit: attamen se remittit ad legem, si Tuius, ff. de condit. & demonstrationibus, & ad leg. ubi repugnantia, de reg. juris, ibid. n. 49. p. 16.

Conditiones portandi nomen & arma, sunt honestæ, & non impossibiles jure, vel naturâ, ideo sunt reji- ciendæ, p. 1. c. 1. n. 53. p. 17.

Conditio ferendi nomen, & arma, potest apponi in majoratu condito per patres ex Tertio, & Quinto bonorum, p. 1. c. 1. n. 54. p. 17.

Et limitatur, n. 55. quando propter incompatibili- tatem cum alio majoratu, ad alios transire debuisset majoratus ex Tertio & Quinto: quia tunc reji- cienda est talis conditio, & pro non apposita ha- benda, n. 55. & 57. ibid.

Et si apposita sit in Tertio bonorum, quia Ter- tium est legitima filiorum, ideo in eorum præ- judicium posita rejienda est, etiam si sit po- testativa, ibid. n. 56. 57. & 58. p. 17.

Conditio perplexa, seu contradictoria quæ sit? multis exemplis tam in jure quàm in facto curiositate plenis demonstratur, p. 1. c. 10. à num. 10. usque ad num. 25. p. 106. & seqq.

Conditiones contrariæ, vel contradictoriæ, vel per- plexitatem habentes in institutione majoratus, vel majoratum, an uni earum, vel nulli standum sit, vel an dividi debeat majoratus? p. 1. c. 10. n. 28.

Quod distinctionibus, seu declarationibus sicut oportet diffinitur, d. n. 28. p. 108.

Conditiones perplexæ, contrariæ, vel contradictoriæ dissolvi debent si possibile fuerit ex præsumpta, & conjecturata mente testatoris, seu institutoris, p. 1. c. 10. n. 29. & 30. p. 108.

Conditiones diversæ differunt à conditionibus per- plexis, seu contrariis, cum in diversis ultimæ standum sit, secus in perplexis, p. 1. c. 10. num. 37. p. 109.

De quo etiam vide verb. *Perplexitas.*

Conditio apposita in institutione majoratus residendi in certo loco, an faciat majoratus incompatibiles? vide verb. *Majoratus.*

Conditio quæ apponi solet in majoratibus quod successores non contrahant nuptias cum personis disparis cultus, vel quæ descendant ex Judæis, Mauris, vel Hæreticis, vel aliis, impuri sanguinis aut ignobilibus, licita est omni jure, p. 3. c. 3. à n. 6. usque ad n. 11. p. 175.

Conditio impeditiva contrahendi cum persona ma- culatæ originis, non est impeditiva nuptiarum, p. 3. c. 3. n. 10. p. 175.

Declaratur per ampliationes, & limitationes, à n. 12. p. 175.

Conditio quod successor non contrahat cum persona maculata comprehendit conjugatum cum tali per- sona maculata antequam delata sit successio majo- ratus, p. 3. c. 3. n. 13. ibid.

Redditur ratio, n. 14. p. 176.

Quod procedit, etsi successor alleget ignorantiam talis conditionis, n. 15. ibid.

Index Rerum,

- Et comprobatur, atque opinionibus contrariis responderetur, cum distinctione, à n. 16. usque ad n. 21. p. 176.
- In conditionibus maximè attendi debet tacita, vel expressa voluntas institutoris, quæ conditiones regit, p. 3. c. 3. n. 17. ibid.
- Conditio quòd successor non contrahat cum persona ex genere maculato, comprehendit successorem; etsi alleget quod tempore, quo contraxit, ignorabat quod persona cum qua contraxit descenderet à Judæis, seu ab alio maculato genere, p. 3. c. 3. n. 22. ibid.
- Conditio impeditiva contrahendi nuptias cum persona maculata, comprehendit virginem, sive puellam, etiam existentem sub parentum potestate, vel consanguineorum, p. 3. c. 3. n. 23. ibid.
- Redditur ratio, n. 24. p. 176.
- Quod limita, n. 42. p. 178.
- Conditio ne matrimonium contrahat successor cum persona maculata, vel ex genere prohibito, comprehendit minorem, qui in hoc casu restitutionem non habet, p. 3. c. 3. n. 26. p. 277.
- Quod limita, n. 27. & 43. ibid. & p. 78.
- Conditio ne successor contrahat nuptias cum persona maculata ex genere odioso testatori, afficit, etiam si successor matrimonium consummaverit. p. 3. n. 28. p. 177.
- Conditio successorì appositã ne contrahat cum persona ex tali genere odiosa institutori, comprehendit successorem, etiam si non in primis, sed in secundis nuptiis contraveniat, p. 3. c. 3. num. 29. ibid.
- Conditio, ne successor nuptias cum persona ex sanguine impuro, comprehendit successorem, qui primas nuptias contraxit cum persona maculata, & postea cum persona ex puro sanguine, p. 3. c. 3. n. 30. ibid.
- Conditio, ne successor contrahat nuptias cum persona maculata, si ante delatam successionem contrahat cum maculata, & ex ea habeat filios, & ea mortua contrahat secundum voluntatem institutoris, non succedet is neque ejus filius, p. 3. cap. 3. num. 31. ibid.
- Conditio non nubendi cum ignobili, habet locum etiam si possessor contrahat matrimonium cum nobili ex privilegio, p. 3. c. 3. n. 32. p. 177.
- Conditio, ne successor contrahat nuptias cum persona maculata, seu ignobili, an habeat locum in casu legis 27. *Tauri*? disputatur, & resolvitur, p. 3. c. 3. à n. 33. usque ad 37. p. 177.
- Conditioni non nubendi cum persona maculata, vel ignobili, non contravenire dicitur possessor quando non contraxit per verba de presenti, sed per sponsalia de futuro, p. 3. c. 3. n. 38. p. 178.
- Redditur ratio, n. 39. p. 178.
- Conditio, ne successor contrahat cum persona maculata seu ignobili, non impedit, si ante delatam successionem contraxit cum persona prohibita, & tempore delatæ successionis jam sit mortua, p. 3. c. 3. n. 40. p. 178.
- Conditio prohibitiva contrahendi cum persona de impuro sanguine, non præjudicat successorì, si fuit nullum matrimonium, & habilis remaneat ad aliud contrahendum, p. 3. c. 3. n. 41. ibid.
- Conditio ne possessor contrahat cum persona maculata, si contraveniat puella virgo; & mortuo marito, inveniatur libera, & habilis ad parendum conditioni, non impedit quin succedat, p. 3. cap. 3. n. 42. p. 178.
- Conditioni ne successor nuptias faciat cum persona maculata, si contraveniens fuisset minor, & moriatur conjux ante delatam successionem, succedet postea, cum non sit impeditus tempore delatæ successionis, p. 3. c. 3. n. 43. & 44. ibid.
- Conditio, ne successor contrahat cum persona maculata, non obligat successorem, quando per verba exhortationis, vel consilii, & non per verba necessaria præcepti, modi, vel conditionis fuit apposita, p. 3. c. 3. n. 45. p. 178.
- Conditio, ne successor nubat cum persona maculata, vel ignobili, non excludit successorem contravenientem, quando non superest alius ex familia, p. 3. c. 3. n. 46. ibid.
- Conditio, ne successor ineat matrimonium cum maculata persona, vel ignobili, non excludit filios natos ante matrimonium contractum cum persona ignobili, seu maculata, p. 3. c. 3. n. 47. p. 178.
- Conditio, ne successor contrahat cum persona ex genere ignobili, vel impuri sanguinis, an noceat filiis natis ex secundis nuptiis contractis cum persona ex genere nobili, vel puri sanguinis? p. 3. c. 3. n. 48. p. 178.
- Discutitur ex professo pro utraque parte, & resolvitur pro filiis, à num. 48. usque ad n. 56. ibid. & p. 179.
- Conditio, seu gravamen appositum instituto, non extenditur ad substitutum, nisi expressè repetatur in substituto, p. 4. c. 2. n. 5. p. 202.
- Conditio respiciens certas personas, ad eas tantum, & non ad alias referri debet, p. 4. cap. 2. num. 6. p. 202.
- Conditio adjuncta personæ, seu gradui separato in perfecta oratione diversa, non censetur repetita quoad aliam personam, gradum, vel lineam substitutorum, p. 4. c. 2. n. 10. ibid.
- Conditio prohibitiva non extenditur de persona ad aliam personam in oratione separata, p. 4. cap. 2. n. 11. ibid.
- Conditio, seu qualitas agnationis, non extenditur etiam ex ratione conservandæ agnationis ad alias personas, gradus, vel lineas, in quibus expressè requiritur; imò ad personas nominatas restringitur, p. 4. c. 2. n. 12. p. 203.
- Conditio, quæ prohibet concursum unius cum alio majoratu, tendit ad provisionem alimentorum in favorem aliorum, cum præsumere debeamus quod institutor motus fuerit charitate, & affectu subveniendi aliis, ex fructibus, ac redditibus bonorum alterius majoratus. Ideo in favorem alimentorum extendi debet, p. 4. c. 2. n. 18. & 19. p. 103.
- Conditio prohibitionis unius cum alio majoratu, quamvis sit ob causam & rationem ne institutoris nomen, vel ejus memoria subjaceat, vel arma obumbrentur, extendi debet ad alias personas, lineas, vel gradus ob identitatem rationis, & causæ finalis, p. 4. c. 2. n. 20. ibid.
- Conditionis repetitio, & extensio de persona ad personam, de gradu ad gradum, & de linea ad lineam datur, similiter eadem ratio, & causa, p. 4. c. 2. n. 21. p. 203.
- Conditionis repetitio, seu gravaminis procedit non solum per expressam, sed etiam per tacitam & conjecturatam voluntatem institutoris, p. 4. c. 2. n. 22. & 23. p. 204.
- Conditio negativa, si vocatus filios non habuerit, cum sit limitata, & ad certum tempus restricta, solum ad illud tempus attendi debet ad hoc ut ex defectu illius substituto locus fiat, part. 5. cap. 2. num. 27.

& Verborum.

num. 27. & 28. p. 227.
Conditio illa negativa, si liberos institutus, vel vocatus non habuerit, non verificatur quousque impossibile sit filios habere posse, & sic usque ad mortem, nam usque ad eam durat spes, p. 5. c. 2. n. 51. p. 229.
Conditio nuptiarum requiritur quod adimpleatur per actum, & rem ipsam, & non sufficit per habitum, seu potentiam, p. 5. c. 3. num. 19. & 20. p. 233.
Conditionem sufficit semel impleri, licet non postea duret implementum, p. 5. c. 6. n. 100. p. 257.
Vide amplius verb. *Gravamen*, & verb. *Prohibitio*.

Conductio.

Conductio, & Precarium, incompatibilia sunt, p. 1. c. 3. n. 7. p. 336.

Conjectura.

Conjecturis evidentibus, & valdè urgentibus deducitur quodammodo expressum, conjecturæque manifestam, atque evidentem voluntatem inducunt, & per conjecturas apparet de mente, & intentione disponentis, p. 7. cap. 5. num. 73. & 74. p. 311.

Conjuges.

Conjuges, qui à principio non possidebant suos majoratus, sed postea durante matrimonio successerunt in illis, debent post talem successionem ipsos dividere, tanquam si ab initio matrimonii possedissent, & talis divisio non solum procedit inter filios, nepotes, sed etiam inter alios descendentes: ita resolvitur ex Dom. Perez de Lara, p. 8. c. 2. n. 11. p. 336.

Conjuges, si neque in eorum vita successerunt in majoratibus ita incompatilibus, nec eis viventibus, fuit delata successio, sed post eorum mortem, quia tamen in vita habebant probabile, & invariabile jus succedendi, & quia talis successio post eorum mortem resultat ex præambulo matrimonio, separari debent majoratus tanquam si ab initio conjuges habuissent, & possedissent eos, p. 8. c. 2. n. 12. & 13. Ubi ex Dom. Perez de Lara resolvitur contra Dom. Paz, & Additionatores ad Dom. Molinam. p. 337.

Conjuges, si neque in eorum vita successerunt in dictis majoratibus incompatilibus, nec spem habebant certam, & invariabilem, post mortem eorum successerunt in illis majoratibus, filii, vel nepotes, seu alii descendentes an dividi debeant ac si à principio, vel constante matrimonio successissent, vel habuissent probabilem, & certam spem possidendi? Resolvitur quod si majoratus instituti erant post contractum matrimonium, tunc dividi non debent; at verò si instituti erant majoratus ante matrimonium, tunc separari debent tanquam incompatibiles ex causa præambuli matrimonii, p. 8. c. 2. à num. 14. usque ad 18. p. 337.

Conjugium.

Conjugium inter eos, qui sunt disparis cultus, est incompatible, ac de jure Divino prohibitum, p. 3. c. 3. n. 1. p. 174.
Vide alia verb. *Matrimonium*.

Conjunctio.

In materia conjunctionis prohibita duorum, pluriumve majoratum, Flores Diaz de Mena, & maximè Pater Thomas Sanchez (qui refertur ad literam) reprobant decisionem Antonii de Gamma validissimis fundamentis. Si tamen causa pro-

hibitionis sit, ne memoria institutoris, nomen & arma supprimantur, Mieres ipse recedit ab hac opinione, p. 3. c. 5. n. 37. & 38. p. 192.

Vide verb. *Conditio*, & *Prohibitio*.

Conjunctio posita inter incompatibilia, resolvitur in Disjunctivam, p. 5. c. 4. n. 7. p. 237.

Consanguineus, & Consanguinitas.

Consanguinitas & proximitas ultimi possessoris ex ea parte provenire debet ex qua successio præten-

ditur, p. 1. c. 6. n. 240. p. 77.
Consanguineus transversalis ex parte patris meliorantis, etiamsi sit in remotiori gradu præfertur consanguineo ex parte matris meliorantis, etiamsi sit in proximiori gradu, & sit proximior ultimo possessori, p. 1. c. 6. n. 247. p. 78.

Consanguineus transversalis ex parte matris filii meliorati, præfertur extraneo, quem pater meliorans ad successionem majoratus vocavit, p. 1. c. 6. num. 248.

Quorum exemplis regulantur alii casus, n. 249. & 250. p. 78.

Consensus.

Consensus tacitus filii unici sufficit ad validitatem meliorationis si parens in compensationem gravaminis ultra Tertium aliquid aliud filio relinquat, prout Quintum; secus si ei nihil ultra Tertium relinqueret; nam tunc expressus requireretur consensus, p. 1. cap. 13. num. 27. & 28. p. 121.

Consonantia.

Consonantia, & dissonantia dant intellectum ad plurimas leges, & rationem decidendi tribuunt: de quibus vide p. 1. c. 7. à num. 18. usque ad 22. p. 92.

Contradictoria.

Contradictoria sunt, quæ simul de eodem stare non possunt: ideo idem quod incompatibilia, p. 1. c. 1. n. 10. p. 12.

Contradictoria componuntur ex una propositione universali, & altera particulari, p. 1. c. 10. num. 5. p. 106.

Contradictoria duo accidentia non possunt simul informare subjectum, p. 4. c. 6. num. 24. & 25. p. 218.

Contradictoria quomodo recognoscantur, declaratur exemplis, p. 1. c. 10. à num. 6. usque ad 25. p. 106.

Contrahens.

Contrahens in aliquo oppido, quod erat sub jurisdictione alicujus civitatis si postea oppidum sit ab ea exemptum, an debeat conveniri in civitate, vel in oppido exempto? disputatur, & refertur res judicata, p. 7. c. 2. à num. 17. usque ad num. 21. p. 293.

Contraria.

Contraria privativè non admittunt mixtum: Contraria positivè mixtum admittunt, p. 1. c. 1. n. 24. & 25. p. 14.

Contraria adversa privantia, & relata negantia, quæ sint, & in quo differant: ad majorem declarationem materiae, incompatibilitatis demonstratur, p. 1. c. 1. à n. 26. usque ad 36. p. 14.

Contraria per obliquum, quæ sint, ostenditur, p. 1. c. 1. n. 38. p. 15.

Contraria sub eodem genere maxime distant, & ab eodem subjecto mutuo se expellunt, p. 1. c. 3. num. 3. p. 32.

Contraria habent repugnantiam formalem, & directò mutuam, p. 1. c. 3. n. 4. ibid.

Contraria

Index Rerum

- Contraria** quodammodo sunt omnia incompatibilia, secundum Aristot. & Bald. Principes Philosophiæ, p. 1. c. 1. n. 9. p. 12.
Et c. 3. n. 5. p. 32.
- Contraria**, veluti legitimatum esse, & illegitimatam esse, possunt dari respectu diversi temporis, p. 1. c. 4. n. 43. & 44. p. 41.
- Contraria** in casu speciali legitimati, vide num. 45. ibid.
- Contrariæ** clausulæ seu conditiones positæ in aggregatione, destruunt eam, p. 1. c. 7. n. 26. 30. & 31. p. 93
- Contraria** contrariis curantur, unde frigus non moritur nisi in calore, amaritudo in dulcedine, loquacitas in taciturnitate, p. 1. cap. 9. num. 4. & 5. p. 104.
- Contraria** per regulas Dialecticæ componuntur ex duabus propositionibus universalibus, una affirmative, altera negante, p. 1. cap. 10. num. 3. & 4. p. 106.
- Contraria**, & **Contradictoria**, quæ sint, explicant Jurisconsulti, & alii Doctores ex scientia Dialecticæ, p. 1. c. 10. à n. 6. usque ad 25. p. 106.
- Contraria** duo, vel perplexa, possunt esse sub diversis respectibus, & tunc dissolvere facile est, p. 1. c. 10. n. 31. p. 108.
- Contraria** plura, seu incompatibilia, perplexave si concurrant, prævalent ultima, si in diversis capitulis, seu conditionibus ex intervallo sint apposita seu in diversis, & separatis testamentis, p. 1. c. 10. n. 38. & 39. p. 109.
- Secus in eadem scriptura continuativè, sive in continenti, ibid. n. 40. ibid.
- Limitatur, p. 4. c. 5. n. 24. p. 215.
- Contrariæ**, perplexæ, seu incompatibiles conditiones, vocationes, & aliæ dispositiones, si in diversis majoratum institutionibus sint appositæ, per eadem jura, & rationes, quibus deciduntur quando sunt in eadem dispositione, decidi debent, p. 4. c. 5. à n. 27. usque ad 29. p. 215.
- Contrariæ** conditiones, seu perplexæ, aut incompatibiles, si super bonis aggregatis in diversis majoratum institutionibus appositæ sint, an dividi, & separari debeant aggregata? resolvitur cum distinctione casuum, p. 4. cap. 5. à num. 30. usque ad 33. p. 215.
- Contraria**, sive incompatibilia simul esse possunt ex voluntate institutoris, accipiendo eam metaphysicè sive intellectualiter, & in abstracto, & non in concreto: quod declaratur, p. 4. cap. 6. num. 47. p. 219.
- Contraria**, & incompatibilia, ad hoc ut uno electo consumatur alterum, accipienda sunt non solum quoad remedia, & actiones contrarias, seu incompatibiles, sed etiam quoad modum, & viam agendi, si sibi invicem adversentur, & non compatiantur, p. 6. c. 2. n. 13. p. 267.
- Contrarietas.*
- Contrarietas**, repugnantia, seu incompatibilitas in legibus nulla dari debet, nec datur, p. 4. c. 5. n. 1. p. 213.
- Contrarietas**, repugnantia, seu perplexitas in dispositione hominum, ad hoc ut super ea disputetur, utrum primis, vel secundis conditionibus, vel qualitatibus stari debeat, & quid tenendum? Debet esse præcisa, & indissolubilis contrarietas, ut impossibile sit eam concordare, p. 4. cap. 5. num. 3. 4. & 5. p. 213.
- Et à n. 24. usque ad 26. p. 215.
- Contrarietas**, sive perplexitas potest dissolvi, quando unum ex contrariis potest referri ad id, quod est generale dispositum, & aliud ad id quod est speciale, p. 4. c. 5. n. 12. p. 214.
- Contrarietas**, sive perplexitas dissolvi potest, si resultet ex vi alicujus Alternativè, cum resolvi debeat in Copulativam, ut contrarietas evitetur, p. 4. c. 5. n. 22. p. 215.
- Vide etiam verb. *Perplexitas.*
- Contraventio.*
- Contraventionis** clausulam per incompatibilitatem, seu privationem ipso facto incurrendam, posuit Dominus Deus in institutione majoratus, ut recognosceret homo, quod non ex suis bonis, sed ex bonis Domini sui in Paradiso creatis institutus erat, p. 3. c. 1. n. 2. p. 159.
- Contraventionis** clausula, seu præceptum, sub pœna amissionis ipso facto incurrenda, à Deo posita refertur ad literam, p. 3. c. 1. n. 4. ibid.
- Et quod sub dicto gravamine, & conditione fuit Adam missus in possessionem Paradisi, num. 5. ibid.
- Contraventio** per alium, quam per eum cui fuit appositum præceptum, seu gravamen, non nocet successori, p. 3. c. 1. n. 4. p. 162.
- Contraventio** per errorem probabilem causatum ab ignorantia facti, vel ab imbecillitate personæ sine dolo, scientia, seu voluntate, excusat, p. 3. c. 1. n. 44. ibid.
- Contraventio** debet constare per plenam probationem, cum non præsumatur nisi plenè probetur, p. 3. c. 1. n. 45. & 46. p. 162.
- Contraventio** patris non nocet filio antea concepto, & nato, neque in sententia privationis ob contraventionem comprehenditur filius, p. 3. c. 1. n. 62. p. 165.
- Limita nisi aliter fuisset voluntas institutoris, n. 63. ibid.
- Contraventio** an sit realis, vel personalis ob voluntatem institutoris, p. 3. c. 1. n. 70. p. 166.
- Contraventio** censeri debet realis ex voluntate institutoris, quando per generationem, & propagationem filius, vel descendens fuit comprehensus in contraventione; cum tunc institutor vellet quod caro, & sanguis ex tali parente contraveniente proveniens non succedat, p. 3. c. 1. num. 71. p. 166.
- Contraventio** realis censeri debet, si institutor sub pœna privationis præcepit ne successor contrahat cum persona maculata quæ descendat ex Judæis, Mauris, Hæreticis, Ignobilibus, vel aliis similibus, p. 3. c. 1. n. 72. ibid.
- Extenditur etiam si diligentiam adhibeat ad contrahendum cum persona sine illa macula, num. 74. p. 167.
- Quo casu pater non debet privari, sed filii, p. 3. c. 1. n. 75. & 76. p. 167.
- Contraventio** judicatur realis quando institutor excludit filios illegitimos, p. 3. c. 1. n. 73. p. 167.
- Contraventio** censeri debet realis, si fuit in contemptum institutoris, cum tunc sit ei odiosus, & odium cum patre nocet filiis, p. 3. cap. 1. num. 77. ibid.
- Contraventio** ex eo quod non adimpleat conditionem portandi nomen, vel arma, seu insignia familiæ, censetur realis, p. 3. c. 1. n. 78. & 79. p. 267.
- Contraventio** censetur realis, quando vocatus fuit filius contemplatione patris, & pater contraveniat. p. 3. c. 1. n. 81. ibid.
- Contra

& Verborum.

Contraventio judicari debet realis, quando in casu contraventionis non vocati sunt filii contravenientis, sed alius extraneus, p. 3. c. 1. n. 82. ibid.

Contraventio censetur realis quando filii sunt vocati, vel instituti, si pater non contraveniat, p. 3. c. 1. n. 83. p. 167

Declaratur, & limitatur, n. 84. ibid.

Contraventionem committit, qui non in totum, sed solum pro parte adimplet conditionem, seu gravamen, p. 3. c. 1. n. 85. ibid.

Contraventio patris non nocet filio concepto, vel nato ante contraventionem. p. 3. cap. 1. n. 87. p. 168.

Contraventio patris non nocet filio, qui tacite, vel expresse fuit vocatus, p. 3. c. 1. n. 88. ibid.

Contraventio, quando fuit ob venditionem rei majoratus prohibita alienari sub pena privationis, non nocet filio, p. 3. c. 1. n. 89. p. 168

Contraventio patris, qui prohibitus est sub pena privationis, molestiam, injuriamve inferre alicui, vel litem movere, nocet filiis, p. 3. c. 1. n. 90. usque ad 92. p. 168

Contraventio patris in dubio non nocet filiis, maxime in majoratibus Hispania, p. 3. cap. 1. num. 93. ibid.

Contravenire quis non debet facto proprio, vel facto alterius cui successit, seu quem repraesentat, p. 5. c. 6. n. 5. p. 248

Vide amplius verb. *Factum*.

Contraventione patris, vel Avi, filius non excluditur a majoratus successione, p. 7. cap. 6. num. 19. p. 320.

Vide verb. *Adam*, & verb. *Maria*, & *Succesor*.

Conventus.

Conventus Fratrum Minorum incapax est successio- nis de annuis redditibus, non vero de annuis eleemosynis, p. 7. c. 5. a num. 37. usque ad num. 41. p. 307.

Copulativa.

Copulativa, *ET*, inter Incompatibilia, resolvitur in Disjunctivam, p. 5. c. 4. n. 1. p. 237

Copulativa posita inter Incompatibilia, non solum cadens inter res, sed etiam inter personas, resolvitur in Disjunctivam, n. 8. ibid.

Copulativa, ex sua materia conjungit, ut simul omnes copulati succedant, p. 5. c. 4. n. 10. p. 238

Quod procedit etiam cadens inter personas, n. 11. ibid.

Copulativa apposita inter incompatibilia, & repugnantia, maxime in majoratum successione, resolvitur in Disjunctivam, ad hoc ut quilibet disjunctim, & quo tempore succedere debeat, p. 5. c. 4. n. 17. & 18. p. 238

Corrigens.

Corrigere se incontinenti nemo velle praesumitur: quod limitatur in perplexis, seu incompatilibus, cum tunc ultimum prevalere debeat, p. 4. c. 5. num. 24. p. 215

Cumulatio.

Cumulationes de possessorio ad petitorium maxime pertinent ad materiam Incompatibilitatis, & utiles ad praxim super majoratibus vacantibus per mortem ultimi possessoris, quaestiones continent: maxime cum non recurritur ad superiores Regios Senatores super remedio Tenurae, p. 5. c. 5. num. 1. p. 240.

Cumulationis materia de possessorio cum petitorio, integrum tractatum desiderat, & referuntur

quam plurimi Doctores, qui de ea selecte agunt, p. 5. c. 5. n. 12. p. 241

Vide verb. *Possessorium*.

D.

Datum.

Datum pure, si adimatur sub conditione, sub contraria conditione videtur datum, p. 5. c. 6. a n. 71. usque ad 73. p. 254

Datum contemplatione certae causae, non repetitur, licet illa resolvatur, p. 5. c. 6. n. 101. p. 257

Decurio.

Decuriones, vulgo, *Regidores*, o *Ventiquatros*, non possunt esse conductores gabellarum, & Regionum reddituum, vel priorum cujusque oppidi, nec esse fidejussores conductorum, p. 6. c. 4. n. 47. p. 378.

Idem de Tribunis plebis, vulgo *Jurados*, & *Mayordomos de el Consejo*, n. 47. & 48. ibid.

Limitatur, p. 3. c. 3. n. 15. p. 176

Decurionem unum cum alio Decurione aut Officiali ejusdem consistorii habitare non permittitur, ibid. n. 81. p. 281

Vide amplius verb. *Rectores*.

Delictum.

Delictum commissum in medio, seu in finibus utriusque territorii, ita indifferenter quod non magis in isto, quam in illo territorio sit perpetratum, quis Judicum utriusque territorii cognoscere debeat? & de competentia inter eos, & quomodo debeant recurrere ad Superiorem: & de praxi, quae circa hoc observatur, p. 2. cap. 5. a num. 41. usque ad 45. p. 151. 152.

Delictum patris nocet filiis in feudalibus, p. 1. c. 2. n. 54. p. 28

Dæmon.

Dæmon in figura Apollinis quando interrogatus fuit de futuris contingentiis, cautè, & ne de mendacio argui posset, per verba ambigua, & amphibologica respondebat, p. 1. c. 11. a num. 8. usque ad 10. p. 110

Depositum.

Depositum, & Mutuum, sunt incompatibilia, tanquam ex sua natura contraria, pag. 1. cap. 3. n. 8. p. 33.

Descendens.

Descendens ex naturali tantum, licet sit naturalis legitimus, non est de linea recta ad succedendum in majoratu; cum proveniat ex radice infecta, p. 1. c. 6. n. 110. p. 66.

Idem de filio, vel nepote legitimo per rescriptum Principis, qui licet sit legitimus & naturalis, non est in linea recta ad exclusionem aliorum, qui habent jus quaesitum, dict. part. 1. cap. 6. num. 77. p. 64.

Descendens, etiam si sit naturalis, praefertur ascendenti, ex leg. 27. *Tauri*, p. 1. cap. 6. num. 187. p. 73.

Descendens ex fratre majori praefertur ante majoratus institutionem, praefertur debet ejus patruo nato post ejusdem majoratus institutionem, p. 1. c. 6. n. 287. 288. & 289. p. 81

Descendens per lineam masculinam est ille, qui est in parte lineae, sed filia ex masculo primogenito, est in parte lineae masculinae, ergo, p. 1. c. 6. n. 333. & 334. p. 86

Descendentes si praetendant omnes descendere ex fratre majori aetate, & nullus eorum probet, tunc succedere

Index Rerum

- succedere debet major ætate , & quando æquales sunt in ætate , recurrendum est ad gradum , & ultimò ad sexum ; & quando æquales sunt in ætate , gradu , & sexu , sorte dirimi debet difficultas , p.8. c.5. à n.62. usque ad finem. p.357
- Deus.*
- Deus est ens maximè unum ; ideo maximum bonum , & perfectissimum entium , p. 1. cap.7. num.9. p. 91.**
- Deus noster apposuit Adamo conditionem , & gravamen sub pœna privationis majoratus Paradisi , in recognitionem Dei dominii. & ejus memoriã in perpetuum , & ob virtutem obedientiæ , p.3. c.1. n.22. p. 160**
- Et ejus exemplo faciunt idem majoratus institutores , n.23. ibid.**
- Deus Dominus noster ob contraventionem Adami privat eum à successione , & possessione primi majoratus Paradisi , p.3. c.1. n.29. p. 161**
- Ad cujus exemplum privantur etiam majoratus successores non servantes conditiones , & præcepta institutorum , n.30. ibid.**
- Et sequens in gradu succedit , n.31. ibid.**
- Deus Dominus noster ob contraventionem , & transgressionem præcepti formavit judicium , & super eo tulit sententiam , p.3. c.1. n.50. p.163**
- Deus Dominus noster concessit atque instituit majoratum Paradisi , & suam divinam gratiam posuit in capite morali Adami , non solùm sibi , sed ejus descendentes sub illa conditione non contraveniendi suo præcepto , p.3. c.1. n.58.**
- Ideo per ejus contraventionem fuimus exclusi descendentes , p.3. c.1. n.59. p. 164**
- Dialectica.*
- Dialectica nos vera à falsis dijudicare docet , pag.1. c.10. n.1. p. 106**
- Dialectica , quid sit , & ejus diffinitio , p.1. c.10. n.2. ibid.**
- Dictio.*
- Dictio , SI , importat conditionem , p.8. c.8. n.4.**
- De Dictione , ET , vide supra verb. Copulativa.**
- Dies.*
- Dies , an incipiat à Solis ortu usque ad occasum , & nox à recessu Solis usque ad ortum ? tres opiniones referuntur , p.1. cap.1. à num.7. usque ad num.9. p.123.**
- Differentia.*
- Differentia versatur inter actiones , seu remedia contraria ; & actiones , seu remedia diversa , p.6. c.2. n.20. & 21. Et redditur ratio , n.22. p.268**
- Dignitas.*
- Dignitas , vel nobilitas à filio ascendit ad patrem , p.1. c.6. n.199. p.74**
- Dignitas , Ducatus , vel Marchionatus , vel Comitatus , utrùm concurrere possit cum majoratu , quando prohibitus est per dispositionem hominis concursus unius cum alio majoratu , p.4. c.4. n.1. Referuntur DD. qui hanc quæstionem movent , à n.2. usque ad 6. p.209**
- Dignitas , seu munus , aut officium Ducatus , seu Comitatus non est primogenitum , cum aliter definiatur quàm talis dignitas : ideo prohibitus concursus de uno cum alio majoratu , non censetur prohibitus concursus cum dignitate , p.4. c.4. n.14. & 15. p. 210**
- Et p.8. c.3. à n.20. usque ad 24. p.347**
- Dignitas , Ducatus , Marchionatus , vel Comitatus , si simpliciter à Principe concedatur , non censetur concessa in perpetuum , nec jure primogenituræ , p.4. c.4. n.19. p. 211**
- Dignitas Cardinalatus cum Episcopatu non est incompatibilis , sicut duo beneficia , quæ de jure Canonico sunt incompatibilia , p.4. c.4. n.21. p. 211**
- Dignitas Cardinalatus cum Episcopatu , vel aliis beneficiis curam animarum habentibus , quòd sit incompatibilis , est verior opinio , n.26. p. 111**
- Dignitas Ducatus , Marchionatus , vel Comitatus , est transitoria ad hæredes jure perpetuo majoratus , maximè quando conceditur cum aliquo oppido , vel castro , p.4. c.4. n.22. p. 211**
- Dignitas Baronix , licet inferior æquiparatur dignitati Ducatus , Marchionatus , vel Comitatus ; & idem jus & distinctio tradita in hac 4. part. cap.4. à num.27. usque ad num.31. in eis observari debet , ibid. n.32. & 33. p.212**
- Dignitates Ducatus , Marchionatus , vel Comitatus , non comprehenduntur appellatione Majoratus , & tanquam bona libera possunt dividi quoad æstimationem , sicuti Militia , & Jurisdictio , seu Feudum vendibile , p.8. c.3. n.21. p. 146**
- Limita nisi oppidum , seu territorium cum tali dignitate concessum fuerit in perpetuum ; & redditur ratio , ibid. n.22. p. 146**
- Dignum.*
- Dignum magis separatum , quando non apparet de majori potentia , non attrahit ad se aliud minus dignum , p.2. c.3. n.58. p. 141**
- Diminutio.*
- Diminutio bonorum producit diminutionem existimationis , & honoris familiæ , p.3. c.5. num.13. p. 189.**
- Dispensatio.*
- Dispensatio ad obtinenda duo beneficia incompatibilia , non habet locum in beneficiis jam antea obtentis , nisi de eis in dispensatione facta fuerit mentio , p.2. c.2. n.45. p.134**
- Dispensatio ad obtinenda duo beneficia incompatibilia , semper intelligitur de duobus primis ; & assequendo tertium , vacant duo priora beneficia , p.7. c.4. n.38. p. 300**
- Vide amplius , verb. Princeps.**
- Dispositio.*
- Dispositio loquens de uno non debet extendi ad plures , p.1. c.7. n.50. p. 95**
- Dispositio facta in casu simplici non debet extendi id casum mixtum , p.2. c.3. n.24. p. 138**
- Dispositio hominis provenit ex jure gentium , quæ pro lege dum non sit contra legem , observari debet , p.4. c.1. n.2. p. 195**
- Dispositio hominis prohibentis concursum duorum , pluriumvè majoratum , tanquam incompatibilium , utrùm sit odiosa , vel favorabilis ? quæstio est disputanda ex jure Gentium , p.4. c.2. num.1. p. 202.**
- Dispositio hominis , quæ prohibet Petrum , vel alium nomine proprio vocatum , habere alium majoratum , utrùm censetur personalis , vel extendi debeat ad Petri substitutos ? p.4. c.2. n.2. p.202**
- Et quid si talis prohibitio sit apposita in uno gradu , vel in una linea , an extendi debeat ad alios , n.3. ibid.**
- Arduæ sunt quæstiones , & cum ab utraque parte plures urgeant rationes , ex professo examinantur , n.4. & seqq. p. 202**
- Dispositio hominis prohibentis concursum de uno cum alio , aliisvè majoratibus , quòd censeri debeat personalis , & tanquam exorbitans à juris regulis , restringenda , & ad alios non extendenda , defendunt**

& Verborum.

- fendunt multi Doctores, & maximè Consulentes super successione in Baronia de Espes, & Comitatu de Sastago, p.4. c.2. n.16. p. 203
- Dispositiones hominum non tollunt provisionem legis jam factam, seu natam; sed tantum faciendam, & nascituram, p.5. c.6. n.112. p.259
- Dispositiones hominum multoties continent contrarietates, & perplexitates, seu condiciones incompatibiles, quæ concordari non possunt, & sic aliter se habent quàm dispositiones legum, p.4. c.5. num. 2. p. 213
- Dispositiones hominum per testamenta, & ultima elogia sunt de jure gentium, quia eo ipso quod gentes esse cœperunt, de bonis suis ad libitum disposuerunt, p.8. c.10. n.3.
- Disponentes non aliud in essentia dicuntur voluisse, quàm quod literarum sonat figura, p.8. c.2. n.22. p. 338.
- Dispositio legis, vel hominis, providens alicui de quota bonorum integrè habenda; dicendum est voluisse institutorem, ut si bona illa deficient, ex aliis bonis suppleatur, pag 5. cap.6. num.125. p. 260.
- Licet perierint casu fortuito, n.126. ibid.
- Dispositio novæ legis semper intelligi debet, ut minus lædat jus commune, vel municipale, p.7. c.6. num. 24. p. 321
- Dispositiu legis si fundetur in aliqua qualitate, ante omnia debet constare de illa, nunquam habet locum in alio casu, in quo non verificatur illa qualitas, p.8. c.3. n.30. p. 347
- Dispositio legis generaliter non trahitur ad casum hominis specialem, p.8. c.7. n.12. p. 63
- Dispositum in primo filio, vel filia unica, censei debet dispositum in nepote: cum eadem sit ratio dispositionis legalis, p.8. c.8. n.8. p. 65
- Dispositio *capitis 1. de natura successionis feudi*, quòd procedat in successione majoratus, tenent quamplurimi Doctores, p.1. c.6. n.191. p. 73
- Et quòd ejus dispositio sit contra jus commune, num.202. p. 74
- Dispositio *Clementina, Gratia, de Rescriptis*, an habeat locum in materia majoratus, p.7. c.4. à n.39. usque ad finem. p. 300
- Dispositio *legis 12. tit. fin. parita 7.* est specialis, ideo non venit in consideratione, part.5. c.4. n.19. p. 238.
- Dispositio *legis 7. tit.7. lib.5. Recopilationis*, de jure nostro Regio continet verè, & propriè materiam incompatibilitatis duorum majoratum, quorum unus sit *de dos quentos de renta* quando junguntur causâ matrimonii, p.8. c.1. n.11. p. 327
- Dispositio *leg.7. tit.7. lib.5. Recopil.* an habeat locum, non præcedentibus capitulationibus matrimonialibus, in quibus de succedendo quilibet conjugum in suo majoratu spem haberet, & contrahant absque possessione majoratum, & postea contracto matrimonio deferatur eis successio? Resolvitur quòd habeat locum, maximè, si habeat spem indubitabilem & invariabilem succedendi quilibet eorum in suo majoratu; quia tunc jam per viam matrimonii duo hi majoratus junguntur, licèt à principio non possiderent, p.8. c.2. à n.3. usque ad 10. p. 336
- Dispositio *legis 7. tit.7. lib.5. Recopilat.* habet locum, etiamsi matrimonium sit quidem contractum per verba de præsentis, sed sine relatione, & aliis benedictionibus Ecclesiæ, p.8. c.2. à n.68. usque ad 71. p. 342
- Roxas de Incompatibilitate.*
- Dispositio *leg.7. tit.7. lib.5. Recopilationis*, habet locum, etiamsi matrimonium sit nullum, seu putativum, si conjuges, seu alter eorum contraxerit à principio cum bona fide, quia tunc succedunt filii in majoratibus, tanquam si essent ex matrimonio valido, p.8. c.2. à num.72. usque ad 75. p. 343
- Dispositio *leg.7. tit.7. lib.5. Recopilationis*, etiam habet locum, si filii sint naturales, & capaces succedendi in dictis majoratibus incompatibilibus, & non procedant ex matrimonio, sed ex parentum concubinato, part.8. cap.2. à num.76. usque ad fin. ibid.
- Dispositio *leg.7. tit.7. lib.5. Recopilationis*, in dictis verbis, *Dos casas de mayorazgos*, intelligi debet de duobus majoratibus diversæ familiæ & demonstratur exemplis tam de familiis Hispaniarum, quàm Italianarum, & aliarum Nationum, p.8. c.3. n.1. p. 344
- Dispositio *leg.7. tit.7. lib.5. Recopilationis*, in dictis verbis, *Dos casas de mayorazgos*, intelligi debet tam de majoratibus agnationis, quàm de majoratibus regularibus, ubi comprehenduntur agnati & cognati, & cæteri ex familia institutoris, p.8. c.3. n.4. p. 345
- Dispositio *leg.7. tit.7. lib.5. Recopilationis*, an habeat locum, si majoratus aggregatus sit alteri principali, qui habeat *dos quentos de renta*, & an ambo censeantur unus, duove majoratus? resolvitur cum distinctionibus traditis ab additionat. ad D. Molin. & aliis Doctores, ibid. n.9. usque ad 12. p. 345
- Dispositio *leg.7. tit.7. lib.5. Recopil.* an habeat locum, quando ex parte viri, vel uxoris, concurrant duo, vel tres, vel plures majoratus, quorum quilibet non habeat *dos quentos de renta*, atamen duo, tres, vel plures eam summam excedant: Et resolvitur, pro parte affirmativa, & dantur rationes decidendi, & comprobantur concludenter, p.8. c.4. à n.13. usque ad 17. p. 346
- Dispositio *leg.7. tit.7. lib.5. Recopil.* an habeat locum, quando ex præambulo matrimonio concurrunt tres, vel quatuor majoratus, quorum quilibet habeat *dos quentos de renta*, & conjuges habeant filios, non solum primogenitum, sed etiam secundo, & tertio genitum, vel plures nepotes: vel an electo uno eorum ex tribus, vel quatuor majoratibus à primogenito, possit eadem ratione, & jure, secundogenitus eligere alterum ex duobus, vel tribus, & in alio, vel aliis succedant eodem ordine cæteri filii, seu vocati per *dictam leg.7.* p.8. c.3. n.18. & 19. p. 346
- Dispositio *leg.7. tit.7. lib.5. Recopilat.* habet locum, quando concurrunt ex una parte majoratus, & ex altera dignitas Ducatus, Marchionatus, vel Comitatus, si concessi fuerint in perpetuum titulo Majoratus, n.20. usque ad 25. ibid.
- Dispositio *leg.7. tit.7. lib.5. Recop.* non habet locum si concurrant ex una parte majoratus, & ex altera feudum; quia feudum non est majoratus; Secus autem si sit concessum jure majoratus, ibid. n.26. p. 347.
- Dispositio *leg.7. tit.7. lib.5. Recop.* in illis verbis, *Dos casas de mayorazgos*, non solum intelligi debet de majoratibus institutis ex Regia facultate, sed de majoratibus, Vinculis, Patronatibus, & Anniversariis perpetuis, cum clausulis inducentibus majoratum, & de aliis absque facultate Regia institutis, à n.27. usque ad finem. ibid.
- Dispositio *leg.7. tit.7. lib.5. Recopilat.* in illis verbis: K k Que

Index Rerum

Quo sea la una de ellas de dos quentos de renta, e dende arriba que los dos quentos hazen Reales 58823. y 18. maravedis, y reducidos à Ducados sin su maravedi, montan 5347. Ducados y medio: y un Real, y un maravedi, traditur, p.8. c.4. n.2. p.348.

Dispositio leg.7. tit.7. lib.5. Recopilat. an habeat locum, si unus ex majoratibus in redditu, seu fructibus non ascendat à dos quentos de renta? Resolvitur contra DD. Joannem à Castillo, & Robles à Salcedo, quòd non habeat locum in dispositione legis, secùs in dispositione hominis ex præsumpta ejus voluntate, quod fundatur, p.8. c.4. à n.2. usque ad 7. ibid.

Dispositio legis nostræ Imperialis, in illis verbis, *Que en las dichas dos casas asi juntas por casamiento, podria suceder*: non loquitur de omni filio majori, sed de illo tantùm, qui possit succedere, p.8. c.5. num.1. & 2. pag.351

Dispositio leg.7. tit.7. lib.5. Recopilat. in illis verbis: *1 el hijo, o hija, segundo suceda en el otro mayorazgo*: explicatur ad recognoscendum quis debeat esse iste filius, vel filia secunda, & ad alias quæstiones, p.8. c.7. à n.1. p.362

Dispositio leg.7. tit.7. lib.5. Recopilat. an habeat locum in majoratibus incompatilibus ex dispositione hominis, ibid. à n.11. usque ad 13. ibid.

Dispositio leg.7. tit.7. lib.5. Recopilat. ibi: *Si non sit nisi unicus filius, vel filia, tunc succedat in duobus majoratibus incompatilibus pro tempore vite sue*: an habeat locum si non sit nisi unus nepos, vel neptis? Et resolvitur quòd sic, p.8. c.8. n.1. usque ad 13. p.366

Dispositio leg.7. tit.7. lib.5. Recopil. an habeat locum quando concurrat filius unicus legitimus, & naturalis, & filius naturalis tantùm, uterinus, vel consanguineus, qui possit succedere in uno duorum majoratum, de quibus ipsa lex 7. Resolvitur quòd sic, n.14. ibid.

Dispositio leg.7. tit.7. lib.5. Recopilat. in illis verbis: *Si no huviere mas de un hijo, o una hija*, an habeat locum in dispositione hominis, quando ab eo non cautum fuit, sed omissus est casus de non habendo nisi unicum filium, vel filiam? Et an pro tempore vite suæ possit retinere duos majoratus incompatibiles per dispositionem hominis? Et resolvitur quòd possit retinere eos, ibid. à num.15. usque ad finem. ibid.

Dispositio leg.7. tit.7. lib.5. Recopilat. dum dicit: *De manera que dos mayorazgos siendo como diximos el uno de ellos de dos quentos de renta, o dende arriba no concurren en una persona, ni los pueda uno tener, ni posseer, sino como dicho es*, an habeat locum in vinculis, patronatibus, & anniversariis perpetuis? Resolvitur quòd sic; quia comprehenduntur sub verbo majoratus, p.8. c.9. à nu.1. p.366.

Idem de feudis, & Commendis Indorum, ibid. usque ad n.5. ibid.

Dispositio leg.7. tit.7. lib.5. Recopilat. in illis verbis *No los pueda uno tener, o posseer*, an habeat locum in marito, tutore, vel curatore, administratore, vel consanguineo absentis, qui habeat majoratum incompatibilem cum alio? Resolvitur remissivè, à num.6. usque ad finem.

Dissonantia.

Dissonantia quæ sit? Et unde quòd incompatibilis

est cum Musicæ scientia, part.1. cap.7. nu.2. p.92.

Diversa.

Diversa, & non incompatibilia, an concurrere possint? Magna est difficultas: ideo Doctores in duas opiniones sunt divisi: alteram affirmativam, & alteram negativam, quæ referuntur, p.6. cap.2. n.16. & 17.

Et resolvitur, n.18.

p.267

Et Differentia inter earum actiones traditur, n.10. usque ad 22.

p.268

Divus.

Divus Ambrosius, & alii Sancti, in eodem instanti temporis in duobus locis magno intervallo distantibus apparuerunt miraculosè, p.2. c.1. à n.34. usque ad 36.

p.125

Divus Hermenegildus. Vide verb. *Rex*.

Doctor.

Doctor promittens legere duobus annis proximis futuris, si ex aliqua causa non legerit, & tempus præterierit, non tenetur legere aliis duobus, p.2. c.2. num.20.

p.132

Domicilium.

Domiciliarius in una civitate, si ab ea eximatur vicus ubi habitabat, an remaneat in alio mutato foro & domicilio, p.7. c.2. n.4.

p.291

Dominium.

Dominium patris continuatur in filium absque nova investitura, & possessione, non solum in bonis liberis, sed etiam in gravatis atque feudalibus, p.4. c.3. n.27.

p.208

Dominium non debet esse dembulatorium, & ad tempus, p.5. c.2. n.30.

p.227

Dominium quòd possit esse ambulatorium, & ad tempus, est magis verum, p.5. c.2. n.53.

p.229

Dominus.

Dom. Franciscus de la Queba Advocatus laudatur, p.3. c.12. n.27.

p.115

Dom. D. Joannes Perez de Lara Senator Regius Illiberitanus laudatur.

ibid.

Dom. Joannes à Herrera Pareja Advocatus laudatur, p.4. c.1. n.95.

p.200

Dom. D. Marcellinus Faria, & Guzman Consul Granatensis, laudatur, p.7. c.2. n.19. & 20.

p.293

Dos.

Dotalia bona, sive æstimata, sive non æstimata, non relevant ab oneribus municipalibus, nec profunt maritis ad honores assequendos in Republ. p.4. c.3. n.17.

p.207

Ducatus & Dux.

Ducatus, Marchionatus, vel Comitatus, & quædam Dignitas ratione muneris, & Officii præeminentis: & quid sit Dux, & unde dicatur, p.4. c.4. n.7. & 8.

p.210

Ducatus, Marchionatus, vel Comitatus sunt propriè dignitates Regales: primogenium autem non est talis dignitas, nec ex sua natura habet aliquid dignitatis, ibid. à n.16. usque ad 18.

p.211

Vide amplius verb. *Dignitas*, & de Severino Magno, Duce Carthaginensi, *litera S*.

E

Ecclesia.

Ecclesias duas potest quis obtinere, quarum una dependeat ab alia, p.7. c.1. n.7.

p.285

Ecclesias

& Verborum.

Ecclesias duas potest quis obtinere si ita fuerint tenues in substantia, quod duos Sacerdotes alere non possint, p.7.c.1.n.8. ibid.

Et idem propter penuriam, inopiam clericorum, n. 9. ibid.

Ecclesias duas potest quis obtinere, quarum altera sit intitulata, altera in Commendam data, num. 10. p. 285.

Quod intellige de Commenda temporali, non autem perpetua, num. 11. ibid.

Et quid de beneficiis, ibid. usque ad num. 17. p. 285.

Ecclesias duas potest quis habere per dispensationem Summi Pontificis, n. 18. p. 286.

Ecclesiæ Romanæ acquiritur dominium mobile, quæ usu non consumuntur, quorum usus necessarius est Fratibus Minoris Ordinis Divi Francisci, reservato solo usu ipsis Fratibus, p.7.c.5.n.6.

Et refertur casus notabilis, n. 7. p. 205.

Electio.

Electioem quis debet facere de uno ex duobus Regnis seu majoratibus incompatilibus, & sic eligere melius, sicut D. Hermenegildus elegit, in princ. n. 75. p. 10.

Electio erit inofficiosa, si pater qui habet facultatem eligendi successorem non eligat ex filiis, p.1.c.6.num.364. p. 89.

Limita quoad filios naturales, n. 365. ibid.

Electa una via inutilis non tollit aliam utilem, p. 5. c.6. n.88. p. 256.

Electio unius viæ, aut actionis contrariæ, inducit renunciationem alterius, p.6.c.1.n.7. p. 262.

Electioe unius ex remediis contrariis, & incompatilibus cætera tolluntur, part. 6. cap.1. num.8. ibid.

Electa una ex actionibus sibi contrariis, seu incompatilibus, consumitur alia, part.6. cap.2.num.7. p. 266.

Electioe unius ex contrariis, alterius sibi auditum eligens præcludit, n.8. ibid.

Electioe unius ex duobus incompatilibus majoratibus consumitur electio alterius, ideoque non datur regressus ad alium, n. 13. ibid.

Et p.7. c.4. à n.40. p. 301.

Quod extende, ut in d.p.6.c.2.n.14. p. 267.

Eligens unum ex incompatilibus, non valet pœnitere ad hoc ut possit ad aliud redire, etiam ante litis contestationem, p.6.c.2.n.19. ibid.

Eligens unum remedium ex contrariis seu incompatilibus, si satisfactionem consequi non possit, potest redire ad aliud, n.23. p. 268.

Electioe gravem & latam materiam continet *lex 7. tit. 7. lib. 5. Recopilat.* in illis verbis: *El hijo mayor que en las dichas dos casas assi juntas por casamiento podia suceder, suceda tan solamente en uno de los talos mayorazgos en el mayor, y mas principal, que ob quisiere escojer,* part.8. cap.6. n.1, p. 358.

Eligere an possit filius major ante tempus delatæ successionis? Resolvitur quod non, sed tempore, quo delata est successio, ibidem, num. 2. & 3. p. 358.

Eligere filius major intra quod tempus debeat? non declarat. *dict. lex 7.* Sed in hoc casu resolvitur quod debet eligere post monitionem, & requisitus, dato tempore ad id, jussu Judicis, ut intra illud deliberet, & eligat, p.8. cap.6. à n.4. usque ad 11. ibid.

Et quid si eligere nolit intra tempus ei per Judicem

Roxas de Incompatibilitate.

assignatum? Resolvitur cum distinctionibus traditis in *l. mancipiorum 6. ff. de optioe legata*, n.12. & 13. p. 359.

Electio in *l.7.tit.7. lib. 5. Recopil.* non est libera, & absoluta, sed coarctata ad arbitrium boni viri. Ideo primogenitus non potest eligere majoratum minorem in reditu, sed majorem, & magis principalem, cum aliter redundet in præjudicium aliorum successorum, ibid. à num. 14. usque ad 17. p. 359.

Eligentem non posse variare, traditur eum limitationibus, remissivè, n. 20. p. 390.

Eligere non valet majoratum unum ex incompatilibus, minor, etiam adultus, furiosus, mente captus, atque demens, nisi habeant tutorem, vel curatorem, & cum autoritate Judicis, ibid. à n.21. usque ad 25. p. 360.

Episcopus.

Episcopus Arrianus missus ad Hermenegildum erat in magna dissonantia apud Deum, & nostram S. Matrem Ecclesiam; ideo Hermenegildus eum repulit, p.1.c.7. n.15. p. 92.

Æqualitas.

Æquale quod est de jure si addatur, vel minuatur, inæquale erit, p.1.c.6. n.5. p. 57.

Idem de falso tutore, testamento, stipulatione, sententia, electione, cessione, venditione, vel alienatione, n. 6. ibid.

Eques.

De Equitibus Ordinum militarium; vide verb. *Ordo.*

Error.

Error in Grammatica vitiat rescriptum, & non vitiat testamentum, seu aliud instrumentum, part. 1. c.13. n. 7. p. 119.

Qui error potest opponi in via executiva contra rescriptum, n. 8. p. 119.

Esau.

Esau, & Jacob, non uno impetu, sed unus post alium, editi fuerunt ex utero Rebeccæ, p.2. cap.5. n. 3. p. 148.

Similiter Phares, & Zara, n. 4. p. 149.

Essentia.

Essentia una, eademque substantia, ac æqualitas talis est in Filio, qualis in Deo Patre, & qui contrarium asseruit, sicut Arrius, hæreticus fuit, in princ. num. 18. p. 5.

Ætas.

Ætas, & primogenitura, est personalissima, quæ cum morte primogeniti expirat, p.1.c.6.n.156. p. 70.

Etymologia.

Etymologia propriè, rei, de qua agitur, proprietatem ostendit, p.1.c.1.n.16. p. 13.

Eviçtio.

Eviçtionis materiam. Vide verb. *Regula.*

Exclusio.

Exclusio à successione per contraventionem, est distincta ab exclusione, per odium, vel offensam, p.1.c.2.n.59. p. 29.

Exclusio patris ex eo quod succedat in majoratu incompatibilium cum alio, an censetur realis, vel personalis? Vide remissivè, part. 3. cap. 1. n. 34. p. 168.

Exclusio à successione nisi expressa sit de certa persona, gradu, vel linea, non præcedit, cum censetur odiosa, p.4.c.2.n.8. p. 102.

K x 2 Exclusio

Index Rerum,

Excluso aliquo ex eo quod ex sanguine maculato ducat originem, vel quod cum muliere impuri sanguinis matrimonium contraxit, censentur quoque ejus descendentes in perpetuum exclusi, etiam si ex alia parte in eis concurrat alia linea ex vocatis successibilis, secus in dubio, vel si exclusio sit ex causa odii, p. 4. c. 6. n. 51. & 52. p. 220.

Excluso patre à successione majoratus, exclusi censeri debent etiam ejus filii; maximè quando versatur alterius vocatio, p. 7. c. 6. n. 11. p. 320.

Exemplum.

Exemplis res magnas lucidè ostendi dixit Plato, p. 4. c. 6. n. 2. p. 217.

Exemptio.

Exemptiones populorum, vel vicorum à civitatibus, vel oppidis, his nostris temporibus dantur quamplurimæ, unde præbent ansam dubitandi an qui erat domiciliarius in una civitate si ab ea exemptus sit populus, vel vicus, in quo habitabat, remaneat in alio mutato foro, & domicilio, p. 7. c. 2. num. 4. p. 291.

Extremum.

Extremum à quo, & extremum ad quod, possunt conjungi, quando medium non est corruptum, nec totaliter destructum, sed tantummodo impeditum, aut suspensum, p. 1. c. 4. n. 67. p. 44.

F

Factum.

Factum proprium impugnari non valet, p. 5. c. 6. num. 6. p. 248.

Facto proprio contravenire quis potest, quando prohibitio alienationis lex inducit expressè in ejus favorem, vel alterius, vel in favorem publicum, quia tunc non suo, sed alieno nomine agit, p. 5. cap. 6. num. 10. p. 249.

Facto proprio contravenire potest pater legitimus administrator bonorum filii, Prælatus, Maritus, Tutor, vel Curator, vel quilibet alius, qui non proprio, sed alieno nomine agat, p. 5. cap. 6. num. 11. ibid.

Facto primo contravenire quis potest quando lex prohibet alienationem, n. 16. p. 249.

Facto proprio contravenire quis potest, quando prohibitio alienationis facta est in favorem publicum per legem, cui hæres non valet renunciare, p. 5. c. 6. n. 17. ibid.

Facto proprio contraveniri potest, quando prohibitio facta fuit per contractum, n. 18. ibid.

Faciens per alium dicitur propriè facere per seipsum, ubi agitur de acquirendo, p. 6. c. 4. n. 79. p. 281.

Facultas.

Facultatem qui habet liberam eligendi, seu nominandi successorem in majoratu, non potest eligere odiosum institutori, vel inimicum, vel ejus gravem offensorem, p. 1. c. 2. n. 45. p. 27.

Facultas eligendi, an censeri debeat realis, vel personalis? Vide remissivè, p. 1. c. 6. n. 370. p. 89.

Facultas eligendi unum ex filiis in hæreditate fideicommissaria ad nepotes non extenditur, p. 8. c. 8. num. 7. p. 365.

Et alia circa habentes facultatem eligendi successores ad majoratus, vide verb. *Commissarius.*

Facultas Regia.

Facultas Regia ad instituendum majoratum, non confirmat majoratum jam institutum ex l. 42.

Tauri, p. 2. c. 2. n. 40. p. 134.

Limita nisi id expressè concedat, vel nisi con-

cessio de futuro, respiciat etiam majoratum constitutum, n. 41. ibid.

Idem de lege, vel statuto. ibid.

Facultas Regia concessa ad alienandam rem majoratus, ut ex ejus pretio alia res specialiter designata in facultate emeretur; si res empta evincatur, poterit successor majoratus ad rem venditam redire & eam vindicare, p. 5. c. 6. à n. 84. usque ad num. 86. p. 255.

Facultas Regia facilè concedenda est ad obtinenda duo primogenia, quæ residentiam in diversis locis requirant quando non longè distant ab invicem, & sunt sufficientia singula ad congruam sustentationem, p. 7. c. 2. n. 10. p. 290.

Vel si gravata esset mulier, quæ cum viro contraxisset extra territorium; quæ etiam si non resideat in loco sibi assignato, non debet privari majoratu ex eo quod in illo certo loco non habitet, quia tenetur sequi virum, ibid. n. 12. p. 290.

Vel quando ex causa superveniente in eo loco habitare non potest, n. 13. ibid.

Facultatem Regiam an Princeps concedere debeat ad hoc ut duos majoratus incompatibiles unus possidere possit? Vide verb. *Princeps.*

Familia.

Familiæ decus, honor, seu honestas, per bonorum abundantiam conservatur, p. 3. c. 5. n. 12. p. 189.

Et per indigentiam diminuitur, n. 13. ibid.

De Familia successoris in majoratu, qui sint? Vide p. 8. c. 1. n. 14. p. 328.

Famulus.

Famulus transacto tempore, quo conductus fuit, ut servitium præstaret, si non præstiterit ex eo quod infirmitate, vel alio impedimento detinebatur, paratus sit servire alio tanto tempore, ut mercedem integram habeat, non auditur, p. 2. c. 2. num. 17. p. 131.

Vide verb. *Servientes.*

Fœmina.

Fœmina, filia ultimi possessoris contra fœminam ex linea anteriori debet obtinere in judicio possessorio, p. 1. c. 6. n. 151. p. 70.

Limitatur, & declaratur, n. 152. ibid.

Fœmina, quæ immediatè provenit à masculis, an contineatur sub vocatione, *Succedant per lineam masculinam*, p. 1. c. 6. n. 328. p. 85.

Et declaratur exemplo, n. 329. ibid.

Fœmina licet sit ex linea masculina, sub ipsa tamen linea non continetur, p. 1. c. 6. n. 338. p. 86.

Fœmina filia primogeniti, ubi adsunt vocati per lineam masculinam, non præfertur, si majoratus sit agnationis; Aliter, si sit regularis, p. 1. cap. 6. num. 340. p. 87.

Redditur ratio, n. 341. ibid.

Et referuntur plurimi Doctores approbantes hanc distinctionem, n. 342. & 344. ibid.

Fœmina ex masculo primogenito, quod sit de linea masculina, constituitur pro regula, part. 1. cap. 6. n. 343. p. 87.

Et limitatur in majoratu agnationis, n. 344. ibid.

Fœmina filia accipientis, quando vocati sunt ascendentes per lineam masculinam, non est descendens per masculinam lineam, p. 1. c. 6. n. 345. p. 87.

Fœmina existente in eodem gradu cum masculo redigitur ad instar secundi gradus, p. 1. c. 8. num. 53. p. 103.

Limita, si majoratus sit agnationis, seu irregularis, n. 54. ibid.

Fœmina

& Verborum.

Fœmina, quamvis sit primogenita respectu masculi ejusdem lineæ, & gradus, & ad instar secundi gradus ad succedendum in majoratu, p. 3. c. 4. n. 6. p. 181.

Fœmina etiam in majoratibus agnationis, vel simplicis masculinitatis, succedit ad instar virorum, & per suum ordinem, si omnes tam agnati, vel cognati de familia deficient, p. 3. c. 4. n. 7. p. 181. Ne memoria institutoris pereat, sed conservetur in fœminis saltem quæ supersunt ex ejus familia, n. 8. ibid

Comprobat, n. 9. p. 182.

Fœmina in majoratibus agnationis, vel simplicis masculinitatis, succedebat de jure Divino, per text. *Numer. cap. 26. & 27.* Si deficiebant omnes masculi ex illa Tribu, vel familia, part. 3. c. 4. n. 10. & 11. ibid.

Fœminæ licet non sint vocatæ, non censentur exclusæ: ut probatur *Numer. cap. 27.* & quod ad instar hujus de Jure Divino decisionis idem in majoratibus Hispaniæ decisum est, & observatum, n. 12. 13. & 14. ibid.

Fœmina potioris lineæ, & gradus, præferri debet masculo ex fœmina inferioris lineæ in majoratu agnationis, quando defecerunt omnes agnati, & succedunt in eo tanquam in majoratu regulari. Quod decisum est tam ex Jure Divino *ex cap. 26. & 27. Numer.* quàm de jure nostro Regio. n. 19. p. 183.

Fœmina ex familia agnati ultimi possessoris, quod debeat succedere in majoratu agnationis quando omnes defecerunt agnati, & non fœmina ex linea anteriori, tenent ac defendunt plurimi Doctores, n. 22. ibid

Et jura, & rationes opinionis eorum referuntur, à n. 23. usque ad 34. ibid.

Fœmina semel exclusa à masculo semper remanet exclusa n. 25. ibid

Fœmina de Jure Divino deficientibus masculis succedebat sub conditione nubendi cum Viro consanguineo ex sua Tribu, seu familia paterna: & traditur ratio, p. 3. c. 5. n. 1. & 6. p. 188.

Ubi refertur ad literam autoritas Patris Marquez *in tract. de el Gobernador Christiano.*

Fœminæ licet sint incapaces ad usum, & exercitium officiorum Decurionatus, Tabellionatus, Rectoriæ, & alterius publici muneris, non tamen sunt incapaces successionis eorum, p. 6. c. 4. n. 68. & 69. p. 280.

De Fœmina vocata in exclusionem masculorum.

Vide verbo *Vocatio.* & alias quæstiones, verbo *Filius.*

Feudum.

Feudum, quod non revertatur ad refutantem, sed quod transeat ad tertium agnatum, probat textus *in §. unico, de eo, qui finem fecit agnato de feudo paterno,* p. 1. c. 8. n. 21. p. 100.

Feudum, quod filius retinere non potest ob culpam patris, potest retineri ex persona Avi, p. 4. c. 6. n. 42. p. 219.

Feudum devolutum ad secundogenitum, eo quod primogenitus illo tempore non erat capax, quia erat rebellis, vel habebat aliud impedimentum, si postea primogenitus restitutus sit, non recuperat feudum semel amissum, part. 5. cap. 6. num. 102. p. 257.

Et declaratur, n. 110. p. 258.

Feuda, an incompatibilia sint apud Regulares Clericos, Religiosos, Monachos, & Moniales, vide *Roxas de Incompatibilitate.*

remissivè, p. 7. c. 5. num. 103. p. 316.

Feudum non comprehenditur appellatione *Majoratus* si jure majoratus non concedatur, quia in multis differunt, p. 8. c. 3. n. 25. & 26. p. 347.

Fictio.

Fictio fundari non potest super impossibili, seu incompatibili: quod ibidem declaratur, part. 5. c. 2. num. 12. p. 226.

Fideicommissum.

Fideicommissum universale relinqui non valet fratribus Ordinis Minorum eo quod succedit loco hæreditatis, p. 7. c. 5. num. 24. p. 306.

Fides.

Fides Catholica simpliciter est medium necessarium ad gratiam, seu successionem Regni Cœlestis, part. 1. cap. 2. num. 28. p. 25.

Filius, & Filia.

Filius tenetur obedire patri suo sub pœna peccati, in principio, n. 58. p. 8.

Filius est hæres necessarius patris, ideo non privatur ipso jure propter ingratitude, p. 1. c. 2. num. 90. p. 31.

Filius non recipit liberalitatem à testatore, cum ipsi debeatur legitima, n. 91. ibid.

Filius major nativitate attamen posterior in legitimitate, & filius prior in legitimitate attamen posterior nativitate, si concurrant ad successionem majoratus, quis eorum præferri debeat, p. 1. cap. 4. num. 5. p. 38.

Filius prius legitimus, licet posterior natus, præoccupat lineam primogenituræ, & jus sibi quærit invariabile, n. 9. ibid.

Filius prior in legitimatione, licet posterior in nativitate, quod præferri debeat alteri priori in nativitate, & posteriori in legitimatione, tenent, & defendunt quamplurimi Doctores, n. 17. p. 39.

Filius legitimus, & legitimatus, non nisi post mortem patris præoccupant lineam primogenituræ, p. 1. c. 4. n. 49. p. 42.

Filius legitimus & legitimatus, dum pater vivit, stant in potentia succedendi, n. 48. ibid.

Filius prior in nativitate, quamvis posterior in legitimatione, quod præferri debeat filio priori in legitimatione, licet posteriori in nullitate, circa successionem majoratus defenditur, ex autoritate quamplurium Doctorum, n. 51. p. 42.

Filius naturalis, qui postea fuit legitimatus, præoccupavit spem, & potentiam succedendi antequam legitimus, & naturalis deinde nasceretur ex alia matre, n. 55. ibid.

Filiorum species, ac descendentium, proponuntur, p. 1. c. 6. n. 33. & seqq. p. 60.

Filius natus antequam pater assecutus fuisset Principatum, Dignitatem, vel majoratum, an præferri debeat filio secundogenito post adeptum majoratum, Dignitatem, vel Principatum? Doctores qui stant pro secundogenito, & leges quibus nituntur, & referuntur, p. 1. cap. 6. n. 36. 37. 38. 39. 168. & 169. p. 60. & 71.

Filius primò natus ante adeptum Regnum, vel majoratum præfertur secundum aliquos, si consuetudo, vel statutum simpliciter loquatur de primogenito; secus si loquatur de primogenito Regis, Ducis, vel Comitum, aut successoris majoratus, p. 1. c. 6. n. 41. p. 60.

Index Rerum

- Filius primò natus ante adeptum Regnum, vel majoratum, præfertur secundum alios, si adeptus fuit per successionem, & vocationem descendantium; secus si per electionem fuit adeptus, part. 1. cap. 6. n. 41. ibid.
- Filius prior natus ante adeptum Regnum, vel majoratum, quod indistinctè præferatur filio secundo post adeptum Regnum, vel majoratum genito; est verior opinio secundum multorum Doctorum copiam, p. 1. c. 6. n. 42. 43. & 44. p. 61
Et num. 170. & 171. p. 71. 72
- Filii antea, vel postea editi, non ratione dignitatis, sed naturæ ad successionem parentum vocantur, p. 1. c. 6. n. 46. p. 61
- Filius antea, vel postea genitus, ad hoc ut succedat, non interest quod Imperium, Dignitas, vel majoratus quæsitæ sint ratione virtutis, seu proprii meriti, vel ratione proximitatis; utroque enim modo par jus est, n. 47. ibid.
- Filius prior genitus ante adeptum majoratum semper fuit in potentia, seu habitu succedendi in majoratu, vel Regno postea patri quæsitæ, n. 48. ibid.
Et ad intentum Chaldas Pereira alias rationes reddit, n. 49. ibid.
- Filius, vel nepos, primogeniti mortui ante institutionem majoratus, an sit, vel non de linea recta? n. 51. ibid.
- Filius, vel nepos primogeniti mortui ante majoratus institutionem, quod non sit in linea recta, tenent aliqui Regnicolæ, n. 52. ibid.
- Filius, vel nepos primogeniti mortui ante majoratus institutionem, quod sit in linea recta, est verior opinio? n. 53. ibid.
- Filius natus post delatam majoratus successionem, qui si antea natus fuisset tempore delatæ successionis succedere debuisset, an sit in linea recta ad hoc ut habeat regressum ad successionem majoratus? n. 54. ibid.
- Filius de linea recta, attamen natus post delatam successionem majoratus, habet regressum ad successionem, p. 1. c. 6. n. 59. p. 62
Et rationem reddit Dom. D. Antonius Cabrerros, n. 60. & 63. ibid.
- Filius legitimus & naturalis professus in Religione, utrum sit in linea recta ad successionem, remissivè, n. 65. p. 62
- Filius legitimatus per subsequens matrimonium, est in linea recta ad successionem, n. 66. ibid.
- Filius legitimatus per subsequens matrimonium, remanet absque ulla macula, vel impedimento, ac si ab initio conceptionis fuisset legitimi matrimonii, n. 67. p. 63
Et limitationes & ampliaciones remissivè, n. 68. ibid.
- Filius naturalis legitimatus per rescriptum Principis, non est in linea recta ad succedendum nisi deficientibus legitimis, & naturalibus, num. 69. & 70. ibid.
- Filius naturalis tantum, regulariter non est de linea recta ad succedendum in majoratu, part. 1. c. 6. à n. 106. usque ad n. 108. p. 65
- Filius naturalis tantum, cur non sit in linea recta ad succedendum in majoratu. Remissivè, num. 109. p. 66.
- Filius naturalis & legitimus, si descendat ex naturali tantum, non est de linea recta ad succedendum, cum proveniat ex radice infecta, n. 110. ibid.
- Filius naturalis tantum, non succedit in majoratu cum vocatione propinquorum, dum supersint legitimi & naturales, n. 111. p. 66
- Filius naturalis tantum, ubi sunt vocati alii per verba civilia, non succedit in majoratu nisi in defectum legitimorum, n. 112. ibid.
- Filius naturalis tantum, licet institutione sit vocata linea, sine illis, qui sunt de tali linea, non est de linea paterna, n. 113. p. 66
Limitatur, n. 114. ibid.
- Filius naturalis tantum in certo casu non est de linea paterna, n. 115. ibid.
- Filius naturalis ex parte matris, quæ in aliquo majoratu successit, in eo majoratu, cujus institutor fuisset pater, vel alius ascendens, non succedit, n. 116. Et redditur ratio, n. 117. ibid.
- Filius naturalis respectu matris, quæ fuisset institutrix majoratus, succedit in eo tanquam legitimus, p. 1. c. 6. n. 119. p. 67
- Filius naturalis tantum, succedit in majoratu, cujus fuit institutor naturalis tantum, n. 120. ibid.
Quod extende, etiamsi institutor sit in dignitate constitutus, cum magis attendatur qualitas naturalis, quàm accidentalis, n. 121. ibid.
- Filius naturalis tantum, succedit in majoratu, ubi est vocatus is, qui non alios, nisi naturales habeat filios, n. 122. ibid.
- Filius naturalis tantum, succedit in majoratu, ubi primus, qui fuit vocatus, erit naturalis tantum, n. 123. ibid.
- Filius naturalis tantum, succedit in majoratu, ubi institutor naturales honoravit, & de eis mentionem fecit, n. 124. p. 67
- Filius naturalis tantum, succedit in majoratu instituto ex Tertio, & Quinto bonorum, juxta *leg. 27. Tauri*, n. 125. ibid.
- Filius naturalis tantum, succedit in majoratu instituto à patre, vel ascendente, etiam cum facultate Regia non superstitionibus legitimis & naturalibus descendantibus, n. 128. ibid.
Limitatur, n. 127. ibid.
- Ubi in majoratu cum facultate Regia institutor excluderit naturales, quia tunc succedent propinqui collaterales legitimi. ibid. p. 67
- Filius naturalis tantum, succedit in majoratu, seu patronatu, quando deficient legitimi & naturales: & extende etiamsi sit spurius, & non supersint alii ex familia, qui sint legitimi, & naturales, n. 128. ibid.
- Filius naturalis tantum, potest eligi ad majoratus successionem ab eo qui habeat facultatem eligendi, etiam extantibus legitimis, n. 129. p. 68
Redditur ratio, n. 130. ibid.
Quod extende etiam ad spurios, n. 131. ibid.
Declaratur, n. 132. & 133. ibid.
- Filius adoptatus, vel arrogatus, non est de linea recta ad succedendum, licet possit succedere in bonis patris adoptantis, non extantibus filiis naturalibus & legitimis, & contra ejus testamentum venire saltem quoad quartam partem bonorum, in qua instituere debuerat adoptatum, vel arrogatum, n. 134. ibid.
Redditur ratio, n. 135. ibid.
- Filius adoptivus non succedit in feudum, num. 136. ibid.
- Filius adoptivus non succedit in emphyteusim susceptam pro se, & filiis, n. 137. p. 68
- Filius adoptivus non succedit in fideicommissum, n. 138. ibid.
Limitatur, n. 139. ibid.
- Filius

& Verborum.

- Filius spiritualis susceptus ex sacro fonte non est de linea ad succedendum in majoratu, part. 1. cap. 6. n. 140. p. 69.
- Filius spiritualis susceptus ex sacro fonte succedit in majoratu, quando deficiunt omnes de familia, & ultimus possessor fuit pater spiritualis, num. 141. ibid.
- Filius spiritualis ex sacro fonte susceptus, deficientibus agnatis, & cognatis, habet jus accusandi reum homicidam ejus patris spiritualis, p. 1. c. 6. n. 142. p. 69.
- Filius spiritualis ex sacro fonte susceptus, & uxor ultimi possessoris, qui moritur ab intestato sine agnatis vel cognatis, si concurrant ad successionem, præfertur uxor, p. 1. c. 6. n. 143. ibid.
- Filius naturalis cum sit de descendantibus in casu legis 27. Tauri, dicitur ex linea descendantium, quæ obtinet primum locum; deinde lex vocat lineam Ascendentium, & ultimò lineam Transversalium, p. 1. c. 6. n. 212. p. 75.
- Filius quòd præferatur patri in successione majoratus delata per mortem fratris absque descendantibus, tenent graves Doctores: sed eorum opinio limitationes multas patitur, p. 1. c. 6. num. 218. ibid.
- Filius naturalis in casu legis 27. Tauri, an dici possit de linea paterna, vel de linea descendantium, p. 1. c. 6. n. 227. p. 76.
- Declaratur exemplis, n. 228. & 229. ibid.
- Filii quot sunt tot pullulant lineæ, p. 1. c. 6. n. 329. p. 85.
- Filia immediatè à masculo primogenito, est de linea masculina, p. 1. c. 6. n. 331. p. 86.
- Filia ex primogenito, quòd sit de linea vel in linea masculina, tenent quamplurimi Doctores, p. 1. c. 6. n. 336. ibid.
- Alii contra, n. 337. ibid.
- Filia primi vocati, soror Avi materni, præfertur nepti sui Avi materni in majoratu, in quo vocati sunt descendentes per lineam masculinam, p. 1. c. 6. n. 348. p. 88.
- Filius secundo, vel tertio genitus, vocatus sub nomine proprio, si decedat absque liberis, revertitur successio majoratus ad primogenitum; secus si nomine appellativo vocetur, p. 3. c. 8. num. 48. p. 102.
- Filius si in incerto sit propter turbationem sanguinis, ex eo quod mater intra breve tempus cognita sit per duos viros, vel maritos, & exinde remaneat prægnans, in quo eorum majoratu, vel hæreditate, primi, vel secundi viri, seu mariti possit succedere? p. 2. c. 4. n. 10. p. 143.
- Referuntur decem opiniones, & reprobantur, ibid. à n. 11. usque ad n. 23. p. 143. & seq.
- Filius, qui propter turbationem sanguinis incertum habeat patrem, an in majoratu, vel hæreditate primi viri, vel secundi succedere possit, est difficillima quæstio, quam magistraliter, & cum distinctionibus resolvit Bartolus, cujus opinio verior est, & sequenda, part. 2. c. 4. num. 34. & 35. p. 145.
- Filius ex primo, & non ex secundo viro judicandus est genitus, quando probatum fuerit quòd ante mortem primi viri apparuerint, sive demonstrata fuerint aliqua signa prægnantiæ, quæ specificè referuntur, quorum tria vel quatuor concurrere, & probari debent, part. 2. cap. 4. num. 36. & 37. p. 145.
- Filius ex secundo viro, & non ex primo judicandus est genitus, quando primus erat senex, saltem sexaginta annorum, & vir secundus juvenis, vel in ætate virili, & magis aptus ad generandum, p. 2. c. 4. n. 38. & 39. ibid.
- Et è contrario, si vir primus sit juvenis, n. 40. ibid.
- Filius ex secundo viro, & non ex primo judicari debet genitus, si primus vir per quadraginta dies ante ejus mortem taliter infirmus esset, quòd secundum judicium Medicorum carnaliter mulierem cognoscere non potuisset, dum tempus legitimum septimi, noni, vel decimi mensis non superfit, p. 2. c. 4. n. 41. & 42. p. 145.
- Filius, qui post mortem primi viri natus est in septimo mense, respectu autem secundi in sexto judicandus est de primo viro genitus, p. 2. c. 4. n. 43. p. 146.
- Aliter si de contrario, n. 46. ibid.
- Filius, qui post mortem primi viri natus est undecimestrus, & respectu secundi viri octimestris, præsumendus est genitus ex secundo viro, aliter si de contrario, p. 2. c. 4. n. 47. & 48. p. 146.
- Filius qui à die mortis primi viri natus est in nono mense, id est, infra 270. dies, & respectu secundi viri in decimo mense, id est, intra 270. usque ad 280. dies, judicandus est genitus ex secundo viro, p. 2. c. 4. n. 49. p. 146.
- Filius, qui à die mortis primi viri editus est intra 270. dies, usque ad 282. vel 283. plus, minusvè, & respectu secundi viri natus ante 270. vel post 283. dies, judicandus ex primo viro, p. 2. c. 4. n. 50. ibid.
- Filius, qui tam respectu primi viri, quàm secundi, fuit editus à die 270. usque ad 280. dies, plus, minusvè, & mater asserat cum juramento, & aliqua ratione probabili, cujus sit filius, & simul concurrat similitudo nati, cum patre asserto, illius erit quem mater dixerit, p. 2. c. 4. à n. 51. usque ad n. 53. p. 146. & 147.
- Filius quando per conjecturas, & præsumptiones, non potest apparere à quo ex duobus viris procedat, in tali dubio judicandum est, genitum esse à secundo viro, p. 1. c. 4. n. 54. p. 147.
- Redditur ratio per Dom. Perez de Lara, & Carranza, n. 55, & 56. ibid.
- Filius an præsumatur genitus ex primo, vel secundo viro copulam habente cum matre intra brevem terminum, non solum procedit in casu, quo vidua intra breve tempus contrahat cum alio, sed etiam quando dissolvitur matrimonium, vi, vel metu, vel in gradu prohibito contractum; vel si vir contrahat cum alia, priore uxore vivente, vel uxor cum alio, marito absente, & pro mortuo reputato, vel quando mulier ab amasio relicta, vel è contra, cum alio contrahat, accedente copula intra paucos dies, p. 2. c. 4. n. 57. p. 147.
- Et casus notabilis refertur, ibid. n. 58. ibid.
- Filius hæretici institutoris conceptus, & natus postquam pater commisit crimen, non succedit in majoratu, sed sequens in gradu, p. 3. c. 2. n. 27. p. 172.
- Limita in illis qui fuerint ultra primam, & secundam generationem institutoris; veluti ultra filios, & nepotes, n. 28. ibid.
- Nisi bona majoratus procedant ex Regia donatione, tunc enim ad Regiam Cottonam reverti debent, n. 29. ibid.
- Filius quod non debeat portare iniquitatem patris, nec puniri pro peccatis, & delictis parentum, est de jure Divino, & de jure Canonico, & civili, p. 3. c. 2. n. 30. ibid.

Index Rerum

- Sed quomodo hoc intelligi, ac conciliari debeat
n. 31. & 32. p. 172. & 173.
- Filius hæretici, & quilibet alius descendens ab hæretico ultimo possessore, debet succedere in majoratu non ab hæretico instituto, sed ab ejus Avo, vel alio superiore ascendente, & quare, num. 33. p. 173.
- Vide verb. *Hæreticus*.
- Filius est proximior patri, p. 4. c. 1. num. 31. & 33. p. 196.
- Filius primogeniti, si succederet per repræsentationem in majoratu incompatibili, intraret per gradum raptum, & caducum: si per propriam personam, remaneret pater in possessione duorum incompatibilium majoratum; ideo ad evitanda hæc inconvenientia, debet succedere patruus, p. 4. c. 1. n. 62. usque ad n. 66. p. 198.
- Filius major si succederet in primogenio incompatibili cum primogenio patris, darentur duo inconvenientia, quæ referuntur, p. 4. c. 1. à n. 66. usque ad n. 70. ibid.
- Filius quod moriatur ante patrem, est de raro contingente, & turbato ordine naturæ, p. 4. c. 1. n. 71. p. 198.
- Filius, qui est exclusus, & admitti non potest ex capite, Unde liberi? admitti potest ex alio capite, Unde agnati, p. 4. c. 6. n. 43. p. 219.
- Filius nasciturus institutionis atque legati capax est, & ad successionem feudi, & majoratus, vocari potest, p. 5. c. 2. n. 33. & 34. p. 227.
- Filiis nascituris jus adquiri potest in perpetuum jure primogenituræ, p. 5. c. 2. n. 35. & 36. p. 228.
- Filius primogenitus, qui in feudum successerat, si postea fiat Clericus, excluditur per secundogenitum, p. 5. c. 6. n. 126. p. 259.
- Filius vel Gener Auditoris, agere non valet in Aula, ubi ejus pater, vel socer est Auditor, part. 6. cap. 4. n. 25. & è contra. p. 276.
- Filius Regis, Comitis, Marchionis, vel Ducis, in vita patris dicitur etiam Rex, Comes, Marchio, vel dux; licet in actu non sit Rex, &c. p. 7. c. 6. à n. 1. usque ad n. 4. p. 318.
- Quod intellige non realiter, & verè, sed ex interpretatione extensiva ad tempus, & casum, quo pater decedat, n. 39. & 51. p. 323. & 325.
- Filius filii majoris debet succedere in alio majoratu incompatibili cum eo, quem pater ejus, aut Avus retinet secundùm mentem, & intentum, & voluntatem institutoris, quæ in hac materia primum locum obrinet, p. 7. c. 6. n. 17. p. 320.
- Filius filii majoris succedere debet in alio majoratu incompatibili cum eo, quem pater ejus possidet: Quia vitium incompatibilitatis non est reale seu lineale, sed tantùm personale, & sic non afficit filios ex ea linea descendentes, nec in eos influit, ibid. n. 21. & 37. p. 321. & seq.
- Etiam quia filius major repræsentat patrem in hoc casu in quantum pro illo instanti potuit succedere, seu pro aliquo temporis momento fuit successibilis in illo majoratu, quem non elegit, ibid. n. 22. p. 321.
- Etiam quia si patruus sit substitutus sui fratris, non est locus ejus substitutioni, dum frater habet filios, quia in substitutione alicui simpliciter facta, semper subintelligitur clausula illa, *Si filios non habuerit*, aut, *Si sine filiis decesserit*, ibid. n. 23. p. 321.
- Limita si filius primogeniti sit in actu possessionis alterius majoratus incompatibilis, ibid. n. 25, 26. & 27. p. 321. & 322.
- Si verò filius tempore delatæ successionis sit habilis, & absque impedimento, succedere debet, ibid. n. 28. & 29. p. 322.
- Filius secundogenitus succedere debet in majoratu incompatibili cum eo, quem pater possidet, non solum in exclusionem primogeniti, sed etiam Patruui: & redditur ratio, p. 7. c. 6. num. 30. & 31. p. 322.
- Et decisio refertur Supremi Concilii in ejus favorem, quam tradit Dom. D. Joan. à Solorzano, ibid. n. 32. p. 322.
- Filii nati in figura matrimonii putativi, succedunt tanquam legitimi & naturales, nati ex legitimo matrimonio, p. 8. c. 2. n. 75. p. 343.
- Filius major non debet intelligi per ætatem, sed per qualitatem, & prærogativam succedendi. Unde si filius major sit exclusus, fortè ex eo quod succedat in alio antiquo majoratu cum aliis incompatibili, tunc non intelligi debet *lex 7. tit. 7. lib. 5. Recopil.* de illo; sed de filio secundogenito, tanquam si esset filius major, part. 8. cap. 5. num. 3. & 4. p. 351.
- Et redditur ratio, à n. 5. usque ad n. 8. p. 362.
- Filius major natus, seu primogenitus, differt à filio majore: ideo limitatur quando vocatio est de filio primogenito, seu majore natus. Sed contraria opinio verior est in majoratibus Hispaniæ: ut probant Regnicolæ, & est locus insignis Vincentii Fusarii, part. 8. cap. 5. à num. 9. usque ad 17. p. 352.
- Et quid si majoratus habeat administrationem, vel gubernium, ad quod requiratur ætas sufficiens, & prudentia? disputatur latè, & resolvitur pro parte negativa in majoratibus Hispaniæ, ibidem, à numero 18. usque ad num. 21. paginâ 353.
- Filia secundogenita, an possit succedere in majoratu irregulari, veluti in majoratu Agnationis, in quo sit exclusa fœmina? Resolvitur quòd sic, cum distinctione inter dispositionem hominis & dispositionem legis, p. 8. c. 7. à n. 7. usque ad n. 10.
- Filius secundus facit propriam lineam respectu suorum descendentiæ, diversam à linea primogeniti, & suorum, p. 7. c. 7. n. 17.
- Vide verb. *Linea*, & verb. *Legitimatio*.
- Forum.*
- Forum ratione domicilii differt à foro ratione contractus, p. 7. c. 2. n. 21. p. 293.
- Frater.*
- Frater minor utrinque conjunctus ex linea transversali, utrum præferatur fratri majori consanguineo tantùm in successione majoratus instituti per eorum fratrem, p. 1. c. 6. n. 254. ubi declaratur exemplo. p. 78.
- Frater consanguineus tantùm, æqualiter succedere debet in feudo ac frater utrinque conjunctus, p. 1. c. 6. n. 255. & 256. ibid.
- Frater ex uno latere, sive sit consanguineus, sive uterinus tantùm, æqualiter succedit in fideicommissio, ac frater ab utroque latere conjunctus, p. 1. c. 6. n. 257. p. 79.
- Frater consanguineus, vel uterinus tantùm, si est major natus, præfertur fratri utrinque conjuncto, in majoratu, secundùm opinionem Doctorum, qui referuntur, p. 1. c. 6. n. 260.
- Sed contraria opinio verior est, ibid. num. 262. p. 79.
- Frater in majoratu succedere debet, si aliàs successurus

& Verborum.

rus erat ab intestato fundatore , vel ultimo possessore ex parte institutoris , p. 1. c. 6. n. 263. p. 79.

Frater utrinque conjunctus , & non consanguineus tantum, succedit ab intestato, part. 1. c. 6. n. 264. ibid.

Ideo præferri debet consanguineo , vel uterino, in successione majoratus , ibid. n. 265. p. 79.

Frater utrinque conjunctus regulariter præferri debet in majoratibus , vinculis , seu patronatibus, p. 1. c. 6. n. 269. ibid.

Idem de sorore utrinque conjuncta , num. 270. p. 79.

Frater utrinque conjunctus , quia duplici jure vocatur , præferri debet existens in pari gradu , ei, qui solum uno jure admittitur, p. 1. cap. 6. num. 271. p. 80.

Frater utrinque conjunctus non præfertur , quando duplicitas sanguinis non est ex parte fundatoris , p. 1. c. 6. n. 273. ibid.

Et ita intelligi debent aliqui Doctores , num. 274. p. 80.

Frater utrinque conjunctus non præfertur in majoratu Agnationis, nec in successione feudi, p. 1. c. 6. num. 374. ibid.

Frater utrinque conjunctus non præfertur , quando ad successionem majoratus vocatus fuit frater consanguineus , & utrinque conjunctus , & consanguineus sit major natu, part. 1. cap. 6. n. 276. ibid.

Frater utrinque conjunctus , & consanguineus tantum , respectu patris , cui succeditur , æquè sanguine sunt conjuncti , p. 1. c. 6. n. 277. p. 80.

Aliter dicendum est in majoratu, & fideicommissò à fratre relicto, ibid. n. 278. p. 80.

Fratres cum sint in pari gradu , ille succedere debet post mortem ultimi possessoris , qui sit major ætate , prout est secundogenitus , respectu tertio geniti , p. 1. c. 8. n. 22. & 23. p. 100.

Si Fratres duo gemelli simul nascantur , quis eorum debet regnare ? est maximum dubium, p. 2. cap. 5. n. 53. p. 153.

Opinio Ildephonsi à Carranza est , quod populus eligat. Opinio Dom. Perez de Lara , quod Pontifex consulatur. Vera opinio est , quod sorte judicetur , ibidem , num. 54. 55. & 56. ibid.

Fratres minores Ordinis Divi Francisci , sunt incapaces proprietatis omnium rerum mobilium , & immobilium , & actionum , part. 7. cap. 5. num. 4. p. 305.

Fratres Minores in his , quæ consumuntur per esum , & potum , habent usum juris , nedum facti , qui etiam pro sui natura considerari nequit, ibid. n. 5. ibid.

Fratres Minores quia incapaces sunt succedendi , non faciunt deficere conditionem ad impediendum substitutum sub conditione *si sine liberis* , expressa, vel tacita , ibid. n. 10. p. 305.

Fratri Minori relicto post mortem alicujus , statim debetur , non expectata ejus morte naturali, n. 11. ibid.

Fratres Minores sunt incapaces hæreditatum , etiam ex testamento ; & hæreditas tunc vadit ad substitutum , si extat : aliàs ad venientes ab intestato ; quia ea institutio pro non scripta habetur , n. 13. ibid.

Fratres Minores sunt incapaces standi in judicio pro rebus sibi donatis , vel relictis per ultimam voluntatem. ibid. n. 16. p. 305.

Fratres Minores sunt capaces dignitatum , ideo promoventur ad Episcopatum , & Cardinalatum. Non tamen sunt capaces bonorum , num. 17. ibid.

Fratres Minores Sancti Antonij à Padua , sunt capaces bonorum ex regula privilegiata , num. 18. ibid.

Fratres Mendicantes , veluti Prædicantes , Eremitarij , & Carmelitæ , licet non sint capaces bonorum , nec in particulari , nec in communi , ut illa retineant , quia sic repugnaret Regulæ Mendicantium , sunt tamen capaces pretii , & æstimationis , ut convertatur in usus suos , atque ideo relicta eis non sunt invalida , nec pro non scriptis habentur , n. 19. ibid.

Fratres , qui debent participare privilegio Mendicantium , & litigare cum papyro pauperum secundum Regiam sanctionem , vulgò , *Prematista del papel sellado* , referuntur , ibidem , num. 21. & 22. p. 306.

Fratribus Minoribus non potest relinqui locus in quo nostra Ecclesia construatur , ut ibi Fratres commorentur , nec relinqui pecunia ad constructionem ; quia tale relictum omninò est inutile , n. 25. ibid.

Fratres Minores , nec parentibus succedunt , ibidem , n. 26. p. 306.

Fratres Minores beneficia habere non possunt , n. 27. ibid.

Fratribus Minoribus relictum nec naturaliter eis debetur , & hæredes in foro conscientie licitè possunt id retinere , n. 28. ibid.

Fratres Minores non possunt esse executores testamentorum , ibid. n. 29. p. 306.

Fratres Minores an possint esse Commissarii ad eligendum , seu nominandum successorem in majoratu , vinculo , seu patronatu , vel ad eligendos pauperes , & inter eos eleemosynas distribuere , ibid. n. 30. p. 306.

Fratres Minores sunt capaces Anniversarii perpetui per modum eleemosynæ relicti , num. 41. & 42. p. 307.

Sed repetere ea in judicio tamquam redditus sibi debitos non licet sine dispensatione , à num. 43. usque ad n. 45. ibid.

Limitatur in casu , quo Anniversarium esset tam magnæ quantitatis , ut cum illius redditibus Conventus non egeret mendicari, n. 46. ibid.

Fratres Minores non solum sunt incapaces proprietatis , & domini rerum , sed etiam æstimationis , adeo ut bona non possint vendere , & capere æstimationem ipsorum , ibid. n. 47. p. 308.

Adhibe distinctionem, quæ traditur , n. 48. & melius , n. 49. ibid.

Frater Minor non desinit esse incapax bonorum , quamvis ad Episcopalem dignitatem promoveatur , ibid. n. 50. p. 308.

Fratribus Minoribus relictum in causam alimentorum valet , & officio Judicis coguntur hæredes eo præstare , licet Fratribus non detur actio ut petant , n. 51. ibid.

Limita si relictus sit annuus redditus , quia habet aliquid proprietatis , n. 52. ibid.

Quod intellige cum ampliationibus , & limitationibus traditis à Patre Villalobos , quæ referuntur à n. 37. usque ad n. 47. p. 307.

Fratres Minores recipere , & retinere possunt hæreditates nomine Romanæ Ecclesiæ, ibid. num. 57. p. 308.

Index Rerum,

Fratres Minores recipere possunt aliquid ab ingredientibus in eorum Religionem, cum bonorum quantitas sit modica, & non talis quæ præsumi possit data in fraudem, n. 58. p. 309.

Et cum limitatione, quæ traditur, n. 59. ibid.

Fratres Minores incapaces non sunt eleemosynarum, & obventionum, & eorum quæ offeruntur pro sepulturis & funeralibus, reservata tamen quarta parte Ecclesiæ parochiali; & circa hanc conclusionem res judicata refertur, num. 60. paginâ 309.

Fructus.

Fructus, vel Redditus si dividantur ad hoc ut successor majoratus fruatur illis uno, duobusve annis, & Redemptio Captivorum, vel alia causa pia alio triennio fruatur; transacto tempore, si non fruatur ex causa litigii, vel alia, etiam absque culpa sua, frui non debet alio tanto tempore, licet actionem habeat ad interessè, p. 2. c. 2. n. 21. & 22. p. 132.

Vide verb. *Redditus*, & verb. *Res*.

Furiosus.

Furiosus an sit capax succedendi in Regno, vel Majoratu, vide verb. *Successio*.

G

Gemellus.

Gemellos duos edi uno impetu, est contra naturam; at verò si includantur in secundina, & uno impetu nascantur, est quid monstruosum, p. 2. c. 5. n. 9. p. 149.

Et intelligitur locus Julii Pauli, n. 10. ibid.

Genitus.

Geniti duo ex utero mulieris uno impetu ejici non possunt, p. 2. c. 5. n. 5. p. 149.

Limitatur si in una secundina involuti editi fuerint. *Secundina* vulgò dicitur, *Tela en que nacen embuelos*, ò *encerrados dos minos*, à modo de *zurron*: ubi elucidatur authoritas Hippocratis, & corrigitur Carranza, num. 6. usque ad n. 8. ibid.

Vide amplius, verb. *Natus*.

Genus.

Et Genus, & virtus nisi cum re vilior Alga est, p. 3. c. 5. n. 14. p. 189.

Et quid *Alga* significet videas, ibid. p. 189.

Geometria.

Geometriæ nomen dicitur ex nomine, *Geos*, quod terra, & *Metron*, quod est mensura, p. 1. c. 6. n. 1. p. 57.

Geometriæ scientia inventa fuit ab Ægyptiis, & eorum Rege vocato *Meris* in urbe Alexandria, ad terram mensurandam, ut per eam redderet cuique terras, quas Nilus inundabat, p. 1. cap. 6. num. 2. ibid.

Geometriæ scientia recognoscitur per regulas incompatibilitatis inter æqualia, & inæqualia, ibid. n. 3. p. 57.

Gradus.

Gradus idem est quod persona, & sequens persona respectu patris est filius, p. 3. c. 1. à n. 12. usque ad n. 14. p. 195.

Gradum primum faciunt filius & pater, licet sint diversæ personæ, ibid. n. 141. & 142. p. 197.

Gradus proximitas mentienda est à constitutis in linea: quasi non sit in gradu, qui non sit in linea, ibid. n. 72. p. 198.

Grammatica.

Grammaticæ scientia, janua, atque fundamentum omnium Artium definitur, part. 1. cap. 13. num. 1. p. 118.

Gratia.

Gratia Dei non compatitur cum gratia paterna concessa sub conditione quod aliquis pervertatur ad hæresim, repudiata fide Catholica, princip. n. 39. p. 7.

Gratia est incompatibilis cum peccato, non solum meritorie, sed etiam physicè & ex natura rei: ut tenent plurimi Doctores, maximè Pater Gabriël Vasquez, cujus fundamenta referuntur ad literam, cum sint omnia proprie de materia Incompatibilitatis, p. 1. c. 2. à n. 11. p. 20.

Gratiam Dei qui recipit non peccat, nec peccare potest dum perseverat in ea p. 1. c. 2. n. 13. p. 23.

Gratia Dei reddit peccatorem ex inimico amicum Deo, & justificatum, ex Sancto Concilio Tridentino, p. 1. c. 2. n. 19. p. 24.

Et defenditur ejus decisio ab opinione aliquorum, n. 20.

Gratia expellit peccatum, & peccatum gratiam, non tantum meritorie, sed etiam physicè, part. 1. c. 2. n. 21. ibid.

Et respondetur ad argumenta contraria, à n. 22. usque ad n. 26. p. 24.

Gratia de primo beneficio postea vacaturo concessa, si postea impetretur alia de alio incompatibili, impetrato secundo beneficio vacat primum, & gratia ad illud, p. 7. c. 4. n. 30. p. 299.

Limitatur, si ille, qui assecutus fuit secundum beneficium incompatibile, non esset illemet qui impetravit gratiam, sed alius pro alio incscio, ibid. n. 33. p. 300.

Limitatur, etiam si renuntiatio tacite, vel expresse accepta non sit à Superiore, in cujus manibus censetur facta, n. 34. ibid.

Limitatur etiam, quando gratia impetrata de primo beneficio vacaturo, fuisset conditionalis, & pendente conditione illud obtentum sit, & postmodum conditio eveniat, quia incidimus in casum, ac si primò adquisitionem fuisset beneficium, & postea purè impetrasset gratiam, ibid. num. 35. p. 300.

Limitatur etiam, si non in pacifica possessione sit ille, qui adeptus fuisset secundum beneficium incompatibile, n. 36. p. 300.

Limitatur etiam in eo, qui licet adeptus fuisset possessionem pacificam, nondum tamen consecutus est fructus bonorum, vel majoris partis beneficii, num. 37. ibid.

Limitatur etiam, quando habuerit dispensationem ad obtinenda duo beneficia incompatibilia, ibid. n. 38. p. 300.

Limitatur denique, si coactus ingressus fuisset in secundum beneficium, quia tunc non videtur renuntiasse gratiæ, & privilegio de alio consequendo, n. 39. ibid.

Gravamen.

Gravamen, seu conditio debet esse honesta, atque justa, & non à jure reprobata, part. 3. c. 1. num. 25. p. 160.

Gravamen appositum ei qui sit de primo gradu, de restituenda hæreditate; ipso repudiante, non obligat sequentem in gradu qui succedit jure proprio, p. 4. c. 2. n. 7. p. 202.

Gravamen, conditio, seu prohibitio toties est realis, quoties apposta est in rem, absque mentione persona

& Verborum.

personarum , p.4. c.2. n.13. p.203
 Demonstratur exemplo , n.14. ibid.
 Gravamen , seu conditio extendi debet ad alias per-
 sonas, gradus, vel lineas, præter nominatas quan-
 do tendit ad alimentandum alios , & ad provisio-
 nem eorum , p.4. c.2. n.17. p.203
 Vide amplius verb. *Conditio* , & verb. *Prohibitio*.

H

Habere.

Habere qui potest, ipso actu habere dicitur , p.5.
 c.3. n.11. p.232
 Habere sufficit civiliter , & naturaliter , licet non
 actualiter quis habeat , p.5. c.3. n.18. p.233
 Habens obligationem publicam in Macellis , (*Como*
es el obligado de las Carnicerias , taberna , tienda , o
mesonero ,) an possit simul eligi ad officium Ju-
 dicis ordinarii, vel Rectoriæ. Vide remissivè p.6.
 c.4. n.48. p.278
Habere , Verbum , comprehendit tam usum , & pos-
 sessionem, quàm dominium, & proprietatem, ibid.
 n.73. p.280
 Habere quis non dicitur, qui non habet in actu, p.7.
 c.6. n.37. p.323

Habitatio.

Habitare continuè dicitur in uno loco , & si per ali-
 quot dies possessor majoratus divertat , quia mo-
 raliter hoc est intelligendum, part.2. cap.1. n.64.
 p.128.

Hæreditas.

Hæreditas, vel legatum pertinet ad eum , in quo im-
 pleta invenitur conditio tempore delatæ successio-
 nis , p.1. c.4. n.26. p.40

Hæres.

Hæres qui fuit semel , nunquam desinit esse hæres
 directo titulo , & nomine, part.5. cap.1. num.10.
 p.222.

Hæresiarcha.

Hæresiarcha ille improbus instructus à Dæmone ma-
 ximè in amphibologiis , tanquam ejus discipulus
 destruere tentavit generis humani redemptionem,
 asserendo per amphibologiam , quod non resurre-
 xisset Dominus, part.1. c.11. n.11. Et convincitur,
 ibid. n.12. & 13. p.111

Hæreticus.

Hæretici Regis filius , qui sit Catholicus , est legiti-
 mus successor in Regno temporali , princip. n.56.
 p.8.
 Hæreticus est segregatus ab unitate corporis Christi,
 princip. n.63. ibid.
 Hæreticorum sacrificia odiosa sunt Deo, princ. n.65.
 p.9.
 Hæreticus est , qui aliter sentit , & docet de Sacra-
 menti Ecclesiæ , quàm Sacrosancta Ecclesia Ro-
 mana prædicat , & observat; & ipso jure, & facto,
 incurrit majorem excommunicationem , princ.
 n.67. ibid.
 Hæretici filius genitus antequam pater incidere in
 crimen hæresis , etiam in casu quo pater sit insti-
 tutor majoratus , succedere debet , & non fiscus ,
 p.3. c.2. à n.22. usque ad n.24. p.171
 Reprobata opinione Escobar à Corro de *puritate*
sanguinis , n.25. & 26. p.172
 Vide amplius verb. *Filius*.

Hæreticus Sacerdos non potest ministrare , neque
 exercere Sacramentum Eucharistiæ , nec Catho-
 licus Eucharistiam de manu ejus accipere ; ideò
 Hermenegildus non accepit ab Episcopo Arria-

no ; imò eum reprobavit , & expulit. Quod intel-
 ligi debet in Hæretico malè ordinato postquam
 esset hæreticus ; secus si antea fuisset benè ordina-
 tus : & redditur ratio cum aliis distinctionibus,
 p.9. c.unico , à n.2. usque ad n.6.

Hermaphroditus.

Hermaphroditorum species provenit ex naturæ pec-
 cato in sexu , p.2. c.3. n.1. p.136
 Hermaphroditum posse habere duos sexus perfectè
 ad generandum , & concipiendum dispositos , est
 incompatible de jure naturali, p.2. c.3. num.4.
 Et comprobatur , n.5. & 6. p.136
 Hermaphroditos esse conceptos in septimo sinu , seu
 receptaculo , quod in medio matricis, demonstrat
 Joannes Perez à Moya , & reprobatur contraria
 sententia , part.2. cap.3. à num.7. usque ad 9.
 p.136.
 Hermaphroditus primogenitus , an præferatur se-
 cundogenito simpliciter masculo in majoratu re-
 gulari , vel Agnationis , vel simplicis masculinita-
 tis , ibid. n.10. ibid.
 Et resolvitur à n.30. p.138
 Hermaphroditus habet qualitatem masculinitatis ,
 ibid. n.11. p.137
 Hermaphroditus potest concurrere ita ad agendum,
 sicut ad concipiendum , ibid. n.12. p.137
 Hermaphrodito sexus habente utrumque sexum æ-
 qualem, attendi debet dignior, & potentior, n.15.
 ibid.
 Hermaphroditus potest esse testis in testamento sicut
 alii masculi , ibid. n.16. p.137
 Hermaphroditus potest esse Doctor , Advocatus, Ju-
 dex , Arbitrator , Tutor , & Curator, tributorum Exa-
 ctor , Delator in fiscum , adoptare , & posthumum
 hæredem instituere , part.2. cap.3. numero 17.
 ibid.
 Hermaphroditus potest fungi omni officio virili , &
 mulieribus prohibito , ibid. n.18. p.137
 Hermaphroditus potest contrahere matrimonium
 cum fœmina , etiam quando in utroque sexu sit
 æqualis , p.2. c.3. n.19. & 20. ibid.
 Hermaphroditus propriè non est vir , sed similis vi-
 ro , ibid. n.23. p.138
 Hermaphroditi qualitates , licet in eodem subjecto,
 sunt incompatibiles , n.26. ibid.
 Hermaphroditus non est propriè vir , neque mulier,
 sed homo mixtus , ibid. n.27. p.138
 Hermaphroditus si in eo neuter sexus prævaleat , non
 debet ordinari ; & si de facto ordinetur, non im-
 primitur character ad instar fœminæ, ibid. num.28.
 p.138.
 Hermaphroditus non est admittendus in Monasterio
 virorum , nec Monialium , n.29. ibid.
 Hermaphroditorum genus dividitur in quatuor spe-
 cies , ibid. n.31. p.138
 Hermaphroditus primogenitus si habet virilem se-
 xum perfectum , atque potentem , tunc præferen-
 dus est secundogenito , perfectè , & purè mascu-
 lo , p.2. c.3. n.31. & 32. ibid.
 Hermaphroditus primogenitus si magis incalescit in
 sexum muliebrem , non præferatur secundogenito :
 & quomodo cognoscatur hoc ? demonstratur, ibid.
 n.33. p.139
 Hermaphroditus primogenitus si habeat unum se-
 xum inefficacem ad generationem , & alium effi-
 cacem attendi debet , qui efficax fuerit ad hoc ut
 præferatur , vel non, secundogenito ibid. num.34.
 ibid.
 Hermaphroditus primogenitus , qui habet æqualiter
 potentem

Index Rerum

potentem utrumque sexum maris, & foeminae, non debet praeferrì secundogenito purè masculino, ibid. à n.35. usque ad n.37. p. 139

Hermaphroditus, in paritate sexus, judicatur foemina, n. 41. ibid.

Hermaphroditus primogenitus, qui petit tanquam masculus, etiam cum aequalibus probationibus, succumbere debet, in favorem masculi secundogeniti, n.44. p. 140

Hermaphroditus si utrumque sexum maris & foeminae habeat in aequilibrio, tutius erit judicari eum tanquam foeminam, quam tanquam masculum, ibid. n.59. p. 141

Hermaphroditus, & ejus declarationi, maximè cum juramento standum erit, in dubio ad cognoscendum in quo sexu magis praevaleat, si exinde non resultet aliquod aliud inconueniens, periculum, vel praedictum Tertii, p.2. c.3. n.21. p. 137

Et à n.60. usque ad n.63. p. 141

Hermaphroditus ad hoc ut praeferratur secundogenito, attendi debet in eo virilitas, & agilitas corporis, ibid. n.64. & 65. p. 141

Hermenegildus.

Hermenegildus, nisi esset fidelis, non haberet justificationem, & gratiam ad successionem Regni caelestis, p.1. c.2. n.29. p. 27

Hermenegildus Princeps fuit in vera, perfecta, ac suavi consonantia cum Christo Jesu Domino nostro, p.1. c.7. n.8. p. 91

Hermenegildus fuit verè, & propriè Rex Hispanensis electus à populo, atque coronatus solemniter. p.7. c.6. n.1. 2. & 3. p. 318

Vide ampliùs de eo, verb. *Rex.*

Histrion.

Histriones, sive Comici, notantur infamià nostris temporibus, secundum opinionem Dom. Gregor. Lopez, p.1. c.12. n.25. p. 115

Contraria opinio verior est, quæ ex rationibus, & juribus comprobatur, ibid. à num.29. usque ad n. 32. p.115. & 116

Histrion, seu Comicus auctor compulsus fuit exhibere executoriam suæ nobilitatis, sive transumptum, & informationem suæ legitimitatis ad reconendam illam in archivio publico, ex eo quod causâ quaestus, esset publicus Comicus, ibidem n.26. p. 115.

Sed verior redditur ratio hujus decisionis, ibid. n. 44. p.117

Et ita cum esset in carceribus pro debitis civilibus, tanquam Nobilis à carcere fuit relaxatus, n.45. ibid.

Histrionum representationes in publicis theatris, cum sint honestæ, & publica autoritate admiffæ, ac permiffæ in nostra Hispania ob bonum publicum, & reparationem humanæ vitæ non important infamiam, p.1. c.12. n.36. & 37. p.116

Histriones hodie non infamià juris notantur, ex eo quod causâ quaestus representent; nec etiam antiquitus, sed ex eo notabantur olim, quia actiones viles, atque inhonestas exercebant, turpi, atque abominabili modo, ibidem, num.38. 39. 40. & 41. p. 137

Histriones, de quibus loquitur Dom. Gregorius Lopez, inhonestè, turpiter, ac ignominiosè, publicè, causâ quaestus exercebant representationes, n.42. ibid.

Quod à jure reprobatur, ut supra, n.14. in fin. p.114.

Histriones filios hodie exheredare non possunt pa-

rentes ob causam representandi publicè, cum non inhonestè representent, ibidem, num. 43. p. 117.

Vide verb. *Poëtica.*

Homicidium.

Homicidium de ultimo majoratus possessore commissum per illum, qui immediatè successurus erat, privat homicidam successione majoratus, p.1. c.2. n. 41. p. 27.

Homicidium commissum ab immediato successore contra ultimum possessorem, si acciderit casualiter ex improvise, sive ob causam non ordinatam ad id, non privat homicidam à successione, ibid. n.66. p. 69.

Vide verb. *Delictum*, & verb. *Offensa.*

Homo.

Homo unus, cum sit individuus, naturaliter non valet simul atque eodem tempore circumscriptivè residere in duobus distinctis locis, p.2. c.1. n.15. & 60. p.124. & 127

Homo unus de potestate Dei absoluta miraculosè, an possit in duobus residere locis simul, uno eodemque tempore? Partem negativam defendit Divus Thomas, & alii, quorum argumenta, atque fundamenta, referuntur, à n.16. usque ad num.22. p. 124.

Contrariam opinionem tanquam veriore defendunt Scotus, & alii, & comprobatur validissimis fundamentis, à num.28. usque ad num.33. p.125.

Et respondetur ad argumenta de contrario, à n.37. usque ad n.46. p. 126

Vide verb. *Sanctus*, & verb. *Divus.*

I

Immixtio.

Immixtio, confusionem affert: & fit confusio ubi duæ materiae, vel ejusdem generis, vel diversi, conjunguntur, p.3. c.5. n.29. p. 191

Immunitas.

Immunitas concessa ob paupertatem, auctis facultatibus, cessare debet, p.5. c.6. n.77. p. 254

Impossibilitas.

Impossibilitas ad idem tendit quod incompatibilitas, p.1. c.1. n.12. p. 13

Impossibile est quod quis possit uno eodemque tempore in diversis Ecclesiis residere ad serviendum personaliter, p.7. c.2. n.7. p. 492

An unus homo naturaliter, vel miraculosè, residere valeat simul eodem tempore in diversis locis?

Vide verb. *Homo.*

Impotentia.

Impotentia seu frigiditas ad coitum an sit perpetua, vel accidentalis, seu temporalis, examinari debet à Medicis, vel Chirurgis in causis judicialibus, ubi agitur de stupro: vel de dissolvendo, seu annullando matrimonio, p.1. c.9. n.7. p.104

Quod per regulas Incompatibilitatis recognoscitur, n.8. ibid.

Impotentes an sint etiam exclusi à successione majoratus, quando ex ejus institutione exclusus est Clericus in majoribus Ordinibus constitutus? Vel etiam quando institutus est cum gravamine contrahendi matrimonium cum consanguinea? p.1. c.9. n.12. & 13. p. 105

Impugnare.

Impugnare non debet, qui defendere, aut probare tenetur, p.5. c.6. n.3. p. 248

Inca

& Verborum.

Incapacitas.

- Incapacitas mediti temporis non vitiat, nec nocet, p. 1. c. 3. n. 68. p. 44.
- Incapax an succedere debeat in Regno, vel majoratu? Vide verb. *Successio*.
- Incapacitas patris, ex eo quod sit personalis, non nocet ejus filio, à quo non incipit, p. 7. c. 6. n. 18. p. 320.
- Incapacitas patris per incompatibilitatem causata, & ademptio illi facta de majoratu incompatibili, non nocet ejus filio. ibid.
- Incapax non obstat sequentibus in gradu, p. 8. cap. 7. n. 25. p. 362.

Incertitudo.

- Incertitudo impedit translationem possessionis, p. 2. c. 3. n. 43. p. 139.

Inclusio.

- Inclusio unius, est exclusio alterius, p. 5. cap. 1. n. 2. & 3. p. 221.
- Inclusio unius est exclusio alterius quando in utroque insunt contraria, ibid. n. 16. p. 222.
- Inclusio unius lineæ, est exclusio aliarum n. 19. ibid.
- Inclusio, seu vocatio masculorum, est exclusio foeminarum, ibid. n. 21. p. 223.
- Quod explicatur ex plurimorum autoritatibus, & declaratur à n. 21. usque ad 26. ibid.
- Inclusio, seu vocatio agnatorum, an contineat exclusionem cognatorum, seu masculorum ex foeminis, n. 27. p. 223.
- Inclusio, seu vocatio foeminarum, est exclusio masculorum, n. 28. ibid.

Inconvenientia.

- Inconvenientia, quæ sequi possunt, si duo, pluresve majoratus jungantur, declarat *lex. 7. tit. 7. lib. 5. Recopil. in prefatione*, Author in p. 8. cap. 1. à n. 21. usque ad 24. & à n. 61. usque ad num. 67. p. 319. & seqq.

Incompatibilitas.

- Incompatibile est apud Catholicum cœleste Regnum cum regno terreno, seu quovis alio majoratu, dato sub gravamine deficiendi à fide Catholica, vel admitendi aliquem hæreticum errorem, in princip. n. 38. p. 6.
- Incompatibilitatem, quæ deducitur ex textu *in cap. cœpit Hermenegildus. 24. quest. 1.* constituit illa conditio, seu gravamen deficiendi à fide Catholica, quod apposuit Rex Leonigildus filio suo Hermenegildo, in princip. n. 30. p. 8.
- Incompatibile est quod unus quidem possit duobus dominis insimul servire, maximè si sint diversæ, & contrariæ conditionis, in princip. n. 71. p. 9.
- Incompatibilitatem, quam nos deduci probamus ex textu *in c. cœpit. 24. quest. 1.* probat etiam Carolus Scribanus Pater Jesuita, in princ. n. 71. ibid.
- Incompatibilitatis vox, per alios terminos, seu signa ad placitum significatur, p. 1. c. 1. n. 1. p. 12.
- Incompatibilitas, & Repugnantia qua voce usus fuit Jurisconsultus, idem sunt, n. 2. ibid.
- Incompatibilitas, & Perplexitas, qua etiam voce usi fuerunt Jurisconsulti, ad idem tendunt, n. 1. ibid.
- Incompatibilitas & aliqua inter se contraria esse, seu contrarietas, idem significant, quia omnia incompatibilia inter se sunt contraria, p. 1. c. 1. n. 9. ibid. & c. 3. n. 5. p. 32.
- Incompatibilitatis vox à Juris Pontificii professoribus fuit intenta, & utrum Latinis, seu Jurisconsultis fuerit cognita, necesse non est perquirere, p. 1. c. 2. n. 15. p. 13.
- Incompatibilitatis vox seu etymologia componitur Roxas de Incompatibilitate.*

- ex dictione *in*, id est *non*, & nomine adjectivo *Compactus, a um, vel compactilis, & compactile*, id est, *cosa adjuntabile con otra*, p. 1. c. 1. n. 16. ibid.
- Incompatibilitas quid sit, & ejus definitio vera demonstratur ex genere, & differentia, & legibus diffinitionis, p. 1. c. 1. à n. 17. usque ad n. 21. ibid.
- Incompatibilia cum idem sint quod contraria, intelligi debent privative, & non positive, n. 23. p. 14.
- Incompatibilia de quibus agimus, non pertinent ad contraria, quæ admittunt concursum aliquem, medium, vel mixtum, sed quæ sunt contraria medio carentia repugnantia inter se, p. 1. c. 1. n. 37. p. 15.
- Incompatibilitas datur in omni scientia, part. 1. c. 2. num. 1. p. 19.
- Incompatibilitas datur in scientia sacrae Theologiae, p. 1. c. 2. n. 2. ibid.
- Incompatibilitas inter gratiam, & peccatum, atque infidelitatem, tanquam inter amicum, & inimicum, ad successionem æternam in regno cœlesti, datur etiam per eandem rationem, ad successionem temporalem in regno Terreno, part. 1. c. 2. n. 30. p. 25.
- Incompatibilitatis natura est, ut posito uno contrariorum, inducatur renuntiatio, aut revocatio alterius, quia simul stare non possunt, p. 1. c. 3. n. 6. p. 32.
- Incompatibilitas, seu contrarietas inter primam, & secundam obligationem, inducit novationem per necesse, p. 1. c. 3. n. 11. p. 33. Limitatur, nisi essent facti ambo contractus in continenti, n. 12. & 13. ibid.
- Incompatibilitatis materia invenitur maximè in Jurisprudentiæ scientia: quod quamplurimæ probant leges, & referuntur aliquæ, p. 1. c. 4. n. 3. & 4. p. 37.
- Incompatibile est in Arithmetica, quod quatuor, & quatuor, sint novem, vel septem; cum repugnent prædicamento quantitatis numerorum, p. 1. c. 5. n. 4. p. 45.
- Incompatibilitas in Musica scientia quomodo recognoscatur, p. 1. c. 7. n. 6. p. 91.
- Incompatibile est, & contra naturam, non solum quod Sol vel Luna redeant retrorsum, sed etiam quod sistant in loco prout in exemplo Josuè videre est in sacris litteris, p. 1. c. 8. n. 11. p. 99.
- Incompatibile est in scientia Grammaticæ docere sine verbis & verba proferre sine voce, p. 1. c. 13. n. 2. p. 118.
- Incompatibilis est in scientia Grammaticæ prima persona cum imperativo modo, n. 3. p. 119.
- Incompatibile est in scientia Grammaticæ, quod verbum sit in singulari, & nomen, seu nominativum in plurali, & è contra, n. 4. ibid.
- Incompatibile est in Grammatica, nomen substantivum cum adjectivo, quando alterum differt à genere, numero, vel casu alterius, n. 5. ibid.
- Incompatibilitas, seu antipathia rerum earum, quæ à jure naturali emanant, consideratur, multisque autoritatibus, & exemplis ostenditur, p. 2. c. 1. n. 1. 2. & 3. p. 123.
- Incompatibilitas quod detur de jure naturali, Jurisconsultus ostendit *in l. hæc verba 24. ff. de verbor. significat.* p. 2. c. 1. n. 4. ibid.
- Incompatibilitas resultat, ex Jure naturali ratione temporis, p. 2. c. 2. n. 1. p. 130.
- Incompatibile ita erit trahere tempus præteritum ad futurum, ac trahere futurum præteritum, p. 2. c. 2. n. 39. p. 134.
- Incompatibile est de Jure naturali quod unus filius possit esse genitus per duos patres, part. 2. c. 4. n. 1. p. 242.
- Incompatibile est de jure naturali ut possit mater uno impetu duos, vel tres edere infantes, p. 2. c. 5. n. 1. & 5. p. 148. Limitatur, n. 6. 7. & 8. p. 149.

Index Rerum.

- Incompatibile est de Jure naturali, quodd aliquis sit Rex, & inhabilis per naturam ad regendum, p. 2. c. 6. num. 1. p. 154.
- Incompatibile est duos dominium in solidum posse habere titulo particulari, vel universali, p. 4. c. 1. n. 82. & 83. p. 199.
- Incompatibile est duos in solidum eandem rem posse possidere, n. 84. ibid.
- Incompatibilia si apud unum subjectum concurrant, unum destruit aliud, p. 4. c. 5. n. 5. p. 213.
- Incompatibile est in Physica duo, plurave entia, sive subjecta, simul eodemque tempore unam sedem, sive unum tantum *Ubi* occupare, part. 5. c. 1. n. 1. p. 221.
- Incompatibile est quodd minor hæres institutus, & alius ei substitutus, possint directò esse simul eodemque tempore hæredes in solidum, p. 5. c. 1. à n. 7. usque ad 9. p. 222.
- Incompatibile est valere testamentum Jure Militari, & Jure Communi. n. 13. & 14. ibid.
- Incompatibilis est gradus instituti, & substituti, & secundus gradus substitutionis, cum tertio, part. 5. c. 1. n. 15. ibid.
- Incompatibile est quod post aditam hæreditatem defuncti, statim ex una parte valeat, & ex altera sit in pendentem, p. 5. c. 2. n. 13. & 14. p. 226.
- Incompatibile non est quodd quis habeat unum majoratum in actu, & alium in potentia, part. 5. c. 3. n. 30. p. 234.
- Incompatibile non est quod apud unum subjectum concurrant duo majoratus incompatibiles, si unum habeat in potentia, & alterum in actu, & è contra. ibid. n. 31. & p. 7. c. 6. n. 26. & 27. p. 321.
- Incompatibile fore suum majoratum cum alio tunc præsumitur institutor voluisse, quando concurrunt in actu, non verò in potentia, ibid. n. 37. & 38. p. 234.
- Incompatibilis est usufructus formalis, qui est servitus personalis, cum dominio, seu proprietate alicujus fundi, p. 5. c. 4. n. 2. p. 237.
- Incompatibilium virtus major est ad disjungendum, quàm Copulativæ ad conjungendum, num. 15. p. 239.
- Incompatibile habens officium cum alio, si acceptat posterius, caret priore, vel posteriore, & omni jure tale officium concernente, p. 6. c. 4. num. 75. & 76. p. 280.
- Incompatibilis quando sit successio apud Monachos, tam ex dispositione expressa hominis, quàm tacita, vel conjecturata, vel ex dispositione legis, p. 7. c. 5. à n. 68. usque ad n. 70. p. 310.
- Incompatibilitas regulariter consideratur non habere locum quando successor non est in actu, sed tantum in potentia, seu habitu, p. 7. c. 6. num. 26. & 27. p. 321.
- Incompatibilitatis materiam duorum majoratum, quorum unus sit *de dos quentos de renta*, quando junguntur causâ matrimonii continet *lex 7. tit. 7. lib. 5. Recopil.* p. 8. c. 1. n. 1. p. 317.
- Vide etiam verb. *Perplexitas.*
Incompossibilitas.
- Incompossibilitatis voce utitur Bartolus, quæ idem est quod Incompatibilitas, p. 1. c. 1. n. 13. p. 13. *Indignus.*
- Indignus dicitur, qui descendit ex profapia maculata, p. 3. c. 3. n. 35. p. 177. *Infamis.*
- Infamis, infamiâ juris, vel facti, non repellitur à successione majoratus, secundum opinionem Dom. Molinæ, p. 1. c. 12. n. 19. p. 115. Sed Dom. D. Gregor. Lop. & alii distinguunt, si majoratus habent annexam dignitatem, necnè, n. 20. ibid. Attamen Barbosa resolvit validis fundamentis, quod succedere non debet etiam in majoratu simplici, qui dignitatem annexam non habeat, n. 21. ibid.
- Infamis infamiâ juris, vel facti, indistinctè est capax successionis in majoratu, quando ejus institutor laborat eadem infamia, n. 22. ibid.
- Idem quando institutor id permittit. ibid.
- Infamis infamiâ juris, vel facti, an sit nostris temporibus histrio, seu Comicus, vulgò, *Repræsentante*? Vide verb. *Comicus*, & verb. *Histrio.*
Infidelitas.
- Infidelitas ita incompatibilis est cum gratia, sicut peccatum cum gratia, p. 1. c. 2. n. 27. p. 25.
- Infidelitas seu delictum patris, nocet filiis in feudilibus, p. 1. c. 2. n. 54. p. 28.
- Ingratus.*
- Ingratus, vel inobediens patri, vel possessori majoratus, si per specialem dispositionem cautum est in dispositione, privatur ejus successione, part. 1. c. 2. num. 42. p. 27.
- Vide verb. *Odiu*, & *Odiosus*, & *Offensa.*
Inimicitia.
- Inimicitia cum institutore majoratus si superveniat post vocationem successoris à successione majoratus ipse excluditur, etiamsi post inimicitias institutor fecerit codicillos, & in eis non revocaverit vocatione, p. 1. c. 2. n. 43. & 44. p. 37.
- Inimicitia, vel offensa gravis si fuerit orta ante institutionem majoratus, si non supervenerit specialis sed tantum generalis vocatio, privatur successione is, qui generaliter erat vocatus, n. 45. ibid.
- Inimicitia gravis, vel odium cum institutore privat successorem successione majoratus, etiamsi proveniat inimicitia ex facto, vel culpa ipsius institutoris, n. 48. ibid.
- Inimicitia gravis inter institutorem ejus conscium, & fideicommissarium, privat eum successione, etiam si habuerit tempus revocandi, feceritque codicillum, neque in eo fideicommissum, seu vocationem revocaverit, ibid. n. 49. p. 28.
- Inimicitia gravis cum institutore privat successorem, etiamsi institutor confessus, & contritus decesserit remittendo quamlibet injuriam, & offensam, quia intelligitur quoad Deum, n. 50. ibid.
- Inimicus patri præsumitur inimicus filio, etiam patre mortuo, & usque ad quem gradum extendatur, p. 1. c. 2. n. 52. ibid.
- Et redditur ratio, n. 53. ibid.
- Et respondetur ad oppositiones contrarias, n. 55. ibid.
- Vide verb. *Odiu*, & verb. *Offensa.*
Injuria.
- Injuria gravis facta filio institutoris, vel ejus descendentibus, privat successorem, sicuti si fuisset facta patri, quia non est personalis, sed realis, & linealis, n. 51. ibid.
- Vide etiam verb. *Odiu*, & verb. *Offensa.*
Insignia.
- Insignia & Arma ferendi gravamen, quod in majoratum creatione apponi solet, per quam utile est Reipublicæ, ut liberi ad præclara facinora Majorum imitanda, eorum contemplatione provocentur, p. 8. c. 1. n. 11. & 22. p. 328.
- Institutio*

& Verborum.

Institutio.

Institutione majoratus facta non clausula, *Succeda otro en el otro mayorazgo, por que su voluntad es que no anden juntos, o no se sunte con otro mayorazgo*: si eveniat, primogenitum tempore, quo alter majoratus defertur, habere duos filios, vel fratrem, vel filium unicum, quis eorum succedere debeat in majoratu, quem pater noluerit retinere? An filius primogenitus, vel secundogenitus, vel frater seu ejus filius patruelis, filii, vel descendentes primogeniti? Disputatur. & pro quolibet eorum afferuntur ferè indissolubilia fundamenta, part. 7. c. 6. à n. 4. usque ad n. 32, ubi sunt videnda, p. 319. & seqq. Institutiones majoratum sunt utiles Reipublicæ, & ad bonum publicum introductæ sunt, p. 3. c. 1. n. 9. p. 327.

Institutor.

Institutor majoratus potest instituere ad libitum revocabiliter, aut irrevocabiliter, cum pacto de non revocando, & quomodo voluerit, p. 1. c. 3. n. 28. p. 35.

Institutor majoratus præsumitur voluisse se conformare cum dispositione *capitis*, *Tanta est vis*, p. 1. c. 4. n. 23. & 24. p. 40

Institutor majoratus præsumitur velle eum admitti ad successionem, qui fuerit habilis tempore delatæ successionis, p. 1. c. 4. n. 47. p. 42

Institutor majoratus pater, vel alius ascendens, non præsumitur quod cogitaverit filiam suam fore inhonestam, & filium naturalem habituram. Ideo filius naturalis ex ea succedere non debet in majoratu, p. 1. c. 6. n. 117. & 118,

Institutores majoratus ex Tertio bonorum non solum pater, meliorans, verum etiam filius melioratus censentur, p. 1. c. 6. n. 241. p. 77

Institutor si nolit divisionem, vel unionem bonorum, majoratum præsumitur velle instituere, p. 1. cap. 7. n. 53. p. 96

Institutor ad vocationem secundogeniti, omisso primogenito, qui alium majoratum habeat in actu, vel in spe, potuit moveri, aut ex eo quod noluerit nomen suum, & arma supprimi, vel confundi cum alio; aut ad efficiendos divites plures in sua familia, aut aliis de causis consideratis, p. 1. c. 8. n. 35. 36. & 37. p. 301

Institutores ad excludendum Clericum à successione majoratus, possunt moveri ex pluribus, & diversis causis, quæ referuntur. Et omnes possunt cessare in eo, qui laborat impotentiâ. Ideo potentes ex eo non censentur exclusi, part. 1. c. 9. à n. 16. usque ad num. 19. p. 105

Institutor majoratus si de rebus suis propriis disponat & non de alienis, potest apponere conditiones, & quæcumque gravamina, quæ voluerit, part. 3. c. 1. num. 19. p. 160

Institutor majoratus quando jubet quod primogenia dividantur inter primogenitum, & secundogenitum, moveri censetur ad consulendum secundogenito, & ejus lineæ, si primogenitus est provisus sufficienter cum alio majoratu, p. 3. c. 5. n. 19. p. 190. Quod etiam ex jure divino comprobatur, n. 20. ibid. Et de Jure Communi, & Civili, n. 21. ibid.

Institutor ad dividendos majoratus inter filios, vel diversos de familia, moveri censetur ex eo quod familiae ampliuntur: quod etiam descendit à Jure Divino, p. 3. c. 5. n. 22. p. 190 Cui convenit jus nostrum Regium in alia ratione decidendi in *leg. 7. tit. 7. lib. 5. Recopilat.* num. 23. & 24.

Roxas de Incompatibilitate.

Institutor majoratus ad dividenda primogenia ex eo moveri solet, ne suum primogenium, & memoria, nomen, vel arma ejus cum alio confundantur, vel supprimantur, n. 25. ibid. Quod etiam descendit ex jure Divino, n. 26. ibid. Cui consonat ratio decidendi in *leg. 7. tit. 7. Recopil.* n. 27. & 28. p. 191

Institutores quando suum dividunt ab alio majoratum, una ex tribus causis relatis in c. 5. p. 3. moveri censentur: & tunc realiter unus majoratus est incompatibilis cum alio, n. 32. ibid.

Institutor ad separandum suum majoratum, & ad ejus successionem vocando secundogenitum, excluso primogenito, moveri solet etiam causâ odii contra primogenitum, vel ob singularem amorem erga secundogenitum: & hæc causa probari debet; aliàs præsumitur moveri ex aliis tribus causis supra relatis, n. 33. & 34. ibid.

Institutor majoratus de jure Gentium valet disporre, quod si successor in suo majoratu in alium succedat, suum primogenium transeat ad sequentem in gradu, vel ad proximiorum consanguineum, p. 4. c. 1. n. 5. p. 195

Institutor non potest apponere conditionem per quam impediatur effectus *leg. 45. Tauri*, p. 5. c. 2. n. 31. p. 227

Institutor majoratus potest prohibere ne succedat in suo majoratu Monasterium, nec Clericus. Et redduntur rationes decidendi, p. 7. c. 5. n. 71. p. 310

Institutor majoratus si expressè velit quod memoria & bona sua in familia sua conserventur, tunc censentur exclusi Monachi, & Moniales, ex præsumpta ejus voluntate, n. 76. p. 311

Contrariam opinionem sequuntur Additionatores ad D. Molinam & reddunt rationem, n. 77. ibid. Et resolvitur quæstio cum distinctione, à num. 78 usque ad 98. ibid.

Ubi septem casus trahuntur in quibus ex præsumpta voluntate institutoris, Monachi, & Moniales non succedunt in majoratibus, ibid. p. 311. & seqq.

Institutoris voluntas tacita, & præsumpta, ad inducendam incompatibilitatem successionis majoratus apud Monachos, & Moniales cum tendat ad conservanda bona in familia, habetur pro expressa, & idem quod expressa operatur, n. 98. p. 314. Et licet sit in exclusionem monasterii, non debet censi odiosa, sed favorabilis, & bono publico ac Reipublicæ, est utilissima, cum non debeat considerari odium disponentis, sed pieras erga propinquos in sæculo remanentes, fortunæ bonis magis indigentes, n. 99. ibid.

Institutor, vel Legislatores, si prohibuit majoratum concursum causâ providendi & consulendi alteri lineæ, seu diversæ familiæ, & erigendi aliam domum in capite alterius; in hoc casu majoratus, quem in opinione dimisit primogenitus transitum fuit ad aliam lineam patrum, vel secundogeniti, vel eorum descendendum, & non ad lineam primogeniti, p. 7. c. 6. à n. 49. usque ad n. 51. p. 324

Institutor præsumitur in casibus omissis in sua dispositione, voluisse se conformare cum dispositione legis, maxime municipalis, & Statuti suæ patriæ, p. 8. c. 7. n. 13. p. 363

Institutum.

Instituti, & substituti conjunctim per copulativam, Et, omnes simul pro virili portione succedent, p. 5. c. 4. n. 12. p. 238. Quod an procedat in successione majoratus, n. 13. & 14. ibid. Et resolvitur pro parte negativa, à num. 15. ibid.

Index Rerum,

Interdictum.

- Interdictorum vox componitur ex dilectione *Interim*, & verbo, *Dico, is*, p.5. c.5. n.14. p.241
- Interdicta dividuntur in Interdicta Adipiscendæ, Recuperandæ, & Retinendæ possessionis. *ibid.*
- Interdictum Adipiscendæ subdividitur in tres species, scilicet, *Quorum bonorum, Quorum legatorum, & Salvianum*; & quibus competant declaratur, & explicatur, n.15. 16. & 17. p.242
- Interdictum *Retinendæ*, in duas species subdividitur, scilicet, *Uti possidetis, & Utrobi*, *ibidem*, n.18. p.242
- Interdictum *Retinendæ*, respectu diversæ possessionis, civilis nempe, & naturalis; cum unus civiliter possideat retinendo animo, & alius naturaliter detinendo eam corpore potest cumulari cum petitorio, *ibid.* n.31. & 32. p.243
- Interdictum *Retinendæ*, competit in remedio possessorio ex *leg. 45. Tauri*, *ibid.* n.48. Ideo non comparitur cum petitorio, n.49. p.245
- Vide etiam verb. *Petitorium.*

Interpellatio.

- Interpellari debet successor majoratus, ad hoc ut eo privari possit ob contraventionem conditioni, seu gravamini, p.3. c.1. à n.32. usque ad n.36. p.161.
- Vide amplius verb. *Successor.*

Judex.

- Judex ad arbitrandum quæ sit gravis offensa, seu inimicitia, debet suum arbitrium regulare per quæstionem status, capitis, honoris, aut omnium, vel majoris partis bonorum, p.1. c.2. n.35. p.26
- Et ponitur pro regula, n.36. *ibid.*
- Judex ex præsumpta, & conjecturata mente defuncti dissolvere potest amphibologiam, & ex quibus causis, veluti si unus sit consanguineus, vel magis conjunctus, & sic de aliis, part.1. c.11. num.23. p.111.
- Judex Ordinarius, Decurio, vel alius Officialis, electus ad certum determinatumque tempus, licet non suâ culpâ sit impeditus, non valet fungi officio transacto tempore, p.2. c.2. n.19. p.131
- Judex in judicio contentioso, de re sua, vel quæ ad eum pertineat cognoscere non potest, p.6. cap.4. n.20. p.276
- Judex pater in causa filii, vel filius in causa patris esse non potest. *ibid.*
- Limitatur, nisi solum de negotio voluntario, inter ipsos, & non de alterius interesse tractetur, *ibid.* à n.22. usque ad 24. *ibid.*
- Judex esse non potest, qui antea in ipsamet causa fuit Advocatus, vel Consiliarius. *ibid.* n.31. p.277
- Judex Ordinarius non potest cognoscere ipsemet in secunda instantia tanquam Judex appellationis: itaque Prætor Regalis vulgò, *Alcalde de Corte*, si ad dignitatem Auditoris ascendat, non valet judicare in causa, de qua cognovit tanquam Judex Provincialis Curie, n.32. *ibid.*
- Alioquin sententia erit nulla, n.39. *ibid.*
- Judicis, & Tabellionis officium exercere quis uno- met tempore potest, cum non sint incompatibilia, n.40. p.278
- Limita in casibus ubi agitur in forma judicii, vel in causis gravioribus, in quibus de maximo præjudicio agitur, n.41. *ibid.*
- Judicis officium superioris, & inferioris, est incompatibile, n.46. *ibid.*
- Judex Ordinarius, vel alii Ministri justitiæ non possunt esse conductores gabellarum, nec Regaliorum, nec fidejussores eorum. n.46. 47. & 48. *ibid.*

- Judex quæ considerare debeat ad hoc ut judicet beneficium esse sufficiens, vel non, ad congruam sustentationem beneficiati, p.7. c.3 à n.5. usque ad n.10. p.294

Judicium.

- Judicium in dubia non debet esse absolutum, ut veritas offendatur, p.2. c.3 n.43. p.140

Jurisdictio.

- Jurisdictio, aut officia magni valoris, attamen modicis redditus, veluti Decurionatus, & similia, quæ sunt authoritatis, & honoris, quoad majoratus incompatibiles ratione quotæ fructus computantur respectu valoris jurisdictionis, aut officii, ad rationem quinque pro centenario in quolibet anno, p.1. c.5. n.24. p.48
- Et idem de Dignitatibus, & Territoriis ad perpetuum concessis, n.25. *ibid.*

Jurisprudencia.

- Jurisprudencia est scientia, & vera Philosophia, & inter alias scientias connumeratur, p.1. c.4. nu.2. p.37.

Jus.

- Jus quæsitum tempore habili non debet tolli per jus alteri superveniens, n.8. p.38
- Jus naturæ Gentium, & Divinum non admittunt differentiam inter antea vel postea natos, ad hoc ut filius debeat succedere patri, part.1. c.6. n.45. p.61.
- Jus Gentium est quod naturalis ratio inter omnes homines constitit usu exigente, humanisque necessitatibus postulantis, p.4. c.1. n.1. p.195
- Jus certum alicui competens de præsentis, non est ei auferendum propter id, quod potest contingere de futuro, p.4. c.1. n.35. p.196
- Jus ad rem si competat sub conditione, tunc certum non est, sed resolubile, & non impleta conditione non videtur adeptum, sed tanquam non datum, p.4. c.1. à n.76. usque ad 78. p.199
- Jus idem habet unitum, quàm quod habet id quod ei unitur, p.4. c.3. n.9. p.207
- Jus singulare facilius tollitur, quàm jus commune, p.4. c.5. n.16. p.214
- Jus ad rem facilius tollitur quàm jus in re; maxime inter incompatibilia, p.7. c.4. n.12. p.298

Jus postliminii.

- Jure postliminii, omnia jura civitatis competentia hæredi instituto, qui erat captivus apud hostes, in suspenso retinentur, & non abrumpuntur, p.3. c.7. num.61. p.186

L

Lædens.

- L**ædens, & læsum, incompatibilia sunt, p.1. c.3. num.9. p.33

Legatum, & Legatarius.

- Legatum, & fideicommissum, amittuntur ipso jure per ingratitudinem, p.1. c.2. n.88. p.31
- Legatum quod tali anno detur domus, vel liber, vel calix, vel quid simile, etiam transacto anno debet dari, p.2. c.1. n.32. p.133
- Legatum relictum mulieris in tempus liberorum, seu quando susceperit liberos non intelligitur de liberis præteritis, seu quos antea susceperat, p.2. c.2. num.43. p.134
- Legatum pro maritandis puellis, non debetur jam maritatis, p.2. c.2. n.44. *ibid.*
- Legatum de illis, quæ parata sunt causâ uxoris, non comprehendit, quæ parata sunt ad usum promiscuum uxoris simul & viri p.2. cap.3. n.38. & 39. p.139.

Cujus argumento, inferitur idem ad quæstionem
 inter Hermaphroditum primogenitum, & mal-
 culum secundogenitum, quando masculi sunt
 vocati ad successione[m] majoratus, n. 40. ibid.
 Idem deducitur ex auctoritate antiquorum, n. 41.
 ibid.
 Legatarius si in optione daturum rerum, eligat illam,
 quæ sit aliena, poterit revertere ad aliam, & eam
 vindicare, p. 5. c. 6. n. 88. & 89. p. 256.
 Legatarius, vel donatarius, an possit revertere contra
 donantem, vel hæredem, si res donata, vel legata
 percat casu fortuito, p. 5. c. 6. n. 122. & 123. p. 119.
 Legata particularia facta Fratribus Minoribus Divi
 Francisci, quæ mendicitatem tollant, de pecuniis,
 & rebus mobilibus, vel etiam de bonis immobili-
 bus, eo adjecto ut vendantur, & eorum pretium
 distribuatur in usus necessarios ipsorum, non va-
 lent, p. 7. c. 5. n. 15. p. 305.
 Limita in legato singulari uni ex dictis Fratribus
 relicto si de licentia Superioris, & facta prote-
 ratione, & humiliter, atque elemosynaliter reci-
 piat, & nullum jus, aut civilem actionem ex eo
 præcendat, n. 54. p. 308.
 Limita etiam, quando ex privilegio Apostolico effi-
 citur capax bonorum, n. 56. ibid.
 Legitima debetur filio, qui non privatur illa, propter
 ingratitudinem, vel offensam ipso jure, sed tantum
 si fuerit exheredatus à patre, vel alio ascendente,
 in testamento, p. 1. c. 2. n. 89. p. 31.
Legitimus, & Legitimus.
 Legitimus per sublequens matrimonium, nisi de
 legitima voluntate institutoris expresse constet,
 est capax ad succedendum in majoratu tanquam
 ceteri filii legitimi & naturales, p. 1. c. 4. n. 18. p. 39.
 Legitimus per sublequens matrimonium est vere,
 & realiter legitimus, & non per fictionem, p. 1.
 c. 4. n. 21. p. 40.
 Legitimus per sublequens matrimonium, non so-
 lum est vere legitimus, sed etiam æque capax ad
 succedendum tanquam ceteri filii ab initio legi-
 timi, n. 22. ibid.
 Legitimus remanet filius per sublequens matrimo-
 nium, etiam si pater, intermedio tempore, cum
 alia contraxerit nuptias, n. 33. ibid.
 Legitimus per sublequens matrimonium, est legi-
 timus quoad omnes effectus, & maxime quoad
 succedendum in bonis patris, n. 36. p. 41.
 Legitimus quod partim sit filius quoad succeden-
 dum in bonis patris, partim non legitimus
 quoad succedendum in majoribus, & quod di-
 versis jure censetur una eademque res, non est
 comparabile, n. 37. ibid.
 Legitimus esse in duplici statu uno eodemque
 tempore non est incomparabile de jure nostro, ibid.
 à n. 39. usque ad 42. p. 41.
 Legitimus non esse, & legitimatus non esse, respectu
 diversi temporis, non potest dari in legitimo
 contra voluntatem juris, & hominis, qui volunt
 quod non solum ex nunc, sed ex tunc temporis
 sit legitimus, n. 45. ibid.
 Legitimus, qui præoccupavit illam naturalem qua-
 litatem in majora, à principio, & semper, fuit in
 potentia succedendi, n. 51. p. 42.
 Legitimus per sublequens matrimonium omni tem-
 pore fuit libera ad operandum suum effectum, qui
 non fuit sibi contrarius, seu repugnans, n. 60. p. 43.
 Legitimus per sublequens matrimonium præsum-
 ptione juris & de jure, pro veritate habetur, &

non per fictionem, n. 66. p. 44.
 Legitimus major natu, licet posterior in legitima-
 tione, præferri debet legitimo, qui prior sit legit-
 mus, & posterior natu, licet ad successione[m] ma-
 joratus vocatus sit filius legitimus de legitimo ma-
 trimonio natu, n. 69. 70. & 71. p. 44.
 Legitimus prior in nativitate, posterior in legit-
 matione, non præferitur legitimo & naturali, si ex-
 preste excludat testator legitimatos per sublequens
 matrimonium, n. 72. ibid.
 Legitimus etiam si expresse concessa sit per Princi-
 pem in favorem filii naturalis ad succedendum in
 majoratu, in exclusionem subituri vocati ad suc-
 cessionem, non tollit jus ei quæsitum, nisi ex jus-
 ta, & publica causa, & eo citato, & practico bono
 cambio, n. 73. ibid.
 Legitimus per scriptum principis, etiam cum
 clausula quod naturalis sit ita legitimus, & habea-
 tur perinde ac si esset de legitimo matrimonio,
 non tollit jus etiam in spe alteri quæsitum, n. 74. ibid.
 Legitimus per scriptum Principis, etiam si in fun-
 datione non sint vocati filii legitimi, sed simpli-
 citer naturales, non præjudicat juri aliis quæsitum,
 n. 75. ibid. Licet contrarium teneat Caldas Perci-
 ra, n. 76. p. 64.
 Legitimi filius, vel nepos, per scriptum Princi-
 pis, etiam si sit legitimus & naturalis, non est in
 linea recta ad exclusionem aliorum, qui habent
 jus quæsitum, n. 77. ibid.
 Legitimus per scriptum Principis succedit in ma-
 joratu, si non supersint legitimi agnati, vel cogna-
 ti, vel alii vocati; licet institutio sit cum clausula
 quod non succedat naturalis, nec legitimus,
 n. 79. ibid.
 Legitimus per scriptum Principis quando legit-
 mi & naturales non supersunt, nec alii vocati,
 consecrat agnationem ac si esset de linea, & fa-
 milia testatoris, n. 80. & 81. ibid.
 Legitimus per scriptum Principis succedit in
 majoratu agnationis, quando non supersunt agna-
 ti, sed solum feminae licet legitimæ, & naturales,
 n. 82. ibid.
 Limitatur in filio, & spurio legitimo, n. 83. p. 64.
 Legitimus per scriptum Principis succedit in ma-
 joratu ac si esset in linea recta, quando institutor
 majoratus ipsemet imperavit legitimationem à
 Principe, n. 84. p. 64.
 Legitimus per scriptum Principis succedit in ma-
 joratu, quando institutor erat ejusdem conditio-
 nis, ibid. n. 85. p. 64.
 Legitimus per scriptum Principis succedit in ma-
 joratu, quando institutor erat ejusdem conditio-
 nis, ibid. n. 86. p. 64.
 Legitimus per scriptum Principis succedit in ma-
 joratu de Tertio, & Quinto, post legitimos &
 naturales secundum ordinem præscriptum in l. 27.
 p. 64. Legiti-

Index Rerum

- Legitimati per oblationem Curia minus juris habent, quam legitimati per rescriptum Principis, & non sunt de linea recta ad succedendum in majoratu in praedictum aliorum, *ibid.* à n. 88. usque ad 90. p. 64
- Legitimitas per oblationem Curia jam non est in usu, & in ejus locum successit legitimitas per rescriptum Principis, n. 91. *ibid.*
- Legitimus per oblationem Curia caelesti, est ad instar legitimati per oblationem Curia, vel servitio Principis, n. 92. p. 65.
- Legitimus per oblationem Curia caelesti, non est de linea recta ad succedendum in majoratu, n. 93. *ibid.*
- Legitimus per oblationem Curia caelesti, si sit naturalis, an admitti debeat sicuti legitimatus per rescriptionem Principis? n. 94. *ibid.*
- Legitimati per oblationem Curia caelesti, sunt tantummodo capaces ad sacros Ordines suscipiendos, & ad caetera omnia quae eis tanquam Religiosis incumbunt ad servitium Religionis, & Religiosorum exercitium, n. 95. & 100. *ibid.*
- Legitimitas per oblationem Curia caelesti, quoad succedendum non est in usu, n. 96. *ibid.*
- Intellige, nisi legitimatus naturalis sit, & monasterium sit capax succedendi, n. 97. & 98. *ibid.*
- Legitimus per oblationem Curia Principis caelestis multo magis quam legitimatus per oblationem Curia Principis saecularis redditur capax ad succedendum, n. 101. *ibid.*
- Et quod in ejus locum successit legitimitas per rescriptum Principis, n. 103. *ibid.*
- Vide amplius, verb. *Filius* & verb. *Linea*.
- Lex.*
- Lex solum respicit futura, & non praeterita, nisi in ea de praeteritis caveatur, p. 8. c. 2. n. 2. p. 336.
- Leges, & jura, quae in hoc Opere explicantur, interpretantur, vel ad concordiam reducuntur, invenies in particulari *Indice Jurium*, qui istum praecedat.
- Vide etiam verb. *Dispositio*.
- Libellus.*
- Libelli forma tyronibus concepta in nostro Hispano sermone ad petendum majoratum incompatibilem cum alio ratione Quotae quando successor non habet electionem, part. 1. cap. 5. num. 34. p. 49.
- Et quando habet electionem proponitur alter Libellus, n. 35. p. 50.
- Et de alio libello quando majoratus est incompatibilis cum alia ratione Quotae ex dispositione legis, n. 36. *ibid.*
- Libellus quomodo formari debeat ad petendum unum ex duobus primogeniis incompatibilibus, p. 6. c. 3. n. 14. p. 270.
- Licetum.*
- Licetum, & illicitum, si concurrant, attenditur ad id quod est licetum, & reprobatum illicitum, part. 4. c. 6. n. 39. p. 219.
- Lignum.*
- Lignum vitae in Paradiso, quare in medio appositum sit, redditur ratio, p. 5. c. 1. n. 3. p. 159.
- Linea.*
- Linearum species referuntur, part. 1. cap. 6. num. 8. p. 57.
- Lineae, quae dantur in jure ad instar Geometriae linearum, ad mensurandas majoratum successiones referuntur, n. 9. *ibid.*
- Linearum omnes species, quae dantur in jure ad mensurandas majoratum successiones, sunt incompatibiles, cum non possit de una ad aliam fieri transitus, nisi extinctis personis, de quibus quaelibet earum componitur, n. 10. *ibid.*
- Linea prior nisi extincta sit, non est locus secundae, nec tertiae, nisi expleta, seu finita linea secunda, n. 11. *ibid.*
- Lineae unius inclusio est exclusio alterius, num. 12. *ibid.*
- Linea in genere dividitur in regularem, & irregularem, n. 16. *ibid.*
- Lineae vox, Hispanè dicitur *Raia*, & diffinitur quid sit linea, n. 17. *ibid.*
- Linea secundum Geometriae scientiam, & longitudo absque latitudine, & profunditate, cujus extremitates sunt duo puncta, n. 18. p. 59.
- Linea secundum Jurisperitos circa successiones, est ad similitudinem linearum Geometriae, num. 19. *ibid.*
- Lineae definitio ad mensurandos majoratus refertur secundum Jurisperitos, n. 20. *ibid.*
- Linea ad succedendum, secundum dispositionem juris, vel hominis, est collectio personarum, quae succedere debent juxta voluntatem hominis, vel dispositionem juris, seu consuetudinis, num. 23. *ibid.*
- Linea ad succedendum in majoratibus consideratur ad similitudinem lineae Margaritarum, num. 24. *ibid.*
- Linea Recta, seu *substantia*, quae sit, num. 25. *ibid.*
- Linea *substantia*, & ad differentiam lineae, *Qualitatis*, qua mensurantur successiones in majoratibus irregularibus, n. 26. *ibid.*
- Linea Recta Descendentium, est ordo descensus in posteros, non in plurimos; sed sigillatim de uno in alterum, eodem tramite retento sub derivatione primogeniturae, n. 27. *ibid.*
- Linea Recta, sive substantiae, est incompatibilis cum alia ex *leg. 2. tit. 15. part. 2.* num. 28. & 29. *ibid.*
- Linea Directa, seu substantiae important continuationem primogeniturae, n. 30. p. 60.
- Linea Recta, sive substantiae efficacior est aliis lineis, & ad id instar lineae perpendicularis, quae datur in linea Geometriae; & demonstratur exemplo, n. 31. & 32. *ibid.*
- Linea recta concatenat suo ordine per nativitatem filios legitimos & naturales, ad succedendum in majoratibus, n. 34. *ibid.*
- Quaestiones, quae se offerunt disputant de supersuccessionibus eorum, qui sunt in linea Recta.
- Vide *ibid.* d. part. 1. c. 6. à num. 35. usque ad n. 54. p. 60.
- Et in verb. *Filius*. & verb. *Legitimus*. & in verb. *Successor*.
- Linea finita utrùm intelligi debeat de inani, & profus finita, an de illa, quae habet possibilitatem, vel spem aliquam alterius successoris futuri quancumque, vel de illa linea intermissa, num. 55. p. 61.
- Linea finita debet intelligi de illa cui non superstita spes, nec potentia in perpetuum alterius successoris; & non de linea, quae intermedio tempore delatae successione careat successore, attamen postea ei superveniat, n. 57. p. 62.
- Linea *Actualis*, & linea *Habitualis* dantur in successione majoratus, *ibid.* n. 144. p. 69.
- Linea Actualis qualis sit demonstratur, num. 45. *ibid.*

& Verborum.

- Linea ad hoc ut dici possit actualis**, requiritur quòd naturaliter & legitime sit occupata à majoratus successore, n. 146. ibid.
- Linea Actualis, & Habitualis**, in quo differant? remissive, n. 147. ibid.
- Linea Actualis maximam**, ac inter omnes principalem prærogativam obtinet, ibidem, num. 148. p. 69.
- Linea actualis possessoris taliter efficacior est**, aliàs ut ejus filius etiam in majoratu irregulari debeat obtinere in tenuta, & judicio possessorio, ibidem, n. 150. p. 69.
- Linea Habitualis primogeniti cæteris præferri debet**, ibid. n. 153. p. 70.
- Linea Habitualis, sive primogenituræ, quæ sit?** n. 154. ibid.
- Lineam propriam constituit sibi**, & suis descendentes quilibet frater, ut nec alter de alterius linea dici possit, ibid. n. 167. p. 71.
- Linea primogenituræ præferri debet**, etiamsi primogenitus decesserit ante institutionem, ibid. n. 172. p. 72.
- Limitatur nisi constet de contraria voluntate institutoris**, n. 173. & 174. ibid.
- Linea Ascendentium componitur ex omnibus**, qui ascendunt, ibid. n. 175. p. 72.
- Linea Ascendentium utrùm successibilis sit**, & præferri debeat, si existant alii ex altera linea Collateralium? n. 178. ibid.
- Demonstratur exemplo**, num. 179. & 180. & 181. p. 72.
- Linea Ascendentium, sive ii, qui sunt de ista linea Ascendentium**, in feudis non præferuntur illis, qui sunt de linea collateralis, n. 182. ibid.
- Linea Ascendentium de jure præferuntur lineæ Collateralium**, post lineam Descendentium, ibid. n. 192. p. 73.
- Ad Lineam Ascendentium introitur per mortem filii absque descendentes**, & tunc successio majoratus non revertit, seu regurgitat, sed influit in alium novum canalem, seu lineam, ibid. num. 206. p. 75.
- Linea Paterna est illa cujus caput est pater**, ibidem, n. 223. p. 76.
- Linea Paterna an debeat incipere effective**, vel comprehensive, sub qua pater continetur? n. 224. ibid.
- Linea Paterna rumpitur per fœminam**, num. 225. ibid.
- Ideo non veniunt Descendentes ex fœminis in vocatione facta per lineam paternam**, n. 225. p. 76.
- Linea Paterna, & linea ex parte Patris**, idem sunt, n. 226. ibid.
- Linea Materna est illa cujus caput est Mater**, & regulatur secundum regulas quæ referuntur in omnibus quæstionibus relatis de linea paterna, ibid. n. 251. p. 78.
- Linea Transversalium est illa**, quæ componitur ex iis qui ex latere, sive ex transverso conjuncti sunt, n. 252. ibid.
- Linea magis dilecta præferri semper debet in successione majoratus**, ibid. n. 266. p. 79.
- Quia hæc prædilectio ab ordine sanguinis procedit**, sive à majori consanguinitate, n. 267. p. 79.
- Linea Transversalis æqualis**, est illa quando duo, pluresvè consanguinei in ea contenti æqualiter ab stipite distant, ibid. 282. p. 80.
- Linea Transversalis inæqualis est illa**, quando inæqualiter, sive dispari gradu consanguinei distant ab stipite communi, ibid. 283. p. 81.
- Linea inæqualis non datur à parte antè**, sed à parte post, per defectum unius, pluriumvè graduum posteriorum, n. 284. ibid.
- Unde descenditur ad veram rationem decidendi in text. l. 40. Tauri**, & aliarum nostri Regni, ibid. n. 285. p. 81.
- Lineæ tot ab stipite derivantur**, quot sunt filii ab ea procedentes, n. 286. ibid.
- Linea Contentiva quæ sit?** ibid. n. 290. p. 81.
- Linea Contentiva in quo differt à linea effective?** n. 291. ibid.
- Linea Contentiva fundatoris reducitur ad lineam contentivam ultimi possessoris ex parte fundatoris**, ibid. n. 292. p. 81.
- Linea contentiva licet sit finita**, & prorsus evacuata non datur recursus ad aliam lineam, num. 293. ibid.
- Linea substantiæ, quæ sit?** ibid. p. 299. p. 82.
- Linea substantiæ solummodo datur in majoratu regulari**, n. 300. ibid.
- Linea qualitatis, quæ sit**, & quòd solum datur in majoratu regulari, ibidem, num. 301. & 304. p. 82.
- Linea substantiæ, & qualitatis quamplurimas habent difficiles quæstiones**, n. 302. ibid.
- Linea substantiæ præsumitur potius in dubio**, quàm linea qualitatis, ibid. n. 303. p. 82.
- Linea qualitatis dividitur in lineam veræ agnationis**, & lineam agnationis artificiosæ, ibid. num. 305. p. 83.
- Linea veræ, & absolutæ agnationis, quæ sit?** exemplis declaratur, n. 306. ibid.
- Linea agnationis limitatæ, quæ sit?** exemplis ostenditur, n. 307. p. 83.
- Linea limitatæ agnationis consideratur respectu aliquarum personarum, & casuum, & non habet repugnantiam cum alia**, n. 308. ibid.
- Linea artificiosæ agnationis non datur nisi vocando masculinum ex fœminis**, ibid. n. 309. p. 83.
- Linea artificiosæ agnationis redigitur ad similitudinem veræ agnationis**, n. 310. ibid.
- Linea artificiosæ agnationis non præsumitur**, n. 311. ibid.
- Linea artificiosæ agnationis non datur, nisi concipiatur ex verbis, quæ referuntur**, ibidem, n. 312. p. 83.
- Linea artificiosæ agnationis non datur, si institutor dicat: *Acabados los Varones de Varones, sucedan los Varones de hembras***, n. 313. ibid.
- Licet contrarium teneant Menoch. Cephal. & Peregrin.** ibid. 314. p. 84.
- Sed reprobantur**, n. 315. ibid.
- Et iterum**, n. 325. p. 85.
- Linea simplicis masculinitatis, quæ sit?** ibid. n. 318. p. 84.
- Et rationes, quæ ad id traduntur à Doctoribus**, n. 319. p. 84.
- Linea Masculina, quibus verbis censetur vocata in successione majoratus?** ibid. 325. p. 85.
- Linea Masculina, quæ sit?** p. 6. n. 327. ibid.
- Linea Inferior respicit omnes descendentes**, ibidem, n. 325. p. 85.
- Linea Masculina continere debet masculinum, & quod de linea masculina sit descendens**, ibidem, n. 339. p. 86.
- Linea Fœminina incipit à fœmina, nempe matre**, L 1 4 quæ

Index Rerum

quæ constituat lineam, sicuti alii de suis fratribus, ibid. n. 349. p. 88.

Linea Fœminina dividitur in lineam, quæ incipit à fœminina, & lineam, quæ componitur solum ex fœminis, exclusis masculis, ibid. num. 350. & 351. ibid.

Linea electionis, quæ sit? ibid. n. 356. p. 88.

Linea Postergata, quòd non debeat reintegrari, & ad filiam prioris masculi revertere successio, est alia opinio, quam probant plurimi Doctores, p. 3. c. 4. n. 36. & 37. p. 184.

Et referuntur octo fundamenta, & rationes hujus opinionis, ibid. à num. 38. usque ad num. 45. p. 185.

Linea Postergata quòd in casu propositæ quæstionis non debeat reintegrari, imò quòd successio majoratus discurrere debeat per eos, qui sint in linea ultimi possessoris, & est verior opinio canonizata decisione Pontificia, n. 48. & 49. ibid.

Et referuntur rationes potentiores ad corroborandam hanc opinionem, & res judicatæ in aliquibus Senatibus, ibidem, numero 51. & 52. p. 185.

Linea Postergata non debet reintegrari, non solum quando superest filia agnati ultimi possessoris, sed etiam quando superest soror ultimi possessoris, n. 53. & 54. ibid.

Linea Postergata reintegrari debet in casu, quo omnes illi deficiant, qui fuerint ex linea effectiva, vel contentiva ultimi possessoris, n. 55. ibid.

Et redditur ratio, n. 56. & 57. p. 185.

Comprobat à Doctoribus, & juribus, num. 58. ibid.

Linea Postergata minimè reintegrari debet si post agnatos, vel masculos cognatos, specialiter aliqua fœmina fuit vocata, vel masculus ex fœmina, & eorum descendentes, part. 3. c. 4. num. 64. p. 186.

Linea Masculina vocata, præfertur agnatus inferioris lineæ, & non agnata filia ultimi possessoris, ne successio sit nimis deambulatoria per saltum, p. 4. c. 1. n. 60. & 61. p. 198.

Linea successibilis superior, & linea insuccessibilis, sive perpetuò exclusa, si concurrant in aliquo, & in alio linea purè successibilis, attamen inferior, quis eorum præferri debeat in successione majoratus? difficilis est quæstio, part. 4. c. 6. num. 1. p. 217.

Declaratur exemplo in facto, n. 3. & 4. ibid.

Linea successibilis, & linea insuccessibilis sunt incompatibiles, atque privativè contrariæ, ibid. n. 4. & 6. p. 217.

Linea, quæ est utilis ad succedendum, vitiatur per lineam inutilem ad eandemmet successionem, ibid. n. 11. p. 218.

Linea utilis ad succedendum, non vitiatur per lineam inutilem, ibidem, à num. 30. usque ad 33. p. 219.

Linea successibilis, & linea insuccessibilis ex voluntate institutoris, methaphisicè, sive intellectualiter potest esse separabilis, & inde compatibilis, n. 46. ibid.

Linealis, seu realis causa prohibendi concursum daorum majoratum, vel personalis, quomodo recognoscatur? declaratur, & exemplis demonstratur, ad hoc ut scias quæ sit realis seu linealis, aut personalis, part. 7. c. 6. à num. 49. usque ad fin. p. 324.

Linea Primogeniti, & linea Secundogeniti, sunt

omninò diversæ: & sic vocato secundogenito succedunt ejus filii, & descendentes, & non tertio genitus, qui constituit aliam diversam lineam, p. 8. c. 7. à n. 17. usque ad 19.

Linea differt à gradu, & continet gradum, non autem gradus lineam, Ex quo descenditur ad resolvendas quas quæstiones, p. 8. c. 7. à n. 23. usque ad fin.

Vide etiam verb. *Filius*, & verb. *Legitimus*, & verb. *Successor*.

Lux.

Lux. & tenebræ; calidum, atque frigidum, cum sint incompatibilia, opponuntur, p. 1. c. 2. n. 18. p. 24.

M

Majoratus.

Majoratus de Tertio, & de Quinto bonorum, est individuus; ideo idem judicandum est de Tertio, ac de Quinto, & vicissim, p. 1. c. 1. num. finali, p. 17.

Majoratus potest institui, aut in testamento, aut in contractu revocabili, vel irrevocabili; & quid inde, p. 1. c. 2. n. 78. p. 30.

Majoratus in testamento institutus si habeat plures vocatos, primus potest esse hæres directus, & alii legatarii, seu fideicommissarii, ibid. num. 9. p. 31.

Majoratus institutus in testamento, in quo primò instituitur Petrus tanquam hæres ad vitam, & post ejus mortem, Hospitale seu alii, ei succedunt non ut hæredes, sed ut fideicommissarii, num. 80. ibid.

Majoratus institutus in persona filiorum, vel in personis, quibus non debetur legitima, differunt, ibid. n. 81. p. 31.

Majoratus est individuus & ejus naturæ repugnat divisio, n. 93. ibid.

Majoratus institutio de Tertio, & Quinto, revocabilis est per dispositionem legis 17. & 44. *Tauri*, nisi in tribus casibus ibidem exceptis, part. 1. c. 3. n. 22. p. 34.

Majoratus institutus de Tertio, & Quinto cum pacto de non revocando extra calus exceptos in leg. 7. & 44. *Tauri* Utrùm nihilominus sit revocabilis, vel non? n. 23. ibid.

Majoratus incompatibilis cum alio, ratione quotæ, si non ascendat ad quotam, & junctus cum alio, vel cum aliis majoratibus, excedat ipsam quotam à lege permissam, est incompatibilis cum alio, licet quilibet eorum ad summam quotæ non ascendat, p. 1. c. 5. n. 37. p. 51.

Majoratus incompatibilis cum alio ratione quotæ si alter postea vindicetur, utrùm successor ad alium revertere possit remissivè, ibid. n. 38. p. 51.

Majoratus regularis est quando dispositio institutoris in nihilo se opponit regulis datis ad succedendum, p. 1. c. 6. n. 21. p. 59.

Majoratus irregularis est ille, in cujus foundatione institutor se deviat à regulis jure consuetudinario introductis ad successionem majoratus, num. 22. ibid.

In Majoratu ex Tertio bonorum, ideo quod sit ex legitima filiorum, tenentur parentes observare ordinem præscriptum à lege 27. *Tauri*, ibid. n. 242. 243. & 244. p. 77.

Majoratus si proveniat ex parte matris ejus filii omnes erunt uterini, & quoad successionem major præferri debet, ibid. n. 280. p. 80.

Majoratum

& Verborum.

Majoratum, & Regnum, qui aggregare & unire intendit cum alio, si conditiones contrarias, seu incompatibiles apponat, nihil agit, cum discedat ab unitate, quam desiderat, part. 1. c. 7. num. 26. p. 93.

Majoratus unitus alteri, assumit naturam, consuetudinem, & privilegia majoratus cui unitur, ibidem, n. 28. p. 93.

Majoratus institutio si habeat conditionem quod præferatur is, qui in publicis scholis versetur in discendo aliquam ex scientiis usque ad gradum, an sufficiat quod professus sit scientiam Poeticæ tantum, p. 1. c. 12. n. 5. p. 113.

Majoratus est dignitas quædam, aut saltem quædam præeminentia, & honor, ibid. n. 24. p. 115.

Majoratus duo, quorum uterque habeat conditionem residendi in alio, locis distinctis, & separatis, an sint incompatibiles? p. 2. c. 1. n. 59. p. 127.

Majoratus duo, quorum uterque habeat conditionem residendi in alia civitate, vel loco separato, sunt incompatibiles de jure Naturali, ibid. n. 62. p. 128.

Vide etiam verb. *Primogenium*.

Majoratus duo, quorum uterque habeat conditionem, & præceptum residendi in diversis locis, sunt incompatibiles, licet institutor jubeat quod successor resideat dimidium anni in uno loco, & dimidium in altero, ibid. n. 63. p. 128.

Majoratus duo, quorum uterque conditionem residendi habeat in diversis locis sunt incompatibiles naturaliter ratione loci, licet successor esset femina jam nupta cum viro habente domicilium extra utrumque locum, ibid. n. 68. p. 128.

Majoratus duo, quorum uterque habeat conditionem residendi in diversis locis, sunt incompatibiles ex jure naturali, licet successor sit absens causâ Reipublicæ, p. 2. c. 1. n. 69. ibid.

Majoratus duo, quorum uterque requirat residentiam in locis distinctis, non erunt incompatibiles, si in uno non possit habitari ex justis causis supervenientibus, quæ referuntur, ibid. n. 71. & 72. p. 128.

Majoratus duo, quorum uterque requirat residentiam in loco distincto, ac separato, non erunt incompatibiles, quando conditio in uno eorum apposita sit contra ordinem præscriptum in leg. 27. *Tauri*, ibid. n. 73. p. 129.

Majoratus duo, quorum unus conditionem habeat residendi in certo loco distincto, & separato, non erunt incompatibiles, si Princeps per suam Regiam facultatem dispense ex justa, & publica causa, num. 74. ibid.

Majoratus de Tertio, & Quinto, per viam meliorationis institutus in capitulis matrimonialibus, etiamsi in eis dictum sit, quod impetranda esset facultas Regia; si postea conceditur ad instituendum majoratum, non comprehendit jam institutum ex Tertio, & Quinto bonorum, secundum dispositionem legis *Tauri*, quæ patribus concessit facultatem meliorandi, servato ordine ab ea præscripto, p. 2. c. 2. n. 46. p. 134.

Majoratus, etsi possessor incidat in crimen hæresis, seu læsæ majestatis, non confiscatur, seu publicatur, nisi sit institutor, p. 3. c. 2. n. 8. p. 170.

Majoratum dispositiones proveniunt ex jure Gentium, p. 4. c. 1. n. 3. p. 195.

Majoratus natura est indivisibilis, & non compatitur cum divisione, & insimul duorum, pluriumve successione, p. 5. c. 4. n. 16. p. 238.

Majoratus possessor non valet evincere, seu revocare rem majoratus à se ipso alienatam, p. 5. c. 6. num. 6. p. 248.

Majoratus, patronatus vel Capellania, si sint instituta ex certo reddito pro quolibet anno, super fundo, vel aliquibus aliis rebus immobilibus designatis, & bona vel fructus diminuuntur, utrum hæres institutoris teneatur ad complementum, p. 5. c. 6. n. 53. p. 253.

Resolvitur cum distinctionibus, & subdistinctionibus, quod aut deficit ipsa res assignata, aut deficit redditus: & subdistinguitur quando deficit in redditu, ibid. à num. 54. usque ad 57. p. 153.

Et hoc de majoratu instituto in testamento, n. 58. ibid.

Quid de majoratu in contractu? & distinguitur, à n. 58. usque ad n. 68. ibid.

Majoratus, vel fideicommissum non reintegratur de bonis alienatis pro dote, etiamsi filia decedat sine liberis, ibid. n. 103. p. 257.

Declaratur, n. 111. p. 258.

Majoratus duo, si quilibet habeat suum officium incompatible cum alio, ex eorum fundatione, an ita sint incompatibiles, ut unus ambos majoratus possidere non valeat, sed unum solum, & alter ad sequentem transeat successorem, p. 6. c. 4. num. 64. p. 279.

Et discutitur pro utraque parte, & pro affirmativa resolvitur, à n. 65. usque ad 88. p. 280.

Et ex hoc numero 88. respondetur ad contraria, usque ad n. 95. p. 282.

Majoratus possessor pro tempore vitæ suæ est verè dominus, p. 6. c. 4. n. 71. p. 280.

Majoratus incompatibilis cum alio, an si ab eo dependeat alter majoratus, possint concurrere ambo apud unum successorem, p. 7. c. 1. n. 22. p. 286.

Distinguitur, aut dependet per viam aggregationis ad augmentum majoratus principalis cum omnibus ejus conditionibus & vocationibus, & tunc possunt ambo ab uno successore possideri: Secus si per concomitantiam, ibidem, à n. 23. usque ad 26. p. 286.

Majoratus duo incompatibiles, si sint tam tenues redditus, ut vix inde alimentari, & honestè sustentari valeat possessor, non obstante incompatibilitate, rectè possunt simul possideri, part. 7. c. 1. n. 27. p. 287.

Majoratus duo incompatibiles possunt ab uno successore possideri, quando nullus alius superest ex familia, ibid. n. 28. & 29. p. 287.

Majoratibus duobus incompatibilibus institutis ex Tertio bonorum, juxta dispositionem leg. 27. *Tauri*, si sit tantum superstes unus ex filiis seu descendentibus, vel unus ex Ascendentibus, vel Collateralibus, succedere debet in ipsismet duobus incompatibilibus, ibid. à num. 34. usque ad 36. p. 288.

Majoratus duos incompatibiles potest quis possidere, si unus eorum sit datus in Commendam, ibid. n. 37. p. 288.

Majoratum in Commendam dare idem est, ac dare in custodiam, vel depositum, seu administrationem, n. 38. ibid.

Majoratus si ex institutione requirat residentiam in certo loco, erit incompatibilis cum Commenda, ibid. n. 48. p. 289.

Majoratus duos incompatibiles utrum aliquis possit habere ex Principis rescripto, seu Regia facultate,

Index Rerum.

- tate, *ibid.* n. 49. p. 290
- Majoratus, Vinculum, seu Patronatus duo, quorum quilibet residentiam requirat in diverso, distinctoque loco, necesse est quod judicentur incompatibiles, cum impossibile sit quod uno eodemque tempore, quis possit in diversis locis residere, licet quilibet eorum non sit sufficiens ad congruam sustentationem, p. 7. c. 2. n. 8. & 9. p. 292
- Majoratus an sit sufficiens ad congruam sustentationem, cui incumbat probare? *ibidem*, num. 19. p. 293.
- Majoratus successio, quandiu existit persona ex linea primogeniti, non debet fieri digressio ad aliam lineam ejus fratris secundogeniti, vel ad lineam ejus patrum, p. 7. c. 6. n. 14. p. 320
- Majoratus duo si jungantur causa matrimonii, quorum alter habeat in annuo reddito ducenta millia sestertiorum, dividi debent post mortem conjugum, ita ut primogenitus habeat optionem unius; alter vero ad ejus fratrem, vel sororem pertineat, ne Illustrium Virorum nomen, Arma, & memoria confundantur, p. 8. c. 1. à n. 1. p. 327
- Et rationes decidendi traduntur, usque ad n. 20. *ibid.*
- Et inconvenientia, quæ defluunt ex conjunctione seu unione talium majoratum, ostenduntur, à n. 21. usque ad 24. p. 329
- Et an hæ rationes decidendi, & inconvenientia non solum comprehendant concursum majoratum incompatibilium, quorum unus habeat *dos quentos de renta*, ex causa matrimonii, sed etiam ex causa successionis? gravissima est quaestio; & traduntur Doctores, & fundamenta pro una, & altera parte, à n. 25. usque ad 50. p. 329
- Majoratus incompatibiles, de quibus *lex nostra* 7. dividi debent, ex quacumque causa, vel casu jungantur ex præambulo matrimonio, ita ut matrimonium sit via, seu vehiculum ut succedant in eis filii, vel descendentes; demonstratur ex plurimis fundamentis, juribus, atque autoritatibus, in explicatione, & declaratione clausulæ *d. legis* 7. *Que en los matrimonios, que asta ora no estan contrahidos cada, y quando que por via de casamiento se vinieren adjuntar.* Et per eam expressè probatur, part. 8. cap. 2. à num. 20. usque ad 67. p. 337.
- Majoratus institutus à viro & uxore simul in una charta, si ex parte viri, & uxoris, bona habeant *dos quentos de renta*, an debeat dividi inter filios tanquam si essent duo majoratus incompatibiles; Resolvitur quod dividi debet cum ampliacionibus, p. 1. c. 3. à n. 5. usque ad 8. p. 345
- Majoratus aggregatus cum omnibus vocationibus, qualitatibus, & conditionibus majoratus principalis cui unitur, sequi debet naturam sui principalis; & tunc non duo, sed unus majoratus judicari debent principalis, & aggregatus, p. 8. c. 3. n. 10. p. 345.
- Extende etiam secundum Additionatores ad Dom. Molinam, si in majoratu aggregato sint novæ conditiones, ac vocationes appositæ dum aliquo modo possint conformari, & ad concordiam reduci, n. 11. *ibid.*
- Sed si concordari non possint, tanquam alius, seu diversus majoratus judicari debet, num. 12. p. 346.
- Majoratus appellatione comprehenduntur omnia Vincula, seu Majoratus, etiam instituti absque
- Regia facultate, Anniversaria perpetua, & Patronatus jure majoratus institutus, vel cum clausulis inducentibus majoratum, p. 8. c. 3. num. 33. & 34. p. 347
- Vide etiam verb. *Primogenium.*
Major, & Majoratus.
- Majoritatis qualitas debet attendi tempore delatæ successionis, p. 1. c. 4. n. 28. & 29. p. 40
- Major vocatus, intelligitur de majori ætate, & non in alia qualitate, p. 8. c. 5. à num. 28. usque ad 36. p. 354.
- Limitatur in casu quo ratio subjectæ materiæ aliud suadeat, *ibid.* n. 50. p. 355
- Vide etiam verb. *Primogenitus.*
Malum.
- Malum Sacramentum non ex eo est, quod per malum ministrum detur, princ. n. 42. p. 7
- Quod Malus, vel bonus sit minister, non est de substantia Sacramenti Baptismi, n. 43. *ibid.*
- Mandatum.*
- Mandatum de mutuando alicui non retrotrahitur ad pecuniam jam eidem mutuatam, p. 2. c. 2. num. 42. p. 134.
- Marchio.*
- Marchionis nomen unde derivetur, & quid sit Marchionatus dignitas, seu officium, p. 4. c. 4. num. 9, & 10. p. 210
- De Marchionatu quaestiones, vide verb. *Dignitas.*
Maria.
- Maria Sanctissima Domina nostra ex speciali Dei voluntate & privilegio, qui fuit institutor majoratus Paradisi, non fuit comprehensa in sententia contra Adamum & Evam ob contraventionem lata, p. 3. c. 1. n. 64. p. 165
- Maritus.*
- Maritus & uxor pro una persona, & tanquam una caro per individuum matrimonii vinculum reputantur, p. 4. c. 3. n. 2. p. 206
- Ideo proprium, & uxoris majoratum, cum suo incompatibilem, possidere non potest, num. 3. *ibid.*
- Maritus, dum vivit uxor, possidet bona uxoris tam allodialia, quam bona majoratus, p. 4. c. 3. num. 7. *ibid.*
- Et in eum transit etiam dominium, *ibid.* n. 7. & 8. p. 206.
- Maritus si habeat commendam Indiarum, aliam ejus uxoris non potest simul possidere, p. 4. c. 3. n. 10. p. 207.
- Maritus & uxor pro una eademque persona reputantur quoad communicationem divini atque humani juris, & mutuam cohabitationem, & participationem fructuum, non vero quoad successiones: & reverà non sunt unica persona, sed realiter duæ, part. 4. c. 3. à num. 2. usque ad 14. p. 207.
- Mariti patrimonium non prodest, nec nocet uxori, neque uxoris dos, atque bona extra dotalia, non profunt, nec nocent marito, n. 16. *ibid.*
- Mariti magnum patrimonium non prodest, nec nocet uxori pauperi, quin consequi debeat alimentata, seu litis expensas, n. 18. *ibid.*
- Maritus non est verè dominus, neque ad omnes effectus bonorum dotalium, nec extra dotalium, *ibid.* n. 21. p. 208
- Maritus habens Commendam Indorum, quod simul non possit habere alium uxoris jure mariti, specialiter provisum fuit à Rege, vel lege. Sed in Majoratibus regula est contraria, n. 22. *ibid.*
- Maritus

& Verborum.

Maritus, qui administratione privatur ex eo quod ad inopiam vergat, non recuperat administrationem, etiam si ad meliorem fortunam perveniat, p. 5. c. 6. n. 105. p. 258.

Alii contrarium tenent, ibid. num. 113. & 114. p. 259.

Masculus.

Masculus ex femina proximior ultimo possessori, & melioris lineæ, utrum præferatur masculo ex masculo remotioris lineæ? Resolvitur cum distinctione, p. 1. c. 6. n. 320. p. 85.

Masculus ex masculo inferioris lineæ præfertur masculo ex femina, si contemplata fuit agnatio, n. 321. ibid.

Masculus ex femina præfertur feminae ex masculo, ibid. n. 322. p. 85.

Masculus ex femina proximior, & melioris lineæ, præfertur masculo ex masculo, ubi expressè non fuit contemplata agnatio, n. 323. ibid.

Masculus descendens ex femina præfertur feminae descendenti ex masculo in majoratu simplicis masculinitatis, ibid. n. 324. p. 85.

Masculus, qui in majoratu simplicis masculinitatis jungitur institutori per unam feminam, quod præferri debet masculo, qui jungitur per duas feminas, tenent Menoch. & alii & reprobantur, n. 325.

Masculus ex femina, sive cognatus inferioris lineæ, & gradus, si contendat cum femina posterioris lineæ, & gradus, super successione majoratus puræ agnationis, quando deficiunt omnes agnati, an præferri debeat feminae? part. 4. c. 4. num. 16. p. 182.

Et referuntur Doctores, & textus, qui sunt pro masculo, & femina, ibidem, num. 17. & 18. p. 182.

Masculi omnes in majoratu agnationis veræ, vel fictæ, vel simplicis masculinitatis, faciunt quandam lineam universalem, de masculo in masculum, & ea finita, incipit alia linea universalis de femina in feminam per eundem cursum successione, & ordinem, quo decursa fuit linea masculorum, p. 3. c. 4. n. 62. & 63. p. 186.

Mater.

Mater filii qui prior fuit in legitimatione, licet posterior in nativitate, remaneret decepta, & ejus proles defraudata si in successione majoratus præferretur alter posterior in legitimatione, licet prior in nativitate, p. 1. c. 4. n. 12. p. 38.

Mater legitimi, qui posterior fuit natu quam legitimatus, non remanet decepta, cum scire debuerit quod maritus posset, ea mortua, cum concubina matrimonium contrahere, & filium naturalem legitimum fieri posse per subsequens matrimonium, ibid. n. 64. p. 43.

Mater non potest uno impetu edere duos, vel tres infantes, p. 2. c. 5. n. 1. & 2. p. 148.

Limitatur à n. 5. usque ad 8.

Mater, tempore Julii Pauli non succedebat in hæreditate filiorum, nisi haberet jus trium liberorum, id est, nisi tres peperisset naturaliter, & non monstruose, filios; nam si monstruose, pro uno partu reputabuntur, ibid. n. 11 & 12. p. 149.

Mater non admittebatur ad usum lecticarum, & margaritarum, qui lege speciali prohibitus erat matronis, nisi ter peperisset, ibidem, num. 18, p. 149.

Mater, si ageret de damno, vel pœnis evitandis, etiam si semel sub secundina uno partu mon-

struoso tres peperisset infantes, excludebat Fiscum, ibid. n. 14. & 15. p. 149. & 150.

Vide verb. *Esaï*

Matrimonium

Matrimonii in favorem præsumitur, quando recens vidua carnaliter cum Amasio si immisceat, & intra tempora utriusque congressui accommoda partum edat, p. 2. c. 4. n. 59. p. 147.

Vide verb. *Filius*.

Matrimonium inter Christianos, & Judæos, Hæreticos, & infideles incompatible est; quia prohibitum est à jure Divino, & de nostro Regio, sub pœna mortis: vel si carnaliter se immisceant sub figura matrimonii, part. 3. c. 3. num. 3. & 4. p. 175.

Et quid si non sub figura matrimonii carnaliter se immisceant, n. 5. ibid.

Matrimonium contractum inter virum, & uxorem, facit non solum quod duo majoratus incompatibiles uniantur ratione unionis personarum, & familiarum, sed etiam ratione bonorum, p. 4. c. 3. n. 5. p. 206.

Matrimonium putativum eisdem producit effectus ac verum, & validum, p. 8. c. 2, à n. 73. usque ad 75. p. 343.

Matrimonium putativum quod dicatur, ibid.

Medicina, & Medicus.

Medicinæ scientiam Medicus non percipiet nisi comprehendat id, quod est contrarium, seu incompatible, p. 1. c. 9. n. 1. p. 104.

Medicina quid sit n. 2. ibid.

Medicinæ scientia consistit in recognitione contrariorum seu incompatibilium ibi. n. 3. p. 104.

Medicus, Chirurgus, & obstetrices ad ostendendam impotentiam hominis cognitionem debent habere contrariorum, n. 6. ibid.

Medicus, vel Chirurgus, ad hoc ut suum judicium ostendant Judici in causis super impotentia, vel potentia ad coitum, experimentum faciant cum aqua calida, & postea cum frigida, unde recognoscent potentiam, vel impotentiam viri, n. 10. & 11. p. 104.

Medium.

Medium non datur inter diem, & noctem, lucem, & tenebras, p. 2. c. 1. n. 11. p. 124.

Melioratio.

Melioratio Tertii utrum ex dispositione legis 27. *Tauri*, fieri possit à parentibus in filio unico, part. 1. c. 13. n. 11. p. 119.

Melioratio Tertii posse fieri à parentibus in filio unico defendunt Parladorus, Sarmient. & Spino, n. 12. ibid.

Sed contraria est verior, & communior opinio, n. 13. & 15. ibid.

Melioratio Tertii non potest fieri per parentes in filio unico, ex facultate legis 27. *Tauri*, & si tempore, quo facta fuerit melioratio, sint duo, vel plures filii ac tempore mortis superfit filius unicus, ibidem, num. 16. Et redditur ratio, num. 17. p. 120.

Melioratio in filio unico fieri non valet à parentibus, quamvis in donatione irrevocabili inter vivos, & alii sint filii præter melioratum; ac tempore mortis parentis non nisi melioratus superfit ibid. n. 18. p. 120.

Melioratio Tertii in filio unico non valet fieri à parentibus, & si fiat per pactum dotale in capitulis matrimonialibus, & non nisi unicus nascatur filius, n. 19. ibid.

Melioratio

Index Rerum,

- Melioratio Tertii in filio unico non valet fieri per parentes, licet virtute Regiæ facultatis, si in impetratione non fuerit facta mentio quod non nisi unicum haberent filium, n. 20. *ibid.*
Limitatur si dicta mentio fuit in facta in rescripto, n. 21. *ibid.* p. 120.
- Melioratio facta in filio unico valebit si postea in vita parentis meliorantis, ei alii filii, vel nepotes nascantur, *ibid.*, n. 22. *ibid.* p. 120.
- Melioratio facta in filio unico valebit, si ex filio unico filius nascatur, nepos meliorantis, num. 23. *ibid.*
Quidquid in contrarium defendat Anton. Gomez, n. 24. *ibid.*
- Melioratio facta in filio unico tenet si filius unicus consentiat, non solum expressè, sed etiam tacitè, *ibid.*, n. 25. & 26. *ibid.* p. 121.
- Limita si non ei aliquid ultra Tertium relinquatur, n. 27. & 28. *ibid.*
- Mendicantes.*
- De Mendicantibus, quæstiones varias vide verb. *Frater.*
- Mensura.*
- Mensura omnis sit per lineas inter se incompatibiles, cum in punctis consistant, & nisi una finita, non incipit alia, p. 1. c. 6. n. 7. p. 58
Vide *Tinea.*
- Mentecaptus.*
- Mentecaptus, surdus, mutus, vel cæcus à nativitate, non est successibilis in Regno, sed vocatur sequens in gradu, p. 2. c. 6. n. 3. p. 154
Vide etiam, verb. *Mutus*, & verb. *Successio.*
- Miles, & Militia.*
- Militias, seu Dignitates duas diversas, sive diversi ordinis, tanquam incompatibiles simul eodemque tempore unus possidere non potest, p. 6. c. 4. n. 1. p. 174.
- Militias duas seu dignitates diversi ordinis, si simul eodemque tempore unus habere posset, sequeretur quod vicem duorum sustineret, quod est incompatible n. 4. *ibid.*
- Miles non potest esse procurator nisi in certis casibus, *ibid.*, n. 35. p. 277
De Militibus Jerosolymitanis, & S. Jacobi, & aliorum Ordinum, vide verb. *Ordo.*
- Minor.*
- Minor, Mulier, & Ecclesia, restitutionem non habent, si contraveniant conditioni, seu præcepto institutoris, p. 3. cap. 1. num. 48. & 163, & p. 8. cap. 6. n. 27. p. 360.
- Minor non restituitur adversus suum proprium dolum, *ibid.*, n. 49. p. 163.
- Minores possunt restitui in electione remediorum incomparabilium, ad hoc ut electo uno, possint redire ad aliud, p. 6. c. 1. n. 13. p. 263
Limitatur in majoribus 25. annorum, qui petunt restitutionem ex clausula generali, *ibid.*, num. 14. p. 263.
- Minor adversus electionem unius ex majoratibus incompatibilibus, non valet restitui nisi probet se etiam fuisse læsum, p. 8. n. 26. p. 360
- Minor an restitui debeat adversus præceptum non implerum, n. 27. *ibid.*
- Minores Ordinis Divi Francisci non valent obtinere sibi relicta etiam quoad estimationem, p. 7. c. 5. n. 14. p. 307
Vide amplius verb. *Frater.*
- Mixtum.*
- Mixtum*, cum est simplex æquè principaliter, & cum qualitate illa quodlibet eorum occupet primum, seu principalem locum, est incompatible cum alio, p. 1. c. 1. n. 46. p. 16.
- Mixtum sub simplici comprehenditur, & dispositio loquens de simplici, habet etiam locum in mixto, p. 2. c. 3. n. 13. p. 137.
- Mixtum, in Hermaphrodito habet separatim utrumque sextum simplicem; & quando unumquodque judicatur per se, sub simplici continetur mixtum, p. 2. c. 3. n. 14. p. 137.
- Mixtum non continetur sub simplici si in mixtum concurrunt qualitates incompatibiles, seu contrariæ, *ibid.*, n. 26. p. 138.
- Mixtum non comprehenditur sub simplici, quando successio defertur per statutum, vel per consuetudinem, *ibid.*, n. 45. & 46. p. 140.
- Mixtum quod non habet medium esse per se, denominatur ab extremo fortiori, & pars potentior trahit secum aliam ratione conjunctionis inseparatæ, *ibid.*, n. 52. & 53. p. 140.
- Mixtum quod in dispositione sub simplici contineatur, est verior opinio, & ampliaciones, & limitationes patitur, n. 55. & 56. *ibid.*
- Mixtum non comprehenditur in vocatione successorum ex præsumpta voluntate institutoris, part. 4. c. 6. n. 16. & 17. p. 218.
- Mixtum non comprehenditur sub simplici in materia individua, n. 21. *ibid.*
- Mixtum continetur sub simplicibus in favorabilibus, *ibid.*, à n. 34. usque ad 37. p. 219.
- Mixtum quando sub simplici comprehendatur? Vide remissivè cum distinctionibus, *ibidem*, num. 50. p. 220.
- Modius.*
- Modius, si aliquid ei addatur, vel minuatur ex eo, inæqualis erit, ideo non comparitur quod sit modius, p. 1. c. 6. n. 4. p. 57.
- Monachus.*
- Monachi persona mediante, omnes Religiones, præter Fratres Minores, sunt capaces ad succedendum in majoratibus, vinculis, seu patronatibus, & in aliis, de quibus p. 7. c. 5. n. 65. p. 309.
- Monachus non succedit in majoratu, in quo exclusus sit Clericus in sacris Ordinibus constitutus, p. 1. c. 9. n. 14. p. 105.
- Monasterium.*
- Monasterium an privari debeat fructibus, & redditibus majoratus, quando Monachus ex cujus persona successit in majoratu, incidit in crimen hæresis, p. 3. c. 2. n. 14. p. 171.
- Controvertitur, n. 15. & 16. *ibid.*
- Et distinguntur tres casus, à n. 27. usque ad 31. p. 172.
- Monasterium quando est incapax ad usum, & exercitium officii publici, non sufficit eligere substitutum capacem, p. 6. c. 4. n. 84. p. 281.
- Monasterium, vel clericus an succedere possint in majoratu instituto de Rectoria, sive officio publico? Et quid de majoratu habente annexam jurisdictionem, vel dignitatem Regalem? part. 6. c. 4. n. 97. p. 282.
- Resolvitur pro parte negativa, & cum distinctione officiorum publicorum, & jurisdictionum, & dignitatum, *ibid.*, n. 98. & 99. p. 282.
- Limitatur in majoratu de Tertio, & Quinto, *ibidem*, n. 100. p. 283. & part. 7. c. 5. num. 100. & 101. p. 315.
- Monasteria incapacia successionis referuntur remissivè, p. 7. c. 5. n. 20. p. 306.
- Monasterium

& Verborum.

Monasterium succedit ex persona Monachi in Religione capaci etiam si Novitius renuntiaverit intra duos menses in favorem aliarum personarum, eaque renuntiatio facta sit per verba amplissima, & generalia, dummodo non sit renuntiatum successioni majoratus in favorem alicujus qui expressè vocatus fuerit ab institutore, *ibid.* num. 56. & 57. p. 310.

Monasterium an ex tacita voluntate institutoris, & dispositione hominis, censeatur exclusum à successione majoratus, qui sit institutus ad hoc ut bona conserventur in familia, & memoria testatoris, & ubi sunt vocati agnati? Resolvitur cum plurimis distinctionibus, quæ ad longum videri possunt, p. 7. c. 5. à n. 75. usque ac 91. p. 311.

Monasterium ex conjecturata morte defuncti non succedit in majoratu, quando exclusa est foemina ob conservationem familiæ, *ibid.* n. 92. p. 313.

Monasterium non excludit substitutum, quando in majoratu vocatus est succellor sub conditione deferendi nomen, & arma, n. 93. *ibid.*

Monasterium an excludat substitutum in successione majoratus habentis annexam jurisdictionem? Disputatur, & resolvitur pro parte affirmativa cum distinctione, & declaratione, p. 7. c. 5. à num. 94. usque ad 96. p. 314.

Monasterium an excludat substitutum in successione majoratus habentis dignitatem Ducatus, Marchionatus, vel Comitatus? Resolvitur pro parte affirmativa, & cum limitatione, *ibid.* à n. 97. usque ad n. 102. p. 314.

Monasterium capax successionis in communi, quando succedit in officio publico, tamquam in bonis liberis, & non gravatis, seu restitutioni subjectis, tunc solum quoad æstimationem, & pretium succedere debet: si verò officium publicum vinculo majoratus sit gravatum, seu post vitam Monachi restitutioni subjectum, tunc statim transit ad substitutum secundò vocatum, vel ad sequentem in gradu, absque eo quod Monasterium vel Clericus tali officio publico uti valeat neque ad nominandum neque ad exercendum per se neque per substitutum, *part.* 17. *cap.* 5. à num. 106. usque ad 117. p. 316.

Monialis.

Monialis per ingressum, & professionem in Religione, habet idem jus, ac privilegia, quæ vir illegitimus professus in Religione, *p.* 1. *c.* 2. num. 104. p. 65.

Moniales Sanctæ Claræ sunt capaces in communi succedendi, etiam in majoratu, *p.* 7. *c.* 5. n. 63. Et redditur ratio, n. 64. p. 309.

Mors.

Mori quis debet potius quàm peccare, prout fecit D. Hermenegildus, *p.* 9. *c.* unic. n. 8. p. 369.

Mulier.

Mulier nupta eligere non valet unum ex majoratibus incompatilibus, nisi cum licentia, & auctoritate viri, *p.* 8. *c.* 6. n. 28. p. 360.

Limita, nisi licentiam maritus denegaverit; quia tunc sola mulier eligere poterit, *ibid.* n. 28. p. 360.

Mulier non habet restitutionem si contraveniat conditioni, seu præcepto institutoris, *part.* 3. *cap.* 1. num. 48.

Vide amplius, verb. *Minor.*
Roxas de Incompatibilitate.

Musica.

Musicæ scientia ex Physica, & Mathematica procedit; ideo mixta, & in vocum consonantia, & unitatibus consistit, *p.* 1. *c.* 7. n. 1. p. 91.

Mutus.

Mutus, **Surdus**, vel cæcus à nativitate, & qui ita sit obtusi ingenii ut nihil intelligat, non succedit in Regno, vel Principatu, aut Dignitate jurisdictionem habente. Secus si aliquid intelligat taliter quòd possit consentire ad contrahendum matrimonium, *p.* 3. *c.* 6. n. 8. & 9. p. 155.

Limita etiam in furioso, qui habeat dilucida intervalla, *ibid.* n. 10. p. 153.

Mutuum.

Mutuum, & **Depositum**, sunt incompatibilia, tamquam ex sua natura contraria, *part.* 1. *c.* 3. num. 8. p. 33.

N.

Nasciturus.

Nasciturus in successione majoratus, est jus quæsitum in spe à jure approbata, *p.* 5. *c.* 2. n. 50. p. 228.

Vide plura verb. *Filius*, de Filiis nascituris.

Natura.

Natura humana ab ultimo impleta in ratione personæ per subsistentiam creatam, est ab intrinseco incompatibilis cum persona divina personaliter subsistente, quamvis mediet per potentiam absoluta unio hypostatica, *p.* 1. *c.* 2. n. 3. p. 19.

Natura humana cum divina fuit in Christo Domino nostro existens, & non subsistens, *part.* 1. *c.* 2. n. 4. *ibid.*

Naturalis.

De **Naturali** tantum filio. Vide verb. *Filius*.

Natus.

Natus post delatam successionem an habeat recursum contra possidentem? Remissivè, *part.* 1. *c.* 6. n. 64. p. 62.

De **Nato** priùs, vel posterius, Vide verb. *Filius*.

Nasci non possunt simul uno impetu duo, vel tres infantes, *p.* 2. *c.* 5. n. 1. & seqq. p. 148.

Nati duo, vel tres, simul sub secundina, (*vulgo*, *tela*, *o Zurrón*, *enque nacen embueltos*, *o encerrados dos niños*: vel exciso matris utero, vel ita, ut ignoretur de primò edito, quis eorum succedere debeat in Regno, vel Majoratu? Est quæstio difficillima, & distinguitur inter successionem Regni, vel Majoratus, *p.* 2. *c.* 5. n. 17. & 18. p. 150.

Et in varias sententias divisi sunt Doctores, n. 19. *ibid.*

Sed nos habemus textum expressum de jure nostro Regio, *in leg.* 12. *tit.* 33. *part.* 7. ubi deciditur, n. 20. & 21. p. 150.

Natus qui est tempore delatæ successionis, quod succedat in majoratu irrevocabiliter, tenent quamplurimi Doctores, contra nondum natum ex linea vocata, qui postea nascatur, *p.* 5. *cap.* 2. n. 21. p. 226. Et referunt eorum fundamenta à num. 23. usque ad n. 26. p. 227.

Natus, qui est tempore delatæ successionis, quod succedat in majoratu revocabiliter, non autem irrevocabiliter, tenent & defendunt quamplurimi Doctores, pro nondum nato ex meliore linea vocata, qui postea natus fuit, n. 32. p. 227.

Index Rerum

Negativa.

Negativa coarctata loco & tempore, quomodo probari debeat per articulos ad interrogandos testes, refertur ad praxim, p. 2. c. 1. n. 53. & 54. 57. & 58. p. 127.

Nepos, vel Neptis.

Neptis, filia ex primogenito in vocatione per lineam masculinam, utrum præferatur Patrueli, qui sit filius ex filia alterius fratris masculi, p. 1. c. 6. n. 330. p. 86.

Neptis ex masculo in majoratu in quo sunt vocati descendentes per lineam masculinam, præfertur nepoti ex femina, ibid. n. 346. p. 87.

Nepotes, qui nec nati, nec concepti sunt tempore mortis Avi, nihilominus in locum patris ingredi adhuc possunt, p. 5. c. 2. n. 44. p. 228.

Nepos retinet feudum ex persona Avi sui, quando pater ejus per culpam suam non admittitur, p. 4. c. 6. n. 42. p. 219.

Nepotes in successione Patruum repræsentant personam paternam, & gradum patris subintrant, non solum de jure nostro Regio, sed etiam Cæsareo, p. 8. c. 5. n. 41. p. 355.

Nepos an præferri deberet Patruo in successione majoratus? antiqua erat quæstio, ita ardua, & difficilis, ut sæpius ad arma deveniretur: Sed pro Nepote decisum fuit in *leg. 40. Tauri*. Quod hodie limitatur in casu *leg. nostræ 7. tit. 7. lib. 5. Recopilat.* ubi non Nepos, sed Patruus præfertur, p. 8. c. 7. à n. 20. usque ad. 22. p. 363.

Nepos primogeniti mortui ante majoratus institutionem, an sit, necne, de linea recta? Vide verb. *Filius*.

Nobilis.

Nobilis pauper, infirmus dicitur: & si priveretur alimentis, & aliis, quibus status nobilitatis conservabatur, pro mortuo habendus est, part. 8. c. 1. à n. 16. p. 328.

Nobilis si actum exercent contrarium suæ nobilitati, pro debitis civilibus relaxari à carcere non debet, p. 1. c. 12. n. fin. p. 117.

Nomen.

Nomen perpetuum apud posteros habere, nemo est, qui non desideret, nec defuerunt quidam, qui tam ardentem sui memoriam sitirent, ut sub prætextu civium, vitæ mortem ultro præferrent, part. 8. c. 1. n. 8. p. 327.

Nominatus.

Nominatis extinctis, regreditur legatum ad superiores secundum ordinem, qui est in gradu, p. 1. c. 8. à n. 29. p. 100.

Si vocatio fiat sub nomine proprio singulari, atque individuo: Secus si nomine appellativo, quia tunc prosequitur successio in sequentem, & non retrocedit, usque ad n. 45. p. 100. & seq.

Novatio.

Novatio non præsumitur nisi expressè de ea agatur, p. 1. c. 3. n. 10. p. 33.

Novatio inducitur per incompatibilitatem, seu contrarietatem inter primam, & secundam obligationem, p. 1. c. 3. n. 11. p. 33.

Limitatur, nisi essent abo contractus facti in continentia, n. 12. & 13. ibid.

Novatio præsumitur quando una, utque altera obligatio, seu conventio, sunt contrariæ, etiamsi apposita fuisset reservatio cum clausula *circa præjudicium*, ibid. n. 14. p. 33.

Novatio præsumitur per dationem in solutum, vel transactionem, quamvis pristina jura sibi essent,

reservata, ibid. n. 15. p. 33.

Novatio non præsumitur per dilationem adjectam in secunda obligatione, ibid. n. 16. 17. & 17. p. 34.

Quod intellige quoad debitorem principalem, non autem si fuit facta in præjudicium fidejussoris, ibid. n. 19. p. 34.

Et distinguitur, n. 20. & 21. ibid.

Nullitas.

Nullitas, quæ resultat ex venditione rerum majoratus facta à possessore, non est inducta in favorem ipsius possessoris alienantis, sed in favorem successoris, p. 5. c. 6. n. 9. p. 248.

Vide etiam verb. *Alienatio*.

Numerus.

Numerus est plurium unitatum collectio, seu aggregatio, p. 1. c. 5. n. 2. p. 45.

Numeri compositi propria natura est, quod multiplicatus per alterum parem, producat parem; & per imparem, producat imparem, ibidem, num. 5. p. 45.

Numerorum loci, qui explicantur in hoc opere, vide in *Indice juris*.

O

Obedientia.

Obedire est melius quàm sacrificare, in princ. n. 59. p. 8.

Obedire tenentur omnes Regi suo sub pœna lethali, n. 60. ibid.

Obedientiam negans Principi, peccat mortaliter, & Judex Ecclesiasticus, ad petitionem secularis, excommunicare illum potest, n. 61. ibid.

Obedientiam, quam filius debet præstare patri, & summissio, accipienda est in licitis, & honestis: Secus in illicitis, & multo magis si contra fidem Catholicam, p. 9. c. unico, à n. 13. p. 369.

Obstetrix.

Obstetrices prius quàm judicium suum proferant apud Judices in causis de strupro, quid facere debeant, p. 1. c. 9. n. 9. p. 104.

Odium, & Odiosus.

Odium, inimicitia, vel infidelitas, ad hoc ut sit incompatibilis cum voluntate institutoris, necesse est quod sit gravis, nec sufficit levis, part. 1. c. 2. n. 33. p. 25.

Odium, inimicitia, vel offensa, quæ si gravis quæ verò levis? relinquatur arbitrio Judicis, num. 34. ibid.

Odium, inimicitia, seu gravis offensa excludit successorem à Regni successione, ibid. n. 37. p. 26.

Odium, inimicitia, seu gravis offensa excludit successorem à successione majoratus, n. 38. ibid.

Odiosus ex gravi injuria institutori, veluti si uxor eo incio adulterium committat, vel vidua luxuriosè vivat, amittit facultatem, & potestatem eligendi ei commissam, ibid. n. 46. p. 27.

Odiosus Principi, qui concessit facultatem instituendi majoratum in aliquo, privatur successione majoratus cum tali facultate instituti, num. 47. ibid.

Odiosus patri censetur odiosus filio, p. 3. c. 1. num. 80. p. 167.

Vide alia, verb. *Offensa*.

Offensa.

& Verborum.

Offensa.

- Offensa, ingratitude, vel inimicitia gravis, ad hoc ut excludat successorem, requiritur quod facta sit ipsi testatori, seu institutori Regni, vel majoratus; non autem sufficit quod sit facta successori possessori, seu gravato, nisi à principio Regnum, vel Majoratus, ea lege sint instituta, part. 1. c. 2. n. 39. p. 26.
- Offensa, sive injuria gravis tunc excludit successorem, quando facta fuit institutori Regni, seu majoratus, qui deferatur jure sanguinis: Non autem si descendit ex lege, vel consuetudine, vel deferri debet jure hæreditario; nam tunc cum offensa non sit facta primo institutori, sed adversus quemlibet ultimum possessorem, erit incompatibilis, n. 40. ibid.
- Offensa per patrem facta, licet ante nativitatem filiorum, seu descendantium offensoris, privat eos successione, ibid. num. 60. p. 29.
- Offensa facta antequam sint concepti filii offensoris, differt ab illa quæ sit per hæreticos, quorum filii sint antea concepti: & ratio differentiæ, num. 61. ibid.
- Offensa facta institutori, vel ejus filiis, privat offensorem successione, etiam si in institutione cautum sit quod offensæ, inimicitia, vel ingratitude non privent successorem: Ne detur occasio delinquendi impunè, n. 62. ibid.
- Offensa levis, & non capitalis, & gravis non privat offensorem successione majoratus, n. 63. ibid.
- Offensa commissa contra ultimum possessorem, cui delata sit successio jure sanguinis non autem jure hæreditario, non privat offensorem successione, n. 64. ibid.
- Offensa facta institutori, si ab eo sit remissa tacitè, vel expressè, non privat successione, n. 65. ibid.
- Offensa facta ante majoratus institutionem, si post eam specialiter sit vocatus offensore, non privat eum successione, ibid. n. 67. p. 30.
- Offensa non privat successione, quando omnes sint pariter vocati odiosi, & non odiosi. & vocatio non possit verificari præcisè nisi in odioso, vel offensore, n. 68. ibid.
- Offensa, seu ingratitude non privat offensorem successione, quando provenit ex causa, quæ non lædat personam, famam, vel bona institutoris, sed ingrati, & se recipiat ad meliorem frugem, n. 69. ibid.
- Offensa facta institutori, non privat offensorem successione majoratus, quando ipse fuit institutus in donatione remuneratoria, & propter merita, n. 70. ibid.
- Offensa non privat successione, quando offensore fuit institutus ex causâ dotis, vel contemplatione matrimonii, in capitulationibus matrimonialibus n. 71. ibid.
- Et dantur rationes hujus limitationis, n. 72. ibid.
- Offensa illius, qui fuit institutus contemplatione aliorum, non privat successione, nisi decesserint personæ, quorum contemplatione fuit facta institutio, n. 73. p. 30.
- Offensa facta institutori non privat offensorem successione, quando ipse fuit institutus per viam donationis irrevocabilis secundum dispositionem legis 17. & 44. Tauri; & inimicitia superveniens resultat ex culpa institutoris, ibid. num. 74. & 87. p. 30. & 31.
- Offensa, ingratitude, sive injuria vel inimicitia privat offensorem successione majoratus, aut ipso jure,

Roxas de Incompatibilitate.

aut per sententiam declaratoriam, ibidem, nu. 75. p. 30.

- Offensa, vel inimicitia privat offensorem successione ipso jure, quando propter eam offensore fuit incapax, & non adquisivit dominium, n. 76. ibid.
- Offensa, vel inimicitia, privat successione per sententiam declaratoriam, quando offensore fuit incapax, & adquisivit à principio dominium, & tunc dum vivit, pertinent fructus majoratus ad fiscum, ibid. n. 77. p. 30.
- Offensa per homicidium factum institutori, & factum possessori majoratus, ad hoc ut privetur successione, differunt, ibid. n. 82. p. 32.
- Offensa facta per ingratitude contra institutorem, vel per occisionem commissa, privat ipso jure, n. 83. ibid.
- Offensa facta majoratus successoribus per occisionem, vel ingratitude, non privat ipso jure, sed requiritur sententia declaratoria, & tunc applicatur fisco per tempus vitæ successoris, n. 83. ibid.
- Offensa privat offensorem successione, ipso jure, quando majoratus non est institutus in successore primò vocato per modum hæredis, sed legatarii, seu fideicommissarii, n. 85. ibid.
- Quod intellige, quando offensa, seu ingratitude fuit commissa, vivo testatore, n. 86. ibid.
- Offensa non privat ipso jure, sed per sententiam declaratoriam, quando majoratus est institutus per viam donationis irrevocabilis, n. 87. ibid.
- Offensa, vel ingratitude non privat ipso jure eum, qui fuit institutus ex legitima, nisi propter ingratitude, vel offensam fuerit à patre, vel ascendente exclusus, seu exhæredatus, ibidem, n. 89. p. 31.
- Offensa non privat ipso jure filium, quamvis majoratus simul de Legitima, & aliis bonis extra legitima fuit institutus, n. 92. ibid.
- Offensa non privat ipso jure hæredem necessarium, neque voluntarium, n. 94. ibid.
- Offensa privat ipso jure, quando filius est institutus extra Legitimam per viam legati, vel fideicommissi, vel donationis irrevocabilis, ibid. num. 95. & 96. p. 31.
- Vide amplius in verbis, *Infidelitas. Ingratus. Inimicitia. & Injuria.*

Officium.

- Officiis duobus si unus simul eodemque tempore deservire curat, neutri perfectè, & prout debet, servare poterit, p. 6. c. 4. n. 5. p. 273.
- Officiorum distributio quomodo fieri debeat? singulariter declaratur in cap. 1. 89. dist. ibid. num. 10. p. 275.
- Officia debent dividi ex ratione justitiæ distributiæ, & commutativæ, n. 6. & 8. ibid.
- Officiis duobus serviens confundit eorum servitium. ibid. n. 7. p. 265.
- Officium Auriculæ, seu Auditus, & officium Oculorum, & officium Narium, seu olfactus, & officium Manuum, & alia aliarum corporis partium, sunt incompatibilia, n. 11. & 12. p. 275.
- Officio duplici qui regulariter fungi non potest, n. 13. ibid.
- Officium publicum definitur, n. 15. ibid.
- Officium in communi definitur, n. 16. ibid.
- Officia duo erant incompatibilia apud unum, quoties aut ratione loci, aut temporis, aut causæ, vel personæ, unum præjudicat alteri; & exinde resultat aliquod inconveniens: aliter non erunt incompatibilia, p. 6. c. 4. n. 17. & 18. p. 276.

Index Rerum

- Officia**, quæ sint incompatibilia, vel non? demonstratur pluribus exemplis, *ibid.* n. 14. & à num. 19. usque ad 63. p. 275. & seqq.
- Officia omnia**, tam artificiosa, quàm illa, quæ vocantur, seu reputantur vilia, sordida, & mechanica, erunt incompatibilia, si ex concursu officiorum aliquod inconueniens sequatur in præjudicium utilitatis publicæ: veluti, officium Coriarii, vulgò; *Officio de Curidor*, & Sutoris Coriorum, vulgò; *Officio de Zapatero*, n. 42. Et redditur ratio, *ibid.* n. 43.
- Officia duo**, Senatoris, Prætoris, & aliorum Superiorum in Regali Consilio, & Regiis Cancellariis, unus non potest obtinere simul, *ibidem*, num. 54. p. 279.
- Officium Assessoris**, & officium Auditoris, seu Senatoris in causis Ecclesiasticis, vel officium Arbitri, seu Arbitratoris, Auditoris, & Regii Prætoris, sunt incompatibilia, n. 55. *ibid.*
- Officium Regii Fiscalis** est incompatibile cum officio Advocati, & cum Officio, qui vocatur, *Chancellor*, nec possunt habere Cathedras ad legendum, maximè in urbe Pinciana, n. 56. *ibid.*
- Officium Decurionis**, vulgò, *Regidor*, & *Ventiquatro*, & officium Tribuni plebis, vulgò, *Officio de Jurado*, concurrere non possunt in unam personam; nec duo illa officia unus obtinere potest *ibidem*, à n. 48. usque ad 52. Ubi redditur ratio.
- Limitatur si Princeps dispensaverit, *ibid.* num. 63. p. 279. & seq.
- Officia duo**, plurave sunt incompatibilia non solum quoad usum & exercitium, sed etiam quoad successionem cum effectu, *ibidem*, num. 73. & 74. p. 280.
- Officium deserviens** per substitutum ipsemet deservire intelligitur, *ibidem*, à num. 78. usque ad 81. p. 281.
- Officia publica** possunt dividi quoad æstimationem si sunt libera, seu allodialia; secus, si vinculara, *ibid.* n. 88. & 89. p. 282.
- Officia publica** non possunt locari, nec sub confidentia dari, part. 7. c. 5. à num. 108. usque ad 111. p. 316.
- Limitatur, si vidua, aut minor in eis succedat, quia tunc possunt per tempus duorum annorum possideri. *ibid.*
- Officia vendibilia**, perpetua, vel renuntiabilia, & militia sunt incompatibilia apud Religiosos, & Monasteria, cum prohibitum sit eis exercere prophanam, etiam per interpositam personam, seu substitutum, nisi quoad pretium. Traduntur hac de re quamplurima fundamenta, & rationes, p. 6. c. 4. num. 84. p. 281. & p. 7. c. 5. à num. 104. usque ad 117. p. 316.
- Et an si de officio publico fuerit factus majoratus, succedere possit in eo Monachus, vel Monasterium, Clericusve in majoribus Ordinibus constitutus? p. 6. c. 4. à n. 97. usque ad num. 100. p. 282. & p. 7. c. 5. n. 100. & 101. p. 314.
- Et si succedant in officio publico, vel tanquam libero, vel vinculo majoratus gravato, quid de officio faciendum, p. 7. c. 5. à num. 106. usque ad n. 117. p. 316.
- Opposita, & Oppositores.*
- Opposita** sunt, quæ in uno & eodem subjecto adesse non possunt, & sic idem quod Incompatibilia, p. 1. c. 1. n. 11. p. 13.
- Oppositorum concursu**, ex remedio legis 45. *Tauri*, & per accumulationem actorum, formatur inter eos judicium possessorium, & quando aliquis eorum intentat petitorium, alter verò repugnat ex eo, quod sint incompatibilia, quid juris? p. 5. c. 5. n. 11. p. 241.
- Ordo.*
- Ordo ad succedendum datus in lineis** facit conditionem, p. 1. c. 6. n. 63. p. 62.
- Ordo respectu agnationis**, & respectu successionis, differunt, & in quo? demonstratur, p. 1. c. 8. n. 20. p. 100.
- Ordo in nascendo est**, ut unus post alium egrediatur, & non duo simul; constitutus est per naturam, p. 2. c. 5. n. 2. p. 148.
- Ordinis sancti Joannis Equites**, seu Milites Hierosolymitani, sunt verè Religiosi. Ideo quod dictum est de Monachis, & Monialibus, circa successionem majoratus, intelligendum de istis Militibus, num. 7. c. 5. n. 102. p. 315.
- Ad quod videre potes, verb. *Monachus*, & verb. *Monasterium*.
- Aliter dicendum de Militibus Sancti Jacobi, Calatravæ, & Alcantaræ, quia matrimonium contrahere possunt, & filios naturales & legitimos procreare, & sic non censentur exclusi tanquam Monachi, & alii Regulares, nisi in majoratu dispositum sit quod successor aliqua facere teneatur, quæ ipsi propter obedientiam, quam magno Magistro præstare debent, efficere nequeant; tunc enim censentur exclusi ex præsumpta mente, & voluntate institutoris, *ibid.* n. 102. p. 315.
- Originarius.*
- Originarius** ob naturalitatem habet aliquod jus ad locum in quo nascitur, part. 3. cap. 1. numero 17. p. 160.
- Originalis culpa** non tetigit Mariam sanctissimam, p. 3. c. 1. n. 64. p. 165.
- P
- Pactum.*
- Pactum de non revocando appositum contractui**, seu actui, de sui natura, seu per dispositionem legis revocabili, utrum debeat sequi naturam contractus, cui adhæret, vel assumere naturam irrevocabilem, cum utrumque concurrere non possit propter incompatibilitatem, p. 1. c. 3. num. 24. & 25. p. 34.
- Pactum de non revocando appositum contractui**, de sui natura revocabili, remanet irrevocabile, per regulas incompatibilitatis, n. 26. *ibid.*
- Et probatur, n. 30. & 32. p. 35.
- Quod extende, etiam si sit appositum per viam ad ditamenti, n. 27. p. 34.
- Pactum de non revocando electum**, appositum ab eo, qui habet facultatem eligendi successorem in majoratu, utrum valeat? remissivè, part. 1. c. 3. n. 31. p. 35.
- Paradisus.*
- Paradisi majoratus** fuit institutus à Domino Deo nostro incompatibilis ipso facto in casu conventionis in Adamo primo nostro primogenitore, & ejus descendentibus, p. 3. c. 1. n. 1. p. 158.
- Partus.*
- Partus intra octavum mensem**, naturaliter est imperfectus, p. 2. c. 4. n. 44. & 45. p. 146.
- Vide amplius verb. *Filius*.
- Pater*

& Verborum.

Pater.

- Pater spiritualis succedit in bonis filii spiritualis ex sacro fonte suscepti, si decedat ab intestato absque consanguineis intra decimum gradum, part. 1. c. 6. n. 141. p. 63.
- Pater non est ex linea filii sui, p. 1. c. 6. n. 184. p. 73.
- Pater, qui susceperit duos filios ex uxore consanguinea, qui majoratum possidebat, in quo post mortem matris successit filius major, si etiam ipse decedat absque liberis, non debet præferri filio secundogenito, p. 1. c. 6. n. 190. p. 73.
- Pater est proximior agnatus filio, ibid. n. 197. p. 74.
- Pater præfertur ad retractum rei venditæ à filio, seu alio descendente, omnibus agnatis, n. 198. ibid.
- Pater debet præferri filio in successione majoratus delata post mortem alterius filii, n. 200. ibid.
- Pater continetur in eadem linea filii secundum veteriorem opinionem, n. 205. ibid.
- Pater, qui cessit, seu refetavit Regnum in filium majorem, qui decessit sine descendantibus, superstitie patre, & altero filio revertitur ad successione Regni, licet alterum filium superstitem habeat, ibid. n. 210. p. 75.
- Pater licet non repræsentat filium, sicuti nec frater fratrem: hoc nihil refert, n. 211. ibid.
- Pater si sit institutor majoratus, præfertur filio in successione post mortem alterius filii, qui primus fuit vocatus, & successor, ibid. n. 219. p. 76.
- Pater præfertur filio in successione majoratus delata per mortem alterius filii, quando in filio contemplatione patris fuit institutus, n. 220. ibid.
- Pater præfertur filio in majoratu vacante per mortem sine descendantibus alterius filii, quando talis majoratus institutus fuit legibus, & jure alterius majoratus antiqui in quo vocatus sit pater, p. 221. ibid.
- Pater præfertur filio in successione majoratus delata per mortem alterius filii, quando per consuetudinem, legem, vel statutum cavetur, quod per mortem filii sine descendantibus succedat pater, n. 222. ibid.
- Et de aliis limitationibus remissivè, ibid.
- Pater foeminae, dicitur principium lineae masculinae, & filiae ejus finis, ibid. n. 332. p. 86.
- Pater qui habet facultatem eligendi, si non eligat ex filiis, erit electio inofficiosa, ibid. n. 364. p. 89.
- Limitat quoad filios naturales, n. 365. p. 89.
- Pater primogenitus non potest constituere filiis suis lineam habituali ad succedendum in majoratu incompatibili cum alio, in quo successerit pater, cum ejus vocatio sit sub conditione, si alium non possideat, p. 4. c. 1. à n. 73. usque ad 75. p. 198.
- Pater primogenitus non potest constituere filiis suis lineam actualem ad succedendum in majoratu incompatibili, p. 3. c. 1. n. 79. p. 199.
- Paterfamilias utrum possidere valeat duos incompatibiles majoratus, unum jure proprio, alium jure patrisfamilias? p. 4. c. 3. n. 23. p. 208.
- Resolvitur quod potest tanquam administrator, seu protector sui filii, n. 30. ibid.
- Pater, & filius, pro una eademque persona reputantur secundum effectum naturalem unionis, ibid. n. 24. & 25. p. 208.
- Patris & filii patrimonium, & dominium bonorum, unicum videtur, n. 26. & 28. ibid.
- Pater non dicitur habere duas Indorum commendas incompatibiles, quando unam possidet jure proprio, aliam nomine filii in qua filius successit, ibid. n. 31. p. 208.

Rexas de Incompatibilitate.

- Pater & filius una eademque persona reputantur fictione juris, n. 32. & 33. ibid.
- Pater acquirit fructus in majoratu filii ratione patriæ potestatis, & non successionis, ibid. n. 34. p. 109.
- Pater quoad bona adventicia filii non habet dominium, sed solam administrationem, n. 35. ibid.
- Pater in adventitiis possidet nomine filii, num. 36. ibid.

Patronus.

- Patronus, qui præsentare tenetur Sacerdotem ad Capellaniam, sufficit quod præsentet illum, qui promoveri possit de proximo ad Sacerdotium, p. 5. c. 3. n. 13. p. 233.
- Patronus, qui Clericum præsentare tenetur, poterit præsentare de proximo clericandum, ibid. n. 50. p. 236.
- Patronus, vel Executor testamentarius, vel Commissarius, qui executionem præstare debet cum consilio fratris Religiosi Minoris, seu Guardiani, an teneatur eum requirere, & ejus consilium sequi, vel non? Resolvitur quod tenetur illum requirere, attamen non tenetur sequi consilium illius: quia in hoc casu consilium Fratris Minoris, seu Guardiani, erit consultivum, non autem decisivum, p. 7. c. 5. n. 30. & 31. p. 306.

Patronatus.

- Patronatus, an comprehendatur appellatione Majoratus? p. 8. c. 3. n. 33. & 34. p. 347.

Paupertas.

- Paupertate, & indigentia alimentorum, vilescit familia, p. 8. c. 1. n. 15. 16. & 17. p. 318.

Peccatum, & Peccato.

- Peccatum, & Gratia, formaliter in eodem subjecto sunt incompatibilia, p. 1. c. 2. n. 5. p. 20.
- Peccati effectus formalis est, reddere subjectum formaliter inimicum Deo; Gratia autem est, reddere subjectum Deo gratum, & amicum: ideo sunt incompatibilia, n. 6. ibid.
- Peccatum, & gratia, an non solum opponantur meritorie, sed etiam physice, ibid. n. 7. p. 20.
- Peccatum, & gratia, quod non habeant oppositionem, seu incompatibilitatem physicam de sua natura, opinio est Patris Villalobos: & referuntur ad literam ejus fundamenta, n. 8. ibid.
- Peccatum unum mortale poterit Deus de potentia absoluta dimittere ei, qui habeat alia lethalia peccata, non autem de potentia ordinaria; quia dimittendo peccatum, infunditur gratia: ideo hoc est incompatible, ibid. n. 9. & 10. p. 20.
- Peccatum, & Gratia, sicuti non solum sunt incompatibilia meritorie, sed etiam physice, ad successionem Regni, seu majoratus Divini; ita de jure nostro Civili, & Regio, incompatibilia sunt odium, inimicitia, infidelitas, vel ingratitude, cum gratia, seu voluntate institutoris, ad succedendum in majoratu ab eo instituto: cum non solum opponantur meritorie, sed etiam physice, p. 1. c. 2. num. 31. p. 25.
- Peccatum & Gratia, ad hoc quod sint incompatibilia meritorie, & physice, requiritur quod peccatum sit lethale, nec sufficit quod sit veniale, quod non est incompatible cum gratia, ibid. n. 32. p. 25.
- Peccator offendens in uno, factus est omnium reus, p. 4. c. 6. n. 8. p. 217.

Pœna.

- Pœna debet tenere suos authores: & ideo est personalis. Limitatur tamen in offensione patris, vel filii,

Index Rerum.

- cum nunc ceteri debeat realis, & linealis, part. 1. c. 2. n. 57. & 58. p. 28.
- Pendens.*
- Pendere potest aliquid ratione futuri eventus part. 5. c. 2. n. 41. p. 228.
- Pendere non dicitur illud, quod non pendet essentialiter, licet pendeat quoad spem resolutionis potentialiter, nec impeditur per talem pendentiam aliquis effectus ipsius actus, p. 7. c. 6. n. 39. p. 323.
- Pensio.*
- Vide in verb. *Redditus.*
- Perditum.*
- Perditum ex uno capite speciali, potest recuperari ex alio capite generali, p. 4. c. 6. n. 44. p. 219.
- Pereira de Castro.*
- Pereira de Castro, *decisione* 5. explicatur. p. 1. cap. 6. n. 213. & 214. p. 75.
- Et in *decif.* 48. à n. 1. explicatur, ibid. n. 215, 216. & 217. p. 75.
- Periculum.*
- Periculum rei, quæ casu fortuito perit, ad eum spectat cujus gratiâ res data, concessa, vel promissa fuit, & cujus non minus principaliter intererat ne res periret, si aliter precepta fuisset, p. 5. c. 6. n. 27. p. 260.
- Vide amplius, verb. *Res.*
- Perplexitas.*
- Perplexitas est quando adimplendo unum, sequitur impossibilitas, vel contrarietas, vel inconueniens in altero, p. 1. c. 1. n. 4. p. 12.
- Perplexitas alia est resolubilis, & tunc non vitiat dispositionem; & alia non resolubilis, & tunc vitiat, n. 5. & 6. ibid.
- Perplexitas circa duo beneficia, vel majoratus, eligendo unum, est reducibilis, seu resolubilis, n. 7. p. 12.
- Perplexitas quid sit, docet etiam Baldus, & per exempla demonstratur, n. 9. ibid.
- Perplexitas, & impossibilitas, ad idem tendunt, ibid. n. 13. p. 13.
- Perplexitas est quidam terminus reddens actum nullum ex necessitate, cum ex ea insurgant duæ dispositiones, quarum una alteram destruit, & mutuo se impediunt, p. 1. c. 10. n. 27. p. 108.
- Et quomodo perplexitas recognoscatur? demonstratur exemplis à n. 26. usque ad 32. ibid.
- Perplexitas conditionis, aut conditionum, ut evitetur, improprandi sunt verba dispositionis, seu conditionis, n. 32. p. 108.
- Perplexitas est inimica juribus, part. 1. cap. 10. n. 33. p. 109.
- Perplexæ, contrariæ, vel contradictoriæ conditiones, si concordari, aut salvari non possint, tunc neutra valere, nec consistere debet, n. 35. ibid.
- Perplexæ conditiones, aut contrariæ, si reduci, sive concordari non possunt, tunc institutio ad dispositionem majoratus regularis reduci debet, ibidem, n. 36. p. 109.
- Perplexitas sive contrarietas in conditionibus, vocationibus, & aliis incompatilibus dispositionibus, an debeat vitari vel dissolvi? part. 4. cap. 5. nu. 6. p. 213.
- Perplexitas, sive contrarietas in conditionibus, vocationibus, & aliis incompatilibus dispositionibus, ex conjecturata, atque præsumpta mente defuncti potest dissolvi, quod demonstratur exemplis, ad explicationem textus *in lege*, *Qui quadraginta*, ff. ad l. *Falcidiam*, p. 4. c. 5. à n. 7. usque ad 9. p. 213.
- Perplexitas potest dissolvi per probationem testium qui deponant de voluntate institutoris, ibid. n. 10. p. 214.
- Perplexitas, sive contrarietas in conditionibus, vocationibus, & aliis incompatilibus dispositionibus, potest dissolvi dividendo, vel distinguendo, vel subdividendo casus, vel personas, num. 11. ibid.
- Perplexitas, sive contrarietas dissolvi potest, aut concordari, etiam improprando verba ex aliqua causa rationi, & præsumptæ menti institutoris congrua, ibid. n. 13. p. 214.
- Perplexitas, seu contrarietas dissolvi potest, quando unum ex contrariis, seu incompatilibus, continet absurdum, n. 14. ibid.
- Perplexitas, seu contrarietas dissolvi potest, quando unum ex incompatilibus non esset juri, legibus, aut statutis conforme, ibid. n. 15. p. 214.
- Perplexitas, seu contrarietas dissolvi potest, quando cadit inter conditiones, seu dispositiones, quæ non sunt pari favore dignæ, sed una sit digna majori favore, n. 17. ibid.
- Perplexitas, seu incompatibilitas potest dissolvi, quando id quod dispositum est, potest existere sub diversis respectibus, n. 18. ibid.
- Declaratur. n. 19. & 20. ibid.
- Perplexitas, sive contrarietas potest dissolvi respectu diversitatis temporis, vel loci, ibid. n. 21. p. 215.
- Perplexitas, seu incompatibilitas potest dissolvi, si sit cum dictione taxativa, quæ non operatur inter casus concordantes, & conducibiles, num. 23. ibid.
- Perplexæ, seu incompatibiles conditiones, & dispositiones, quæ dissolvi, aut concordari non possunt, vitiant actum, & neutri attenditur, cum invicem se impediunt, ibid. n. 25. & 26. p. 215.
- Vide etiam verb. *Contrarietas*, & *Contraria*, & *Incompatibilitas.*
- Persona.*
- Persona patris ultimi possessoris auget jus suæ filix, p. 3. c. 4. n. 24. p. 183.
- Personarum illustrium multitudo, dum pluribus distribuuntur officia publica, facit Rempublicam ornatiorem, & magis illustrem, p. 6. c. 4. n. 9. p. 275.
- Petens, Petitio, & Petitorium.*
- Petens bona, jure majoratus, an possit postea ea vindicare tanquam bona libera, p. 6. c. 1. n. 15. & 16. p. 263.
- Petitio non valet ad duos, pluresvè majoratus incompatibiles, sed ad unum tantum, si successio est jam delata, & ad eos actiones sunt natæ, p. 6. c. 2. n. 10. p. 266.
- Et probatur, & demonstratur exemplis, num. 11. & 12. ibid.
- Petitorium, & possessorium *Retinenda*, si concurrere possent, Judex discernere non valeret quis ex litigantibus esset actor, & quis esset reus, & cui eorum onus probandi incumberet, p. 5. c. 5. n. 27. & 28. p. 243.
- Petitorium potest quis deducere per viam declarationis simul cum possessorio, p. 5. c. 5. n. 44. p. 244.
- Quod limitatur in casu, de quo n. 45. ibid.
- Petitorium potest deduci simul cum possessorio non simpliciter, sed conditionaliter, in defectum possessorii, petendo quod declaretur ad se majoratum, ejusque bona cum fructibus pertinere, & adversarius ad omnium restitutionem condemnaretur, si super possessorio obtinere non debeat, part. 5. c. 5. n. 46. p. 245.
- Quod

& Verborum.

- Quod procedere non valet in interdicto *Retinenda*, sed in interdicto *Recuperanda*, aut *Adipiscenda*, ibid. n.47. p.245.
- Vide alia verb. *Interdictum*, & verb. *Libellus*.
Philosophia, & *Philosophus*.
- Philosophia* est omnium artium procreatrix, ac parens, p.1. c.3. n.1. p.32.
- Philosophus* affirmat pro regula, quod impossibile sit, contraria eidem inesse, n.2. ibid.
- Poëtica*, & *Poëta*.
- Poëtica* scientia cognatione quadam est conjuncta *Rhetoricæ* sive scientiæ *Oratoriæ*, p.1. c.12. n.1. p.113.
- Poëtica* scientia quid sit, & ejus descriptio, num.2. ibid.
- Poëtica* scientia cognoscitur per incompatibilia: quod demonstratur exemplis, ibidem, num.3. p.113.
- Poëtica* scientia non excusat à Tutela, vel Cura, nec ab aliis muneribus civilibus, & publicis, num.4. ibid.
- Poëtica* non est inter legitimum numerum scientiarum, ibid. n.6. p.113.
- Poëtæ* non docent, sed ad imitationem intendunt; nam *Poëtica* nihil aliud est quàm imitatio actionum hominis boni, vel mali, n.7. & 8. ibid.
- Poëtica* in *Gymnasiis*, seu publicis *Scholis*, non principaliter docetur, sed accessoriè, sive secundum quid, ut maximè pueri elegantius sciant, & rectius loqui, ibid. n.9. p.114.
- Poëtica* scientia non continet utilitatem publicam, n.10. ibid.
- Poëtica* scientia in *scholis* publicè legitur, non ut eam teneamus, sed ut eam non ignoremus, ibid. n.11. p.114.
- Poëticos* libros non omnes admittunt in *scholis* *Patres* ex *Societate Jesu*, & quare? n.12. ibid.
- Poëtica* dividitur in *Lyricam*, *Epicam*, & *Scenicam*, n.13. ibid.
- Poëtica* ab omni ævo accepta, & laudata, atque propitiata, ibid. n.14. p.114.
- Poëtarum* authoritates, & epigrammata allegari possunt, & probant in jure, n.15. ibid.
- Poëtæ* *Histriones*, sive *Comici*, qui causâ quæstus in publicis theatris *poëtica* recitant, an possint succedere in majoratu, maximè habente annexam dignitatem, ibid. n.16. p.114.
- Vide etiam verb. *Histrion*.
Pontifex.
- Pontifex* *Marcellinus* non judicatus fuit hæreticus, ex eo quod vi oppressus, & ut à morte se liberaret, ingressus fuit templum *Infidelium*, & *Idolis* thurificavit; Unde infertur argumentum contra conclusionem textus in cap. *cœpit Hermenegildus*, 24. *quæst.* 1. princip. n.44. & 45. p.7.
- Possessio*, & *Possessor*.
- Possessor* majoratus est verè dominus dum vivit, part.1. cap.6. num.149. p.69. & p.6. c.4. nu.71. p.280.
- Possessio* ad usucapionem debet esse continuata & non interrupta, p.1. c.7. n.20. p.92.
- Possidere aliud est quàm in possessione esse, p.4. c.1. n.80. p.199. & p.6. c.3. n.33. p.272.
- Possessor* verè est in majoratu incompatibili, qui antè possidebat, p.4. c.1. n.81. p.199.
- Possessio* judicialis, exhibito titulo institutionis & præcedente summaria informatione, dari debet sine præjudicio *Tertii*, p.5. c.5. n.2. p.241.
- In possessione judicialiter data, semper debet intelligi *Roxas de Incompatibilitate*.
- clausula, sine præjudicio *Tertii*, n.3. ibid.
- Et *Judex* debet dicere, in missione, sine præjudicio, vel salvo jure *Tertii*, n.4. ibid.
- Quæ est clausula præservativa juris tam in possessorio, quàm in petitorio, n.5. & 6. ibid.
- Et rem integram sine præjudicio alterius præservat, ac si data non fuisset, n.7. ibid.
- Et per contradictionem, seu oppositionem in vim simplicis citationis resolvitur, n.8. p.241.
- Et redditur ratio, n.9. & 10. p.241.
- Possessor* majoratus non potest evincere, seu revocare rem majoratus seu restitutioni subjectam, à se ipso alienatam, p.5. c.6. n.6. p.248.
- Possessor* majoratus incompatibilis cum alio ratione *Quotæ*, si bona, vel redditus hujus majoratus deficient, utrùm ad alium majoratum possit redire, seu ejus bona vindicare? part.5. cap.6. num.69. p.254.
- Discutitur quæstio pro utraque parte, & resolvitur, ibid.
- Possessor* majoratus pro tempore vitæ suæ potest renuntiare in favorem alterius, usum, & commoditatem bonorum majoratus, & facultatem utendi, & percipiendi fructus, p.6. c.4. n.72. p.280.
- Possessor* majoratus superstes de familia, an possit succedere in alio majoratu incompatibili si moriatur ultimus possessor absque liberis, & extincta sit ejus linea, & non hæredes extranei ultimi possessoris præmortui, part.7. c.1. à n.3. usque ad 33. p.288.
- Possessor* majoratus, an in casu, quo teneatur residere in uno ex duobus locis, possit adimplere præceptum, residendo in principali provincia, vel in principali civitate, seu oppido, si alter locus, in quo residere etiam teneatur, sit exemptus à jurisdictione provinciæ, vel civitatis, vel oppidi, p.7. c.2. n.3. p.291.
- Possessionem* pacificam non dicitur quis adeptus fuisse, si in limine possessionis, vel intra duos menses fuerit lis mota, seu in sua possessione turbatus, p.7. c.4. n.36. p.300.
- Possessor* majoratus non solum ex conscientia, sed etiam officio *Judicis* largiri tenetur dotes sororibus, p.8. c.1. n.18. p.328.
- Possessio* civilis, & naturalis, ad hoc ut transeat per mortem ultimi possessoris in sequentem successorem, procedit ex ministerio legis 45. *Tauri*, etiam absque actuali possessione; seu apprehensione, & absque acceptance, & sufficit habere actionem, & esse in potentia, part.5. cap.3. num.14. & 15. p.233.
- Possessor* majoratus non habet jus, seu actionem ad consequendum alium majoratum cognati absentis, incompatibilem cum eo quem possidet, nisi acceptet unum, & alium repudiet, p.6. c.3. n.39. p.233.
- Vide amplius verb. *Absens*.
Possessorium.
- Possessorium*, & petitorium, utrùm cumulari possint, vel non? & an sint incompatibilia? p.5. c.5. n.13. p.241.
- Possessorium Retinenda*, & petitorium an sint incompatibilia, & an cumulari possint vel non? Referuntur opiniones *Doctorum*, part.5. c.5. nu.19. & 20. p.242.
- Possessorium Retinenda* est incompatible cum petitorio, ex communi omnium schola, part.5. c.5. n.21. & 22. ibid.
- Et traduntur quatuor decidendi rationes, à n.25. cum aliis usque ad n.30. ibid. p.243.

Index Rerum,

- Possessorium** maximè habens admixtam causam proprietatis si cumulari posset cum petitorio, daretur quod per sententiam absolutoriam latam in una parte, obstaret exceptio rei iudicatae in alia, *ibid.* n.29. & 30. p.243.
- Possessorium**, & petitorium, in remedio *legis 45. Tauri*, cumulari non debent, *ibid.* n.33. p.244.
- Possessorium** remedium ex *leg. 45. Tauri*, differt ab aliis remediis, quæ habent admixtam proprietatem, n.34. & 35. *ibid.*
- Possessorium**, & petitorium, in materia primogenitorum, quod non possint cumulari, resolvit Dom. D. Christophorus de Paz, potissimè, ex duabus juris rationibus, n.36. & 37. *ibid.*
- Quod etiam de jure nostro Regio verissimum est, & cum distinctione in tribus casibus, qui referuntur, *ibid.* num.38. & 39. cum sequentibus p.244.
- Possessorio pendente**, si unus ex possessoribus super majoratu deducit proprietatem adhuc insistendo in possessorio, & adversarius opponat quod non teneretur respondere; Judex interloquendo dicat, quod, si desistat à possessorio, respondebit adversarius: sin autem non desistat, non tenebitur respondere: & exemplo ad praxim demonstratur, *ibid.* n.40. & 41. p.245.
- Possessorio pendente** iudicio ex remedio *leg. 45. Tauri*, si unus ex oppositoribus deducit proprietatem simpliciter, absque aliqua protestatione, etiamsi non desistat à possessorio, videtur ei renuntiare, *ibidem*, n.50.
- Ideo in hoc casu cautè se habeat adversarii Advocatus, n.51. p.245.
- Possessorium** petens de bonis tanquam liberis, & de bonis tanquam vinculis, seu de majoratu; quis eorum præferri debeat? p.6. c.1. n.25. Et resolvitur, n.26. & 27. p.264.
- Vide verb. *Cumulatio.*
- Posthumus.*
- Vide in verbo, *Filius nasciturus.*
- Potentia.*
- Potentia** succedendi unius, est impeditiva potentiae alterius, quando uterque habet potentiam, quæ quocumque tempore sit acquisita, p.1. cap.4. n.50. p.42.
- Potentia**, seu spes succedendi dum pater vivit, & dum pater contrahat, vel non, secundas nuptias, est conditionalis quoad filios, legitimatum, & legitimum, Et declaratur exemplo, *ibidem*, n.62. p.43.
- Potentia** actum impedit, & actus potentiam resolvit in esse, p.5. c.3. n.2. p.232.
- Potentia** habetur pro actu in vocationibus sub conditionibus factis ad successionem, num. 6. *ibid.*
- Potentia** exigendi de jure, vel de facto, sufficit ad hoc, ut imputari marito debeat, ac si in bonis ipse haberet, *ibid.* n.7. & 8. p.232.
- Potentia** sufficit, licet non deveniatur ad actum, *ibid.* n.12. p.233.
- Potentia**, quæ non reducitur ad actum, vana est, n.12. *ibid.*
- De **Potentia** ad actum, non valet consequentia: de actu ad potentiam, valet, *ibidem*, num.22. & 23. p.233.
- Potentia** proxima actui, pro actu habetur, p.5. c.3. n.49. p.236.
- Hoc axioma quomodo intelligi debeat? à n.52. usque ad 54. *ibid.*
- Vide amplius, verb. *Patronus.*
- Precarium.*
- Precarium**, & Conductio, incompatibilia sunt, p.1. c.3. n.7. p.33.
- Præceptum.*
- Præceptum Domini**, & conditio apposta Adamo, sub pena privationis ob contraventionem, fuit in signum obedientiae, & ad memoriam Domini Dei nostri, institutoris majoratus Paradisi terrestri, & in recognitionem supremi domini quod Deus sibi reservarat, p.3. c.1. n.8. p.159.
- Vide verb. *Conditio*, seu *Gravamen.*
- Pretiosa.*
- Vide circa Res pretiosas, verb. *Res.*
- Præscriptio.*
- Præscriptio** non currit, nisi possessio sit continuata, & unita, p.1. c.7. n.20. p.92.
- Præscriptio**, & privilegium, sunt incompatibilia, p.7. c.4. n.23. p.299.
- Primogenium, Primogenitus, & Primogenitura.*
- Primogeniti** vox est nomen juris denotans exclusionem naturalium, p.1. c.4. n.6. & 7. p.38.
- Primogenituræ** qualitas ad succedendum in majoratu eodem, requiritur quod proximitas gradus in successione hæreditariis, *ibidem*, n.30. & 31. p.40.
- Primogeniti** nomen, non est exclusivum naturalium, si legitimus habeat fratrem majorem natu habilem ad consequendam legitimitatem per subsequens matrimonium, *ibid.* n.52. p.42.
- Primogeniti** vox, est nomen naturæ quod acquiritur nascendo, n.54. *ibid.*
- Primogenitura** in vita patris non acquiritur purè, & perfectè per filium legitimum & naturalem, sed potentialiter, *ibid.* n.58. p.43.
- Primogenitus** intelligi debet de eo, qui tempore mortis patris, & delatæ successionis, fuerit primogenitus, *ibid.* n.59. p.43.
- Primogenitus** si ante majoratus institutionem/decedat, an transmittat jus primogenituræ? p.1. c.6. n.155. *ibid.* p.70.
- Primogenitura**, & ætas, est personalissima, quæ cum morte primogeniti expirat, n.156. *ibid.*
- Primogenitura** quid sit, & ejus definitio? *ibid.* n.158. & 159. p.70.
- Primogenitura** ex eo quod est jus honorificum, & utile, à primogenito per nativitatem occupatum absque ulla actuali adeptione, transmissibile est ad omnes ejus posteros, n.160. *ibid.*
- Primogenitura**, cum sit jus competens beneficio legis, licet nondum delatum, rectè transmittitur, n.161. *ibid.*
- Primogeniti** filius habet portionem corporis paterni, ideo in eo transmittitur jus primogenituræ, licet institutio facta sit ante nativitatem patris: ex celebri consideratione Pauli de Castro, *ibid.* n.162. p.70.
- Primogenitus** est caput lineæ, licet moriatur ante institutionem majoratus, d. part.1. c.6. nu.164. p.71.
- Comprobatur *ex lege 5. & 13. tit.7. lib.5. Recop.* *ibid.* n.165. p.70.
- Primogenitura** in filio Regis, est prima dignitas post Regem proveniens à jure inseparabili sui sanguinis, n.166. *ibid.*
- Primogenitus** si renuntiavit majoratum in favorem secundogeniti, qui moriatur sine liberis, reassumit majoratum absque eo quod transeat ad Tertio-genitum, p.1. c.8. n.28. p.100.

& Verborum.

- Si Primogenitus non habeat pro se favorem præsumptæ voluntatis, nil refert quod habeat prioritatem in nascendo, *ibid.* n. 46. p. 102.
- Primogenitus si non à natura, sed ex accidenti sit incapax ob causam alicujus infirmitatis, seu maleficii, dum ea infirmitate laborat, privari debet gubernio, vel administratione Regni, seu Dignitatis jurisdictionem habentis, & ei adjutor nominari debet, p. 2. c. 6. n. 6. p. 155.
- Si à natura sit incapax, vide verb. *Successio*.
- Primogenitus licet tempore suæ nativitatis sit capax successionis in Regno, seu Dignitate jurisdictionem habente, tempore delatæ successionis laborat furore, vel dementia, succedit filius, seu ejus descendens, vel secundogenitus, seu sequens in gradu, n. 7. *ibid.*
- Vide etiam ad hoc, verb. *Successio*.
- Primogenia sunt de jure divino, p. 3. c. 2. num. 1. & 2. p. 169.
- Primogenitus de jure Divino duplicatam partem omnium bonorum obtinebat, sedebat ad dexteram patris, & aliis fruebatur privilegiis, quæ referuntur, p. 3. c. 2. n. 3. p. 169.
- Primogenia, quæ erant de jure Divino, proveniebant ex lege Divina, Primogenia autem in nostra Hispania, proveniunt ex hominum dispositione, aut Regis consensu, aut legis permisso, *ibid.* n. 4. p. 170.
- Primogenia in nostra Hispania sunt ad exemplum primogeniorum de jure Divino, autem eorum origine, n. 5. *ibid.*
- Primogeniorum, seu majoratum *successio* incompatibilis est in Hæreticis, n. 6. *ibid.*
- Idem in *successione* fideicommissorum perpetuorum, Patronatum, & Anniversariorum, *ibid.* n. 7. p. 170.
- Primogenia dividendi causâ, & vocandi ad aliud secundogenitum, ea censetur, ob evitandam confusionem familiæ, nominis, armorum, vel memoriæ institutoris, & ne unum primogenium cum alio obumbretur, supprimatur, vel confundatur, p. 3. c. 5. n. 30. p. 191.
- Et quod hoc convenit favori publico, num. 31. *ibid.*
- Primogenium suum quod sit incompatibile cum alio potest institutor disponere ex jure Gentium, p. 4. c. 1. n. 4. p. 195.
- Primogenituræ jus transit ordine successivo de uno in alium; non quod unus ab alio causam habeat, sed à primo institutore, p. 5. c. 2. n. 37. p. 228.
- Primogenituræ jus non transit à die nativitatis, sed à die celebrati actus, p. 5. c. 2. n. 38. *ibid.*
- Primogenitus habet pro se præsumptam institutoris voluntatem, ad hoc quod si ab eo evincatur majoratus incompatibilis cum alio ratione Quotæ, possit revertere ad alium majoratum contra secundogenitum, p. 5. c. 6. n. 107. p. 258.
- Primogenitus si sit provisos uno ex duobus majoratibus incompatilibus, si cesset provisos revertere debet ad alium majoratum qui erat incompatibilis, *ibid.* n. 108. & 109. p. 258.
- Primogenitus potest revertere ad alium majoratum incompatibilem, si bona ejus majoratus, quem possidet, deficient ex aliquo casu fortuito, incendio, vel ruina, p. 5. c. 6. n. 121. p. 259.
- Primogenitus habet regressum ad alium majoratum incompatibilem ratione Quotæ; ex voluntate institutoris, quando bona majoratus in totum, vel in partem perierunt, *ibid.* n. 124. p. 260.
- Primogenitus non valet recurrere ad majoratum alium incompatibilem ratione Quotæ, si bona sui majoratus sua culpâ perdiderit, n. 129. *ibid.*
- Primogenitus sua culpâ potest perdere majoratum, & eo privari, ob contraventionem, & aliis de causis, n. 130. *ibid.*
- Et an hæc privatio, seu ademptio sit personalis, an realis? remissivè, *ibid.*
- Primogenia instituta de Tertio, & Quinto, secundum dispositionem legis 27. *Tauri*; etiam si habeant duo incompatibilia officia publica, non possunt dividi, nisi aliquis ex descendens super sit: & sic de Ascendentibus, & Transversalibus, p. 6. c. 4. n. 96. p. 282.
- Primogenia duo, quorum quodlibet requirat residentiam in distincto loco, etiam si fructus cujusque non sint sufficientes ad congruam sustentationem, sunt incompatibilia, part. 7. c. 2. num. 2. p. 291.
- Primogenium conditum sub conditione, quod si possessor succedat in alio majoratu, qui sit sufficiens ad congruam sustentationem, alius majoratus transeat ad sequentem successorem, & non expressè declaret qualem quantitatem debeat habere; tunc in hoc casu Judex arbitrari debet, & regulare suum arbitrium prout traditur, p. 7. c. 3. à num. 5. usque ad 11. De jure Canonico usque ad n. 15. p. 294. & seq.
- Primogenitus in vita patris habet idem dominium in Regno, Comitatu, vel Majoratu, quod pater; solaque ipsi denegatur administratio, p. 7. c. 6. n. 5. p. 319.
- Primogenitus in vitâ patris habere dicitur eandem investituram, ac possessionem, quam pater; taliter quod post mortem patris non dicitur succedere in majoratu, vel feudo, sed illud retinere, & continuare ejus possessionem, n. 6. *ibid.*
- Primogenitus in vita patris certam acquirit spem succedendi in majoratu, ex tempore quo nascitur, ita firmam & invariabilem, atque immutabilem, ut neque per Principem evelli possit, num. 7. *ibid.*
- Primogenia duo si concurrant incompatibilia in primogenito, primogenitus unum eligere debet, & alterum transit ad ejus fratrem, p. 7. c. 6. num. 12. & 13. p. 320. & à n. 49. usque ad 51. p. 324.
- Primogenia duo si concurrant incompatibilia in primogenito, & electo uno à primogenito, filius major primogeniti, seu ejus descendentes succedere debent in altero majoratu, *ibid.* num. 14. p. 320.
- Primogenitus habet vocationem ad successionem majoratus incompatibilis cum alio electo, & à patre retento, n. 15. & 16.
- Limita, nisi ratio incompatibilitatis fuerit realis, seu linealis, *ibid.* n. 36. p. 323.
- Primogenitus in vita patris improprie habetur pro possessore; quia verè, & realiter, & proprie pater est, qui possidet; & dum pater vivit, nullum jus habet filius in illius bonis, nec ei debetur possessio, *ibid.* n. 40. p. 323.
- Primogenitus usque ad mortem patris, non potest habere certam spem succedendi in majoratu patris, quia quantumcumque proxima sit, fallacissima est, n. 41. *ibid.*
- Quia multa acciderè possunt, quæ perturbent, & varient illam spem succedendi, n. 42. *ibid.*
- Primogenitus qui solam habeat sororem, quæ in majoratu agnationis non possit succedere, & concurrat

Index Rerum,

concurrat cum alio majoratu regulari, in quo femina possit succedere, an possit eligere majoratum agnationis, & dimittere majoratum regularem, in quo valeat succedere femina? Et an idem, si primogenitus habeat fratrem uterinum, qui non valeat succedere in majoratu primogeniti fratris ex parte sui patris? Resolvitur hæc quaestio ardua cum quadam distinctione, part. 8. c. 6. à n. 29. usque ad 33. p. 361.

Primogenitus ad quem spectat successio duorum majoratum, si prius unum obtineat, an & eum eligere censeatur, & alteri vacaturo renuntiare, à n. 34. usque ad fin. ibid.

Primus.

Primus in gradu, si nolit, vel non petat bonorum possessionem, admittuntur filii tanquam sequentes in gradu, p. 4. c. 1. à num. 8. usque ad num. 11. p. 195.

Princeps.

Princeps potest dispensare, & Regiam suam facultatem concedere pro una vice, ad hoc ut aliquis possit habere duos majoratus incompatibiles, si sint incompatibiles ex dispositione legis, p. 7. c. 1. à n. 50. usque ad 53. p. 290.

Princeps in majoratibus incompatilibus ex dispositione hominis, non debet dispensare, nec suam Regiam facultatem concedere ad hoc ut successor unus eos habeat, nisi ob bonum publicum, & ex causa utilitatis Reipublicæ; & tunc dato bono cambio, ibid. n. 54 & 55. p. 290.

Princeps potest prohibere ne Monasteria, Clerici, vel Religiosi possint succedere in officiis publicis tanquam in bonis liberis, seu vinculatis; & redditur ratio, p. 7. c. 5. à num. 118. usque ad fin. p. 318.

Principium.

Principium hujus libri sumitur à Principe omnium Deo nostro, princ. n. 1. p. 3.

Principium unum universorum est sancta Trinitas, præter quod, aliud inveniri non potest, num. 2. ibid.

Et quare hoc Opus incipiat ab invocatione mysterii sanctissimæ Trinitatis? n. 3. ibid.

Privatio.

Privationis pœna quomodo intelligi debeat? p. 3. c. 1. n. 26. p. 160.

Privationis pœna differt à conditione, & hæc differentia procedit ex voluntate testatoris, ibid. n. 27. p. 161.

Limitatur, & declaratur distinctio, num. 28. ibid.

Privatio ob contraventionem an noceat filiis, & descendentibus? & distinctiones super hac quaestione; vide ibid. à n. 66. usque ad 69. p. 166.

Privari non debet filius ob contraventionem in casu legis 27. Tauri, quando majoratus de Tertio, & Quinto, ad illegitimos, vel Ascendentes, vel Transversales, vel extraneos venturus esset, ibid. n. 86.

Vide etiam verb. *Adam*, & verb. *Contraventio*.

Privilegium.

Privilegium, & præscriptio, sunt incompatibilia, p. 7. c. 5. n. 23.

Privilegium Principis, vide in verb. *Princeps*.

Privilegium fori amittit, qui in minoribus Ordinibus constitutus factus est miles secularis, part. 7. c. 5. n. 27. p. 306.

Probatio.

Probandi onus, ad hoc ut appareat an majoratus sit incompatibilis cum alio ratione Quotæ cui incumbat? p. 1. c. 5. n. 33. p. 49.

Probatio negativa quando coarctatur loco, & tempore, est usitata pro defensione reorum, quæ provenit ex incompatibilitate de jure naturali: ubi non compatitur quod unus homo possit adesse uno eodemque tempore in diversis locis, p. 2. c. 1. n. 47. p. 126.

Probatio negativa coarctata loco, & tempore, debet concludere naturaliter, n. 48. ibid.

Probatio negativa coarctata loco, & tempore, debet probari per testes idoneos præditos naturali veritate, & sinceritate, n. 49. ibid.

Probatio negativa requirit, quod non largè, sed strictè sit coarctata loco, & restricta ad tempus non breve, ibid. n. 50. p. 127.

Probatio negativa coarctata loco, & tempore, fieri debet per testes, qui removeant actum à sensu, non autem sensum ab actu, ibid. n. 51. p. 127.

Probatio negativa coarctata loco, & tempore, requirit quod testes reddant naturalem rationem, commemorando aliquid notabile, ex quo reddant suam depositionem verosimilem, & absque suspicionem, n. 52. ibid.

Probari quomodo debeat Negativa coarctata loco, & tempore, per articulos ad interrogandos testes? refertur ad praxim, ibid. à num. 53. usque ad 58. p. 125.

Probare cui incumbat, majoratum esse sufficientem, necne ad congruam sustentationem? p. 7. c. 3. n. 19. p. 296.

Probandi onus, ad sciendum quando majoratus sit incompatibilis ex eo quod habeat *dos quentos de renta*, an incumbat actori, sive ei qui dixerit habere illam quantitatem reddituum in quolibet anno? p. 8. c. 4. à n. 26. p. 350.

Probandi onus incumbit reo, si ille allegaverit majoratum habere onera perpetua, sive tributa, p. 8. c. 4. à d. n. 26. usque ad fin. ibid.

Procurator.

Procurator generalis Civitatis, vel Villæ, qui aliàs dicitur Syndicus, an possit simul habere obligationem publicam macelli, nempe, *de la Carniceria, o otro abastecimiento*. Vide remissivè, p. 6. c. 4. n. 49. p. 378.

Professus in Religione.

Professi bona in Ordine Minorum, non condito per eum testamento, veluti hæreditas jacens, pertinent ad venientes ab intestato, part. 7. c. 5. num. 9. p. 305.

Professus in Ordine Minorum non succedit ab intestato sibi conjunctis, nec Monasterium ex illius persona; unde hæreditas vadit ad eos, ad quos pertineret, si ille verè obiisset, n. 12. ibid. Vide alia, verb. *Filius*, & verb. *Frater*.

Prohibitio.

Prohibitivum quod est attenditur, quando in mixto concurrunt causa prohibitiva, & permissiva, p. 2. c. 3. n. 48. p. 140.

Prohibitio ne majoratus cum alio jungatur, excluso primogenito in alium majoratum habeat, & vocato secundogenito, censeatur realis, & non personalis, & ambo majoratus simul ab uno possideri non possunt, licet primò succedatur in majoratu prohibito jungi cum alio? reprobata opinione decisionis Antonii de Gamma, Dom. Castillo, & Mieres, p. 3. c. 5. n. 35. & 36. p. 191.

Prohibitio

& Verborum.

- Prohibitio succedendi in altero majoratu facta illi qui alium possideat, est exclusio successionis in illo altero majoratu, p. 4. c. 2. n. 9. p. 202.**
- Prohibitio specialis tradita per *legem 7. tit. 7. lib. 5. Recopilat.* tanquam exceptio firmat regulam in contrarium, *ibid.* n. 15. p. 203.**
- Prohibitio concursus sui majoratus cum alio, vel aliis, utrum censeatur realis, vel personalis? non dependet solum à verborum conceptione, & proprietate, sed à mente, & institutorum voluntate, *ibid.* n. 24. p. 204.**
- Prohibitio concursus sui majoratus cum alio majoratu, non solum personas, sed etiam bona respicit, & ideo censeatur realis, n. 25. *ibid.***
- Prohibitio concursus duorum, pluriumvè majoratum, etiam apposita in uno capite, gradu, seu persona, non est incompatibilis cum alia persona, aliove gradu; Ergo potest dari repetitio, *ibidem*, n. 27. p. 204.**
- Prohibitio concursus de uno cum alio majoratu, est favorabilis, & non odiosa, n. 28. *ibid.***
- Prohibitio concursus de uno cum alio majoratu, jus commune non corrigit, ideo admittenda est repetitio, & extensio, p. 4. c. 2. n. 30. & 31. p. 204.**
- Prohibitio concursus de uno cum alio majoratu, quod realis censeatur, & favorabilis, & quod debeat extendi de persona ad personam, & de gradu ad gradum, vel de linea ad aliam, tenent ac defendant duo gravissimi Doctores, & est verior opinio, n. 32. *ibid.***
- Prohibitio concursus de uno cum alio majoratu, quod sit personalis, & non extendenda, non habet locum contra voluntatem expressam, seu conjecturatum institutoris, n. 33. *ibid.***
- Et quod ab ejus mente, seu voluntate dependeat esse vel non esse realem, vel personalem, *ibid.* n. 34. p. 304.**
- Prohibitio concursus de uno cum aliis majoratibus, quod non sit odiosa, nec exorbitans à jure communi, probatur, & defenditur pro veriori sententia, n. 35. *ibid.***
- Prohibitio concursus de uno cum alio majoratu, realis censeatur debet, etiamsi sit apposita nominatim uni ex vocatis successoribus: veluti, *si Petrus succedat in alio primogenio*, &c. *ibidem*, num. 36. p. 205. *ibid.***
- Prohibitio concursus de uno cum alio majoratu, realis censeatur debet, quamvis sit apposita secundo vel tertio vocato, vel in clausula secunda, vel immediata, n. 37. *ibid.***
- Prohibitio concursus de uno cum alio majoratu, tunc censebitur personalis, & non realis, quando expressè atque verbis taxativis institutor voluit, quod ad unam tantum personam, gradum, vel lineam, & non ad aliam referatur, *ibid.* num. 39. p. 205.**
- Prohibitio concursus de suo cum alio majoratu, utrum comprehendat casum, in quo maritus utrumque majoratum incompatibilem ex dispositione hominis possideat; unum jure proprio, & alterum jure mariti, p. 4. c. 3. n. 31. p. 206.**
- Prohibitio concursus duorum majoratum debet intelligi de concursu per successionem, non autem de concursu titulo administrationis, vel fruendi ex capite alterius, n. 2. *ibid.***
- Prohibitio concursus duorum majoratum ex dispositione *legis 7. tit. 7. lib. 5. Recopil.* habet locum in concursu majoratus cum dignitate Ducatus, Marchionatus, vel Comitatus, p. 4. c. 4. n. 25. p. 211.**
- Prohibitio concursus duorum majoratum habet locum quando majoratus concurrat cum dignitate Ducatus, Marchionatus, vel Comitatus, concessa jure primogenituræ, vel quod in ea succedatur jure majoratus: aliter secus. Cum qua distinctione componuntur quaestiones & opiniones Doctorum, *ibid.* n. 27. & 28. p. 211.**
- Prohibitio concursus duorum majoratum, an habeat locum si concurrat majoratus cum dignitate, resolvitur cum distinctione, & concordatur *lex 6. tit. 16. part. 4. cum. lege 12. tit. 2. part. 2.* Et hæc concordia probat distinctionem supra relatum, *ibid.* n. 29. usque ad 33. p. 212.**
- Prohibitio ne suus majoratus cum alio jungatur, formatur per verba negativa, p. 5. c. 3. n. 40. p. 235.**
- Prohibitum in patrem alienari, seu dismembrari sine consensu domini directi, potest reintegrari ab ipso alienante. p. 5. c. 6. n. 21. p. 250.**
- Prohibitio ne suus majoratus cum alio jungatur, in dubio præsumitur apposita, ne memoria, nomen vel arma sua confundantur, vel saltem obumbrantur, p. 8. c. 1. n. 5. usque ad n. 9. p. 327.**
- Vide etiam verb. *Conditio*, verb. *Gravamen*, & verb. *Concursus*.**
- Pronomen.*
- Pronomen, seu reciprocum *sus descendentes. in l. 27. Tauri*, debet referri ad filios melioratos, p. 1. c. 6. n. 235. p. 77.**
- Proprietas.*
- Proprietatem si deducat unus ex oppositoribus ad majoratum, habebit vicem actoris, & adversarius vicem rei, p. 5. c. 4. n. 42. p. 244.**
- Vide amplius verb. *Possessorium*.**
- Proprium.*
- Proprium alicujus dicitur, quod debetur, vel deberi speratur, p. 7. c. 6. n. 8. p. 320.**
- Protestatio.*
- Protestatio conservat jus protestantis, p. 7. c. 4. n. 13. p. 298.**
- Protestatio non relevat protestantem inter incompatibilia ex diametro contraria, num. 14. & 15. *ibid.***
- Provisio.*
- Provisio hominis non tollit provisionem legis jam factam, seu natam, sed tantum faciendam, seu nascituram, p. 5. c. 6. n. 112. p. 259.**
- Proximior, & Proximitas.*
- Proximitas, vel alia qualitas ad succedendum in majoratu, attenditur tempore mortis ultimi possessoris, p. 1. c. 4. n. 27. p. 40.**
- Proximitas ultimi possessoris est attendenda, & ejus respectu metienda in successione majoratus, p. 1. c. 6. n. 196. p. 74.**
- Proximior ultimo possessori succedere debet, & sic primogenitus, qui proximior est, part. 1. c. 8. n. 25. p. 100.**
- Proximior ultimi possessoris semper debet præferri, p. 3. c. 4. n. 28. p. 183.**
- Proximior ultimi possessoris majoratus, qui fuit in possessione injusta, vel iniqua, non est attendendus; sed is, qui proximior sit ei, ad quem legitime successio majoratus pertinebat, p. 4. c. 1. n. 85. & 86. p. 199.**
- Pupillus.*
- Pupillus factus major, testimonium ferre potest de his, quæ in pupillari vidit ætate, p. 1. c. 6. num. 49. p. 61.**

Index Rerum,

Q.

Qualitas.

Qualitates si simul concurrant, quarum quælibet de per se potest operari suum officium, una qualitas non derogat alteri, p. 1. c. 1. num. 41. p. 15.

Qualitates incompatibiles, & contrariæ, si in mixto concurrunt, tunc mixtum non continetur sub simplici, p. 2. c. 3. n. 26. p. 138.

Qualitates duæ paris potentiae quoties concurrunt, tantum juris habet una ad resistendum, quantum altera ad obtinendum, ibidem, num. 48. & 49. p. 140.

Qualitates sexus muliebris, & virilis, in Hermaphrodito, sunt incompatibiles, num. 51. & 52. ibid.

Qualitas sexus præfertur, quæ alium sexum obumbrat, & superat, ibid. n. 66. p. 141.

Qualitas superveniens licet regulariter non mutet effectum antea introductum, atamen in iis, quæ sunt incompatibilia, qualitas superveniens mutat effectum antea introductum, p. 5. c. 6. num. 119. & 259.

Qualitatem requisitam à lege in filio majore, necesse est concurrere ad succedendum, & non sufficit esse filium in ætate majorem, part. 8. cap. 5. num. 6. p. 352.

Quantitas.

Vide verb. *Computatio*, & *Computum*.

Quarta.

Quarta conjugalis, quæ ad uxorem, vel maritum pauperem pertinet, non revocatur etiam si postea sit dives, p. 5. c. 6. n. 104. Declaratur, n. 112. p. 258. & 120. p. 259.

Quæstio.

Quæstio inter lineam superiorem atque anteriorem omissam, & lineam aliam etiam subsequenter omissam, quando successio incepit ab alia intermedia, quæ fuit vocata, diversa est ab illa quæstione de reintegratione lineæ in majoratu Agnationis, seu simplicis masculinitatis, p. 1. c. 8. num. 14. & 15. p. 99.

Quæstio inter primogenitum, & ejus fratrem, patrum, & ejus filium, super majoratu incompatibili instituto sub clausula, *suceda otro en tel otro majorazgo, porque mi voluntad es, que no anden juntos, uno se junte con otro majorazgo* est difficilima: adeo quod in Tribunalibus superioribus, ubi frequenter se offert, remittitur sæpius ob discordiam de una ad aliam Aulam decidenda, contrariæque sententiæ proferuntur. Nihilominus resolvitur hæc cum distinctione quadam magistrali, scilicet, an ratio incompatibilitatis comprehendat lineam, vel tantum personam, five sit realis & linealis, vel personalis, p. 7. c. 6. à n. 33. usque ad 48. p. 322.

Quæstionem inter fratres ex uno partu, ita ut ignoretur de primo edito ad successionem Regni, vel majoratus, decidit *lex nostra* 22. tit. 34. partit. 7. p. 2. c. 1. à n. 17. usque ad n. 21. p. 150.

Limitatur ubi intercedit favor testatoris, vel favor publicus, vel libertatis, ibidem, num. 35. p. 151.

Declaratur exemplis, à num. 36. usque ad 38. ibid.

Limitatur etiam, quando est incompatibile, quod duo, vel plures id consequi valeant, & declaratur exemplo, n. 40. ibid.

Limitatur etiam quando præmium aut successio non possit dari duobus, nisi cum maximo inconvenienti, seu damno publico, ibid. num. 46. p. 152.

Quota.

Quota in majoratibus incompatilibus ratione Quotæ, non est consideranda respectu bonorum, sed respectu fructuum, vel reddituum eorum, p. 1. c. 5. n. 22. p. 47.

Vide amplius verb. *Computatio*, & *Computum*, & verb. *Res*.

R.

Ratio.

Ratio decidendi in l. 5. & 14. tit. 7. lib. 5. Recopil. p. 1. c. 6. n. 157. p. 70.

Ratio decidendi in leg. 27. *Tauri*, in quantum prohibet quod parentes non vocent extraneos, nisi prius vocatis descendentes, Ascendentes, & Transversalibus, p. 1. c. 6. n. 233. p. 77.

Comprobatur ex leg. *kumanitatis*, *Cod. de impub.* n. 34. ibid.

Ratio prohibitionis concursus unius cum alio majoratu, militat etiam in concursu, cum dignitate Ducatus, Marchionatus, vel Comitatus, part. 4. c. 4. n. 23. & 24. p. 211.

Ratio decidendi datur ex textu in l. *fin. C. de Codicill.* p. 6. c. 1. n. 2. Et ejus casus figuratur ex Baldo, n. 3. p. 261.

Rationes decidendi in *Clementia Gratia*, de *rescriptis*, referuntur; & respondetur ad rationes in contrarium, p. 7. c. 4. à n. 5. usque ad 9. p. 297.

Rationes decidendi in leg. 7. tit. 7. lib. 5. *Recopilationis*, p. 3. c. 5. à n. 16. usque ad 18. p. 189. & p. 8. c. 1. à n. 2. usque ad 20. p. 327.

Ratio decidendi appositæ in præfatione leg. 7. tit. 7. lib. 5. *Recopilat.* convenit legi *Divinæ Numerorum*, cap. 26. & 27. & aliis *sacra pagina*, quæ referuntur. Quod comprobatur & illustratur ex autoritate, & loco insigni Joannis Bodini, & aliorum, p. 3. c. 5. à n. 1. usque ad 5. & n. 16. & 17. 1. 189. & p. 8. c. 1. à n. 54. usque ad 60. p. 332.

Ratio decidendi in leg. 40. *Tauri*, p. 1. c. 6. num. 157. p. 70.

Ratio decidendi in cap. 1. de *natura successionis feudi*, p. 1. c. 6. n. 202. p. 74.

Rationes decidendi, in leg. *his quidem*, *Cod. qui militare possunt, vel non*, part. 6. cap. 4. à n. 3. p. 274.

Rationes decidendi, in leg. 12. tit. 7. lib. 5. *Recopilat.* p. 8. c. 10. à n. 9. p. 369.

Rectores.

Rectores civitatum, vel oppidorum, an possint esse fidejussores *Thesaurarii reddituum Regalium*, qui hoc officium emit à Regia Majestate? remissive, p. 6. c. 4. à n. 50. p. 279.

Rectores civitatum, vel oppidorum, sub pœna amissionis & privatione officii, & quartæ partis bonorum, non possunt esse conductores *Regalium*, nec aliarum rerum ad civitates pertinentium, nec conductorum fidejussores; sed si tempore quo in officio *Decurionatus*, vel aliorum officiorum successerunt jam erant Conductores, seu fidejussores, non ex eo privari debent, p. 3. c. 3. n. 15 p. 176. Vide alia, verb. *Decurio*.

Redditus.

Redditus annuos acquirere Fratres Minores non possunt, cum inter immobilia censeantur, p. 7. c. 5. n. 32. p. 306.

Limita

& Verborum.

- Vel si ad modicum tempus relinquuntur, etsi deputentur ad victum, vel vestitum, num. 34. & 35. ibid.
- Vel per modum eleemosynæ, à n. 36. usque ad 46. p. 307.
- Et refertur casus, in quo Guardianus in Regali Monasterio oppidi de la Zubia, sub vocatione Sancti Ludovici, agnoscere noluit legatum annuum in titulum alimentorum in perpetuum relictum, impositum super fundo, quem hodie possidet jure majoratus primogenitus Authoris, ibid. n. 53. p. 308.
- Vide Verb. *Computatio*, & verb. *Fructus*, & alia circa Fratres Minores, verb. *Frater*.
- Regula.*
- Regula, *Quod in habentibus symbolum facilius est transiit*, quomodo intelligi debeat, p. 3. c. 4. n. 20. p. 183.
- Regula textus in lege, *Dolo facit, qui petit, quod restitutus est*, non procedit in interdicto *Retinenda*, in possessorio, cum sit incompatible cum petitorio: & redditur alia, atque alia ratio, part. 5. c. 5. n. 52. p. 245.
- Et confirmatur de jure Regio, n. 53. ibid.
- Impugnanturque opiniones aliquorum Doctorum, n. 53. ibid.
- Regula, *Quem de evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio*. Limitatur, si venditio fuit nulla propter defectum consensus, p. 5. c. 6. n. 19. p. 250.
- Regula, *Quem de evictione tenet Actio, eundem agentem repellit exceptio*. Limitatur, si aliquis alienam rem majoratus sine consensu Domini directi vendidit, & postea hæres venditoris in majoratu succedat, p. 5. c. 6. n. 20. ibid.
- Regula, *Quem de evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio*. Limitatur, quando venditio fuit facta nomine ejus cujus res erat, attamen sine ejus mandato; licet Dominus rei hæres extet venditori, n. 23. ibid.
- Regula, *Quem de evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio*. Limitatur, quando alienatio procedit ex præscriptione rerum feudalium, vel majoratum, ibid. n. 24. p. 250.
- Regula, *Quem de evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio*. Limitatur, quando testator non reliquit hæredi id, quod relinquere tenebatur, n. 27. ibid.
- Regula, *Quem de evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio*. Limitatur, quando possessor majoratus non alienavit, sed solum consensit alienationi, Quia hæres ex persona propria poterit contravenire, n. 28. ibid.
- Regula, *Quem de evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio*. Limitatur, quando possessor majoratus non solum consensit alienationi, sed etiam promisit non contravenire per se, nec per alios, ibid. n. 29. p. 251.
- Regula, *Quem de evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio*. Limitatur per textum in l. fin. C. de evictionib. si successor in majoratu sit hæres illius, qui tantum fuit fidejussor alienantis rem majoratus: quia potest ex sua persona rem vindicare, n. 30. ibid. Et redditur ratio, n. 31. p. 251.
- Regula, *Quem de evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio*. Limitatur, quando emptor sciebat rem esse majoratus, & prohibitam alienati, n. 32. ibid.
- Regula, *Quem de evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio*. Limitatur, quando res vendita esset antiqua suorum majorum, n. 33. ibid.
- Regula, *Quem de evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio*. Limitatur, quando quis non habet lucrum jure hæreditario, sed jure particulari, ibid. n. 34. p. 251.
- Regula, *Quem de evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio*. Limitatur quando alienatio est prohibita sub pœna amissionis rei ipsius, n. 35. ibid.
- Regula, *Quem de evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio*. Limitatur, quando nullus alius de familia superest, n. 36. ibid. Et quomodo hoc debeat intelligi, ibid. Et sequens in gradu, veluti filius, vivente patre poterit vindicare, ibid. n. 37. & 38. p. 251.
- Regula, *Quem de evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio*. Limitatur, quando est hæres cum beneficio Inventarii, n. 39. ibid. Licet alii in contrarium teneant, n. 40. p. 252.
- Regula, *Quem de evictione tenet actio eundem agentem repellit exceptio*. Limitatur in casu speciali, quando gravatus rem restituere, si sine filiis decesserit, eandem rem vendidit matri illius, cui res erat restituenda, tunc enim filius, tanquam hæres matris, qui in re successit, poterit consequi pretium, n. 41. ibid.
- Regula, *Quem de evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio*, habet alias limitationes adnotatas, in leg. cum à matre, Cod. de rei vindicat. n. 42. ibid.
- Regula, *Qui non potest per se, nec per alium potest*: Explicatur, p. 6. c. 4. n. 80. p. 281.
- Regula, *Quod dua Ecclesia, vel plura beneficia, maxime curam animarum habentia, incompatibilia apud unum sunt*: Limitatur, & ampliatur, p. 7. c. 1. à n. 1. usque ad n. 18. p. 284.
- Regulæ prædictæ ampliationes, & limitationes, quæ deducuntur ex textu, in cap. eam te, 4. §. sed etiam de erate, & qualitate: utrum procedant in vinculis, majoratibus, & patronatibus, ibid. n. 19. p. 286. Et constituitur differentia inter dispositionem hominis, & dispositionem legis, ibid. n. 20. & 21. p. 286.
- Reintegratio.*
- Reintegrationis lineæ quæstio quando in majoratu puræ agnationis omnes agnati deficiunt, proponitur disputanda, p. 3. c. 3. n. 21. p. 183.
- Reintegratio lineæ quæ habeat locum in favorem sceminae potioris lineæ, probatur ex pluribus testibus, & autoritatibus, quæ referuntur, n. 29. & 30. ibid.
- Rei vindicatio.*
- Rei vindicationem intentans fatetur eo ipso possessionem esse penes adversarium, p. 5. c. 5. n. 25. p. 242.
- Rei vindicationis materia magistralem & vulgarem regulam habet, *Quem de evictione tenet actio eundem agentem repellit exceptio*, quæ pertinet ad incompatibilitatis tractatum, p. 5. c. 6. n. 2. p. 248. Vide limitationes hujus regulæ, in verb. *Regula*.
- Relator.*
- Relator exercere non potest officium Advocati, ne deficiat in officio Relatoris, p. 6. c. 4. n. 44. p. 278. Author tamen dispensare vidit in casu, quo quidam Advocatus in lite magni momenti, & ponderis, postea electus ad Relatoris officium, usus fuit officio Advocati, cum licentia concessa à Dominis Senatoribus suæ Aulæ ad hoc ut defenderet suum clientulum in illa lite, in qua antea fuerat Advocatus, n. 45. ibid.
- N n Relatoribus
- Roxas de Incompatibilitate.*

Index Rerum,

Relatoribus quotidie licentia conceditur à Dominis Senatoribus ad defendendas proprias lites, ibidem, dicto, n.45. p.278.

Relegatus.

Relegatus ad certum tempus, finito tempore potest redire absque licentia superioris, p.2. c.2. n.14. p.131.

Relictum.

Relictum in pœnam, seu pœnæ nomine, est quidquid coërcendi hæredem, vel successorem in majoratu causâ relinquitur alteri: ad hoc ut aliquid faciat, aut non faciat, p.3. c.1. n.24. p.160.

Religio, & Religiosus.

Religionis ingressus, & professio, tollit omnem maculam, & incapacitatem ex natalibus illegitimis proveniente, legitimatione per oblationem Curiaë cœlesti inducta, p.1. c.6. n.99. p.65.

Religiosus non succedit in majoratu, à quo exclusus sit Clericus, p.1. c.9. n.14. p.105.

Religiosus non potest fungi officio aliquo publico sæculari, nisi in certis casibus, p.6. c.4. à n.36. usque ad 38. p.277.

Religionis ingressu, & professione videtur quis renunciasse beneficium tacitè, ob incompatibilitatem, p.7. c.4. n.25. p.299.

Religionem ingressus fratrum Minorum, habetur pro mortuo, & ante ingressum potest pro elemosyna aliquid concedere Religioni Divi Francisci, & de aliis bonis disponere, observando, quod dispositum est in Concil. Trid. p.7. c.5. n.8. p.305. Et cum limitatione tradita, n.58. & 59. p.309.

Religiosi Societatis Jesu non succedunt ex persona Religiosi professi: neque fratres Minores de observantia, & Capucini: & sic Religiosus professus in Religione Minorum, Capucinorum, & Societatis Jesu, non potest amplius de suis bonis disponere, non aliter ac si naturaliter mortuus esset, n.60. ibid.

De Religiosis Hierosolymitanis, vulgè *del Orden de Señor San Juan*, & de aliis Equitibus S. Jacobi, Calatravæ, & Alcantaræ, vide verb. *Ordo*.

Remedium.

Remedia inter se contraria, seu incompatibilia, non possunt proponi ad agendum; & necesse est quod unum eorum eligatur, p.6. c.2. n.2. p.265. Comprobatur, n.3. 4. & 5. ibid. p.266. Vide amplius, verb. *Actor*. & verb. *Possessorium*.

Renunciatio.

Renunciatio debet esse expressa, & non comprehendit id quod tacitè inest: Tamen hoc fallit inter Incompatibilia, ex *Clementina*, *Gratia: de Rescriptis*, p.7. c.4. à n.16. usque ad 22. p.298.

Renunciare videtur beneficio, & privilegio fori, qui in minoribus constitutus factus est miles sæcularis, ibidem, n.27. p.299.

Renunciare videtur beneficium, qui contrahit matrimonium, vel qui professus est Religionem; vel qui acceptat Episcopatum, ibidem, à n.24. usque ad 27. p.299.

Renunciare non intelligitur quis juri quod ignorat, aut sibi dubitat competere, ibidem, n.33. p.300.

Repetitio.

Repetitio de uno ad aliud toties non datur, quoties id quod continetur in uno gradu, seu capitulo; est diversum, contrarium, ac incompatible cum illo quod continetur in primo, p.4. c.2. num.26. p.204.

Repetitio, & extensio de uno ad aliud, datur in favorabilibus, p.4. c.2. n.29. ibid.

Repræsentatio.

Repræsentatio ad succedendum in majoratu non datur de patre ad filium, sed de filio ad patrem, p.1. c.6. n.188. & 189. p.73.

Repræsentatio non censetur exclusa, vocato consanguineo meo magis propinquo, p.4. c.1. nu.104. p.200.

Repræsentatio locum habet, quando aliquo temporis momento pater est in potentia, seu capax, aut habilis ad succedendum in majoratu, p.7. c.6. n.321. & p.8. c.5. n.56. p.356.

Repræsentatio in majoratibus habet locum ultra filios fratrum in infinitum, p.8. c.5. n.42. p.355.

Repræsentatio non est fictio, sed privilegium, ibid. n.54. p.356.

Reprobatio.

Reprobationis facultas, & obligatio approbationis, non possunt concurrere apud eundem simul, p.5. c.6. n.4. p.248.

Repugnantia.

Repugnantia, idem est quod Incompatibilitas, p.1. c.1. n.2. p.12.

Res.

Res pretiosæ, quæ antea reddebant fructus, sed ob cladem, aut nimiam vetustatem, vel ob statum ventorum, quia evulsæ sunt arbores, vel vites dirutæ; quomodo sunt computandæ ad liquidandam Quotam in majoratu incompatibili ratione Quotæ, p.1. c.5. n.27. p.48.

Res pretiosæ immobiles, veluti domus, vel turris magni valoris, attamen tenues in redditibus, quomodo sunt computandæ circa majoratus incompatibiles ratione Quotæ, n.28. ibid.

Res pretiosæ nobiles infructiferæ, veluti arma aurata, vel argentea, gemmæ, margaritæ, catenæ aureæ, vel annulus, cum sint ad ornatum corporis, vel domûs, vel alterius ex rebus majoratibus, non computantur ad inducendam majoratus incompatibilitatem cum aliis ratione Quotæ, n.29. p.48.

Res quælibet ad primordiam suam naturam facile revertitur, p.3. c.4. n.59. p.186.

Res specialis ipso jure revertitur ad jus suum universale, n.60. ibid.

Res manet in suspenso interim donec subest spes quod aliquis nascatur, & interim penes acquirentem remanet dominium bonorum alienatorum, revocabiliter tamen. p.5. c.2. n.52. p.229.

Res sua nemini servit, p.6. c.4. n.3. p.237.

Res, actus vel dispositio si deveniat ad casum, à quo incipere non poterat, ex eo quod postea deficiat ejus causa finalis, ita irrita fit, ac resolvitur, & ad suum pristinum statum revertitur, ac si nunquam fuisset incepta, p.5. c.6. n.90. & 92. p.256. Et demonstratur in exemplo de privilegio certa quota decimarum super terris, vel aliis rebus, quæ postea deficiant pro parte, vel in totum pereant, ibidem à n.98. usque ad 99. p.257.

Res quæ semel utiliter constitutæ sunt, durant licet ille casus extiterit, à quo initium capere non potuerant. p.5. c.6. n.106. p.258.

Declaratur à n.115. usque ad 118. p.259.

Res donata, vel legata, si pereat casu fortuito, utrum legatarius, vel donatarius possit revertere contra donantem, vel hæredem, n.122. & 123. ibid.

Rei periculum: Vide in verbo, *Periculum*.

Res Ecclesiæ alienata, vide in verbo, *Prelatus*.

Res una, Vide verb. *Unas*.

Res judicata.

Res judicata pro veritate habetur, & facit de albo nigrum

& Verborum.

- nigrum & è contra ; nisi in computatione per scientiam Arithmetica, & regulas incompatibilitatis, p. 1. c. 5. n. 6. & 7. p. 46.
 Vide amplius, verb. *Sententia.*
Residentia.
 Residentia in uno vel diversis locis, si requiratur per foundationes majoratum, an pariat incompatibilitatem, & quid juris in hoc casu? Vide verb. *Majoratus*, & verb. *primogenium.*
Restitutio in integrum.
 Vide in Verb. *Minor.*
Rethorica, & Rhetor.
 Rethorica est dilatata Dialectica, & se habet ut locutio dilucidior reddatur, & jucundior in auditu, ad magis, clariorique modo suadendum, part. 1. c. 11. n. 1. p. 110.
 Rhetor fugere debet concursum vocalium, & Syllabarum, qui concursus in Rethoricæ scientia (tamquam incompatibilia) reprobantur, n. 2. ibid.
 Rhetor vitare debet voces æquivocas, quæ plura contraria, seu incompatibilia significare possunt, ibid. n. 4. p. 110.
 Rhetor vitare debet amphibologiam, seu ambiguam orationem, n. 5. ibid.
 Demonstratur exemplis, n. 6. ibid.
Retrotractio
 Retrotractio non procedit in præjudicium Tertij, cui intermedio tempore jus fuisset quæsitum, p. 1. c. 4. n. 11. p. 38.
 Retrotractionis fictio translativa non debet prævalere veritati, p. 1. c. 4. n. 13. ibid.
 Retrotractio non habet locum, licet extrema sint habilia, si medium sit corruptum, cum non possint conjungi, p. 1. c. 4. n. 15. ibid.
 Redditur ratio, & demonstratur exemplo, num. 16. p. 39.
 Retottractio datur in prejudicium Tertij, cui medio tempore jus sibi non perfectè fuit quæsitum, ibid. n. 63. p. 43.
Reus.
 Reus non potest se defendere, cum exceptionibus duabus, pluribusvè incompatilibus, nisi conditionabiliter, & in subsidium de eis excipiat, p. 6. c. 3. n. 9. & 10. p. 269.
Rex, Regina, Regnum.
 Reges Gothorum in Hispania ob culpam Imperatoris Valentis inciderunt in Arrianam hæresim, tempore Athlarici primi, qui fuit Rex Gothorum usque ad Martyrium Divi Regis Hermenegildi, & Regni ingressum Regis Flavii Recaredi, in Initio, n. 10. & 11. p. 3. & 4.
 Rex Leovigildus Visigothorum, atque Hispaniarum, pater regis Hermenegildi, Arianus fuit, num. 9. ibid.
 Rex Flavius Recaredus ob causam Martirii sui Fratris fecit congregationem, & promulgari universale Concilium Tertium Tolet. n. 12. p. 4.
 Rex Athalaricus, & omnes alii Reges Gothi usque ad Regem Hermenegildum, & ejus Fratrem Flavium Recaredum, Hæretici fuerunt, ibid. n. 14. Et probatur, n. 17. p. 5.
 Rex Leovigildus I. contraxit nuptias cum Theodosia filia Severiani Magni Ducis Carthaginensis, qui filius fuit Theodorici Regis Ostrogothorum Italiae, de quo matrimonio habuit Hermenegildum, atque Flavium Recaredum, n. 21. ibid.
 Rex Leovigildus Gothorum secundas contraxit nuptias cum Gosiunda vidua Regis Athanagildi, n. 23. ibid.
Roxas In de compatibilitate.
 Rex Leovigildus operam dedit accuratissimo affectu, ad hoc ut Hispaniarum Regnum non per electionem, sed per successionem in suum filium Hermenegildum, & hæreses deveniret, n. 24. ibid.
 Rex Leovigildus in Curiis Conventitiis obtinuit à Regno, quod ejus filius major Hermenegildus esset Rex Hispalensis, ubi sedem suam Regiam Leovigildus habebat, qui retinuit sibi regnum Toleranum & sic ad Toletum transtulit suam sedem Regiam, & in alias Regnorum Provincias introduxit filium suum Flavium Recaredum, n. 25. p. 6.
 Reges Hispaniarum habent Regnum per successionem non ex tempore Regis Pelagij, prout aliqui asserunt; sed ex tempore Hermenegildi, & Flavii Recaredi, & ex tempore Regis Cinthilæ, cui successit Cyndas Vintho, & alii, usque ad Rodericum, & exinde Pelagius, n. 26. ibid.
 Reges possunt in vita sua Regni administrationem in totum, vel simul cum ipsis ad filios transferre, maxime primogenitos, n. 27. ibid.
 Rex Leovigildus, ad hoc ut ejus filius major Hermenegildus in universo Hispaniarum Regno succederet, curavit ut cum filia Regis Francorum matrimonium contraheret, n. 28. ibid.
 Rex Hermenegildus ex negotiatione sui patris contraxit nuptias, cum Ingunda filia Regis Sigiberti, quæ prædita erat magnopere fide Catholica, n. 29. ibid.
 Regina Ingunda uxor Hermenegildi erat neptis Reginae Gosiundæ uxoris Regis Leovigildi, n. 30. p. 6.
 Regina Gosiunda uxor Leovigildi associavit neptem suam Ingundam, ne reduceret ad fidem Catholicam Hermenegildum; & nihilominus ipsum ad Catholicam fidem reduxit Ingunda, & D. Leander, n. 31. ibid.
 Rex Leovigildus sciens quoddam filius suus Hermenegildus conversus esset ad fidem Catholicam, literas ad eum misit, suadendo, obsecrando, exhortando, & increpando ad hoc ut à fide Catholica desisteret, & quod si ad Arrianam reverteret non solum in parte Regni sibi tradita eum conservaret, sed & omnes alias tanquam in primogenitum transferret, aliter armis ipsum debellaret, ibid. n. 32. p. 6.
 Rex Hermenegildus debellatus fuit & captus à patre suo Leovigildo; quem in vinculis oppressum in diversis carceribus detinuit, n. 33. ibid.
 Rex Leovigildus sæpe sæpius filio suo Hermenegildo offert Hispaniæ Regnum, & quod in suam gratiam reciperet si à fide Catholica deficeret, & ad Arrianam rediret, & in signum conversionis suæ communionem acciperet. à Paschasio Arriano Episcopo; aliter ipsum Regno & vitâ privaret, n. 34. p. 6.
 Rex Hermenegildus recognoscens, quod incompatible esset Regnum terrenum cum regno Cœlesti, si ad Arrianam hæresim reverteret, elegit persistere in fide Catholica ad hoc ut posset consequi Cœleste Regnum, ibid. n. 35. & 36. p. 6. Et p. 9. cap. unico, n. 9. p. 367.
 Regis Hermenegildi Martyrium refertur, num. 37. ibid.
 Regnum divinum, & humanum, incompatibilia sunt apud hæreticos, & infideles. ibid. num. 46. & 47. p. 7.
 Regnum propter hæresim Regis non confiscatur, sed datur filio Catholico, ibid. n. 57. p. 8.
 N n 2 Regnum

Index Rerum,

Regnum Granatense, cum Mauritanis debellatum fuit duobus temporibus, tempore Regis Philippi II. & tempore Philippi III. part. 1. c. 7. num. 32. p. 94.

Regnum divisum inter duos Gemellos habet maximum inconveniens & parit discordias, atque tragicos successus: quod demonstratur multis exemplis, p. 2. c. 5. à n. 46. usque ad 52. p. 152.

Regnum à *Regendo*, & Rex à *Regno* denominatur, p. 2. c. 6. n. 2. p. 134.

Regni Aragoniæ successio per mortem Domini Martini, ad lineam ultimi possessoris continuatur, & linea anterior reintegrata non fuit destituta per agnatum, p. 3. c. 4. n. 32. p. 184.

Regni custodia communis, & civitatis, est, non sine re unum crescere præter justam mensurationem, p. 8. c. 1. à n. 63. p. 333.

Regno, vel Reipublicæ, nihil periculosius, quam nimia privati alicujus magnitudo, n. 66. p. 334.

Regis, & Regni seu Reipublicæ utilitati quàm conveniens esset, quòd lex nostra, 7. tit. lib. 5. *Recopilat.* intelligeretur non solum de conjunctione majoratus per viam matrimonii, sed etiam per viam successionis; & quod debeat intelligi etiam de conjunctione per viam successionis, probatur ex professo, n. 68. usque ad finem. ibid.

Rex Leovigildus, pater D. Hermenegildi, non potuit apponere gravamen deficiendi à fide Catholica, ad succedendum in Regno, p. 9. cap. unico, à n. 10. usque ad 12. p. 360.

S

Sacramentum.

Sacramentum Baptismi ab hæretico ministro validè accipitur, Initio, n. 42. p. 7.

Sacramentum Eucharistiæ minimè ab hæretico accipiendum, ibid. n. 62. p. 8.

Sacramentum Gratiae, prout est Sacramentum Baptismi, dat Deus etiam per pravos, & malos ministros, n. 64. p. 9.

Sanctus.

Sanctus Antonius de Padua in duobus distinctis locis uno eodemque tempore miraculosè apparuit verè, & corporaliter, p. 2. c. 1. n. 35. & 36. p. 125. vide verb. *Homo*.

Secundogenitus.

Secundogenitus si sit vocatus, omisso primogenito, tertio, & quarto, & cæteris fratribus ad successionem majoratus & decedat absque liberis, utrum successio ad primogenitum, & ejus lineam superiorem retrocedere debeat, vel ultra procedere ad tertio-genitum, vel quartogenitum, & inferiorem lineam? p. 1. c. 8. n. 12. p. 99.

Et quid si in linea sequenti non inveniatur nisi femina? n. 13. ibid.

Secundogenitus si vocatus sit non sub proprio, sed appellativo, veluti: *Succedat secundogenitus*: tunc si moriatur absque liberis, non primogenitus, sed tertio-genitus succedere debet, part. 1. c. 8. num. 38. p. 102.

Secundogenitus, qui non sit Hermaphroditus, habet puram naturam masculinitatis, ab institutore desideratam, p. 2. c. 3. n. 22. p. 137.

Secundogeniti principaliter interest, ne pereant etiam casu fortuito bona majoratus incompatibilis ratione Quotæ, cum alio, quem primogenitus possidet, p. 5. c. 6. n. 128. p. 260.

Secundogenitus dicitur primogenitus respectu ter-

tiogeniti, p. 8. c. 7. n. 2. & 3. p. 362.

Secundogenitus dicitur ille, qui tempore delatæ successionis est secundogenitus, n. 4. & 5. ibid.

Secundogenitus an debeat intelligi de vero, vel de ficto? resolvitur, ex n. 6. ibid.

Sententia

Sententia cum errore calculi nunquam transit in rem judicatam, p. 1. c. 5. n. 8. p. 46.

Sententia cum errore calculi, qui non sit expressus in ea per computum Judicis, potest transire in rem judicatam. Et interpretatur l. 1. *Cod. de errore Calculi* n. 9. & 10. ibid.

Sententia cum errore calculi expresso in computo, exequibilis est usque ad quantitatem in qua non est error, n. 11. ibid.

Sententia cum errore calculi, data super majoratibus incompatilibus ratione Quotæ, non transit in rem judicatam. Quod demonstratur exemplis, n. 12. & 13. ibid.

Sententiæ tres conformes, quæ in unitate ejusdem vocis, & judicii conveniant possunt mandari executioni de jure Canonico; & non aliter si discordent, p. 1. c. 7. n. 23. p. 93.

Et quæ dicantur conformes? n. 24. ibid.

Sententiam certam ferre in re dubia indecens, ac grave est, p. 2. c. 3. n. 43. p. 139.

Sententia contra Adanium ob contraventionem, non solum fuit personalis, sed etiam realis contra ejus descendentes, & qua de causa, p. 3. c. 1. à n. 55. usque ad 57. p. 163.

Sententia super successione Regni Aragoniæ, in qua una ex iudicibus fuit S. Vincentius Ferrerius, & eam approbavit Summus Pontifex Benedictus refertur, p. 3. c. 4. à n. 33. usque ad 35. p. 184.

Sententia, quæ declarat quod possessor majoratus fuit contraveniens, nihil de novo dat, p. 5. c. 2. num. 67. & 68. p. 230.

Sententia declaratoria in casu contraventionis quid continere, & quibus verbis formari debeat, n. 69. & 71. ibid.

Sententia declaratoria in casu contraventionis, licet Judex omiserit cautionem, non ideo præjudicat nascituro, ibid. n. 72. p. 230.

Sententia quando lata in uno Judicio primo intentato, parit exceptionem rei judicatæ in secundo; & condemnatoria lata in secundo, parit reo præjudicium in primo; tunc ob incompatibilitatem cumulatam, seu concursus non admititur, p. 5. c. 5. n. 31. p. 243.

Sententia lata per Auditorem Regium, qui antea de lite cognovit tanquam Judex Provincialis, vulgò, *Alcalde de Corte*, est nulla, p. 6. c. 4. num. 32. & 33 p. 277.

Sequens.

Sequens in gradu, quando vocatur in alio majoratu incompatibili, an intelligi debeat de filio primogeniti, vel de fratre ejus, sive secundogenito? remissivè, p. 4. c. 1. n. 88. p. 199.

Sequens in gradu quis erit, vel quis proximior consanguineus, an filius seu descendens ex primogenito, an transversalis? est dubia quæstio, p. 4. cap. 1. n. 6. p. 195.

Sequens in gradu, aut proximior consanguineus quòd sit filius, seu descendens ex primogenito, & non alius transversalis, habet quamplurima fundamenta, & argumenta quæ referuntur, n. 7. ibid.

Sequens in gradu ad succedendum in majoratibus quòd sit filius, probatur ex legibus Nostri Regni, ibid. n. 15. p. 195.

Sequens

& Verborum.

Sequens in gradu intelligi debet ille, qui est immediate vocatus, seu substitutus, prout est filius, n. 16. & 17. *ibid.*

Sequens in gradu & filius quando successor excluditur per deportationem, à n. 18. usque ad 20. *ibid.*

Idem si pater sit exclusus per ingressum religionis, n. 21. p. 196. Idem si sit exclusus propter delictum Hæresis, num. 22. *ibid.* Idem si sit exclusus ex eo quod sit cæcus, n. 23. *ibid.* Idem si cessit majoratum n. 24. *ibid.* Idem si sit exclusus ex eo quod occidit ultimum possessorem, n. 25. & 26. *ibid.*

Idem si sit exclusus ex eo quod alienavit res majoratus, n. 27. *ibid.*

Sequens in gradu intelligitur ille qui est immediate vocatus, seu substitutus post primum, *ibid.* num. 28. & 29. p. 196.

Sequens in gradu quod debeat intelligi de filio, probatur ex *leg. 25. Tauri*, n. 33. *ibid.*

Et multorum autoritatibus, n. 34. p. 196.

Sequens in gradu quod sit transversalis, & non filius exclusi, habet multa fundamenta, & argumenta quæ referuntur, n. 36. usque ad 70. *ibid.*

Et respondetur ad contraria, n. 71. p. 198.

Sequens in gradu debet intelligi de gradu differentis, seu sequentis lineæ, *ibid.* n. 37. 38. & 39. p. 196.

Sequens, idem est ac Alter de differenti, seu diverso gradu, *ibid.* n. 40. p. 197.

Sequens in gradu in materia majoratum incompatibilium, intelligi debet de fratre primogeniti, sic de altero alterius lineæ primogenitæ: probatur individualiter ex *leg. 7. tit. 7. lib. 5. Recopilat.* n. 46. 47. & 48. *ibid.*

Sequenti in gradu vocato ad successionem majoratus incompatibilis, si gravatus non habet fratrem, neque descendentes ex fratre, seu secundogenito, attamen solum habeat filios, & patruelem, & alium ex alia linea transversali, & contentio sit inter primogenitum, & secundogenitum, vivente patre eorum; & ex altera parte ejusdem gravati fratrem patruelem, tunc succedere debet filius primogenitus tanquam sequens in gradu: ut demonstratur exemplo, & re judicata in lite super majoratu *de Villanueva de el Fresno*, p. 4. cap. 1. à n. 89. usque ad 96. p. 199.

Sequens in gradu non admittitur donec est spes quod proximior succedat, p. 5. c. 2. n. 43. p. 228.

Sequens in gradu quis dicatur: Resolvitur, p. 8. c. 7. à n. 14. usque ad 16. p. 363.

Sequente in gradu vocato, non excluduntur qui sunt de illa linea, quæ semper debet præferri, & continuari quapropter filius respectu patris exclusi, erit sequens in gradu, & verus successor, num. 23. & 24. *ibid.*

Et non obstat incapacitas patris, Quia nihilominus succedet filius, ac si mortuus esset pater, n. 25. *ibid.*

Serpens.

Serpens, nisi serpentem devoraverit non fiet Draco, p. 8. c. 1. n. 64. p. 333.

Serviens

Servientes, si aufugiunt, coguntur, si dominus velit, alio æquali tempore servire quando fuerunt in fuga. Quod nota circa famulos, qui ponuntur ad discendas artes mechanicas, p. 2. c. 2. n. 24. p. 132.

Vide amplius verb. *Famulus.*

Servus.

Servum esse partim, & partim liberum incompatibilia sunt, p. 1. c. 4. n. 40. p. 41.

Servus, qui ad consequendam libertatem servire te-

netur per designatum temporis spatium, si aufugiat, per aliud tantum tempus servire debet, quantum insumperit in fuga, p. 2. c. 2. num. 24 & 28. p. 132.

Severinus.

Severinus Magnus Dux Carthaginensis Avus Hermenegildi, & Recaredi, contraxit nuptias cum Theodora ex Regia stirpe. de quo matrimonio habuit filios Leandrum, Isidorum, Fulgentium, & Florentinum, Sanctos: in *Initio*, n. 22. p. 5.

Sexus.

Sexus maris, & fœminæ, sunt incompatibiles: attamen concurrunt turbata regula naturæ in eodem subjecto, p. 2. c. 3. n. 2. p. 136.

Sexus maris, & fœminæ, non fuisse divisos ante peccatum primi parentis; ad interpretationem *Genes. cap. 1.* ibi *Masculum & fœminam creavit eos*: est falsa opinio & reprobatur, n. 3. *ibid.*

Sexus maris, & fœminæ, licet sint separati in Hermaphrodito, attamen unus per se potest judicari tanquam masculinus, & alter per se tanquam fœmininus, *ibid.* n. 57. p. 141.

Simplex.

Simplex non continet mixtum, par. 2. cap. 3. num. 24. p. 238.

Vide amplius verbo *Mixtum.*

Singularis.

Singularis ex vi vocabuli non extenditur ad pluralem, n. 1. c. 7. n. 50. p. 95.

Societas.

Societas contracta ad certum tempus, licet non sit perfecta negotiatio, eo tempore finito, ad aliud de futuro non debet prorogari, part. 2. c. 2. n. 18 p. 131.

Sonus.

Sonus est consonantiæ principium, ex soni ad sonum proportione proveniens, & in unitate vocum consistens, p. 1. c. 7. n. 3. p. 91.

Soror.

Soror utrinque conjuncta præferri debet fratri consanguineo tantum, p. 1. c. 6. n. 272. p. 80.

Soror agnata præfertur masculo ex altera sorore in majoratu, ubi vocati sunt descendentes per lineam masculinam, p. 1. c. 6. n. 347. p. 88.

Sortis.

Sortis judicii utpote in fortuna positi Dux est Deus, & vocatur vis Divina, part. 2. cap. 4. num. 26. p. 144.

Spes.

Spem qui habet de succedendo in duobus majoratibus incompatilibus, puta in uno ex parte patris, & altero ex parte matris, si prius petat, & obtineat quietam & pacificam possessionem unius, an videatur renuntiassè alteri incomparibili cum illo? Discutitur pro una, & altera parte & resolvitur pro parte negativa, contra Dom. Castillo, & ejus sequaces cum ampliacionibus, & limitationibus, p. 7. c. 4. à n. 39. usque ad fin. p. 300.

Spiritualis.

Spiritualis filius quod jus habeat ad succedendum. Vide verb. *filius.*

Spoliatus.

Spoliatus tacendo, & patiendo, quod de dominio spoliatoris discutiatur, in effectu videtur consentire quod de dominio & possessorio simul agatur, p. 5. c. 5. n. 43. p. 244.

Spuria.

Spuria per Sacramentum matrimonii cum viro legitimo

Index Rerum,

- legitimo & naturali, purgat omnem maculam illegitimitatis, & efficitur legitima, ac successionis capax, sicut Monialis spuria per ingressum, & professionem in Religione, p. 1.c.6.n.105. p. 65.
- Statut.*
- In statu duplici contrario quis stare non potest, & tunc magis attendendum est ad statum liberum, favorabilem, p.4.c.6. n.22.& 23. p.218.
- In statu, quo te invenio, sic te judico, p.6.c.1.n.28. & 29. p.264.
- Statutum.*
- Statutum, quod habemus de bonis confiscatis in hoc Granatenfi Regno, quorum cognitio pertinet ad Dominos Præsidentem, duos Regios senatores ex antiquioribus, jubet aggregari dismembrata. quod inter cohæredes non procedit, p.5.c.6.n.22. p. 250.
- Stipulatio.*
- Stipulatio ut valeat, unus circa rem debet esse consensus inter stipulatorem, & promissorem: cum aliter si dissentiant, non teneat obligatio, p. 1. c. 7. n. 19. p. 92.
- Stipulationis substantiam non posse esse in suspensio, dixit Bartolus, in responsione ad leg. si Servus §. Servus capto domino, ff. de stipulat. servorum. Quem reprobatur Raphaël Fulgos. p.5.c.2.n.7 & 8. p.225.
- Subrogatio.*
- Subrogatione facta ex causa permutationis, si res permutata, atque in locum antiquæ subrogata, vendicata fuit, majoratus possessor poterit antiquam recuperare, p.5.c.6.n.83. p.255.
- Substituens, Substitutio, & Substitutus.*
- Substitutus à testatore præfertur ei, qui venit ex representatione, p.5.c.4.n.25. p.239.
- Secus in majoratibus Hispaniæ, n.27.& 28. ibid.
- Substitutus, seu immediatè vocatus ad successionem majoratus absentis, seu habeat, seu possideat alium majoratum incompatibilem cum majoratu illius, qui absens est, an ipse immediatus successor eligere teneatur ad obtinendam administrationem, data cautione, bonorum majoratus absentis: An verò non teneatur donec plenè probeatur mors absentis, p.6.c.3.n.26. p.271.
- Discutitur ex utraque parte, & resolvitur quæstio, à n.27.usque ad 48. ibid.
- Vide amplius verb. Absens
- Substituentis incapacitas transit in substitutum, p.6. c. 4. n. 82. p.281.
- Et vitium auctoris obstat substituto, ibidem, num. 83. p.281.
- In Substitutione alicui simpliciter facta, subintelligitur clausula illa, Si filios non habuerit, vel si sine filiis decesserit, p.7.c.6.n.23.& 25. p.321.
- Successio, & Successor.*
- Successio non debet esse nimis ambulatoria, sed tantum de linea in lineam, p.1.c.6.n.13. p.58.
- Successio majoratus non fit per saltum, sed ordinatè, & successivè de linea in lineam, n. 14. ibid.
- Successio majoratus debet de linea in lineam integram, licet incipiat nondum constituto majoratu, ibid. n. 163. p.71.
- Successio majoratus semper desiderat, ob perpetuitatem, suum habere cursum ad instar fluminis, quod naturaliter retrogradationem non admittit: & alia materiam concernentia, ibidem, num. 185. p.73.
- Successio majoratus regitur per regulas traditas in leg. tit. 15. partit. 2. ibid. n. 186. p.73.
- Successio majoratus primò derivari debet per lineam, seu canalem Descendentium, secundò per lineam Ascendentium, tertio per lineam Transversalium, n. 192. ibid.
- Successio majoratus regulatur per successionem ab intestato, ibid. n.194. p.74.
- Successio majoratus de sua natura non requirit obsequium, nec aliquod servitium personale, prout in feudo, n. 104. ibid.
- Successio debet ingredi de proximo in proximiorum canalem, n. 207. p.75.
- Successio Regni est de majoratu antiquissimo, ideo non excogitari potest casus, quo incipiat à filio, n.208. ibid. Limitatur in casu singulari, de quo remissivè, n. 209. ibid.
- Successiones majoratum distribuuntur in lineas comprehendentes omnes ex eis tam natos, quam nascituros, ibidem, p.2.c.6.n.61. p.62.
- Successio in lineam Transversalium ingreditur tertio ordine post lineam Ascendentium, & Descendentium. ibidem. n.213. p.78.
- Successio in majoratibus non datur jure hæreditario, sed jure sanguinis, ibidem, n.260. p.79.
- Successio majoratus juxta fluxum majorem sanguinis ibidem. 279. p.80.
- Successio in fundis, mortuo ultimo possessore absque liberis fit ascendendo & quærendo continuationem lineæ usque ad primum adquirentem, ibid. n.294. p.82.
- Secus in majoratibus, quia ascenditur quærendo omnes ex linea contentiva, n.295. ibid.
- Declaratur exemplo in facti contingentiâ, & re judicatur, ibidem. n.296.297.& 298. p.82.
- Successio quod debeat ad lineam subsequenter progredi, & non revertere ad lineam anteriorem, quando ambæ fuerunt omisæ, & successio incipit à linea intermedia, nos docet exemplum celestis ordinis, p.1.c.8.n.16. p.99.
- Successio majoratus defertur de majori in minorem, & ejus lineam, n.17. ibid.
- Successio majoratus sequi debet ordinem servatum per capita de linea in lineam, ad instar successoris edicti, ibid. n.18. p.100.
- Successio adempto de medio secundogenito absque liberis, debet incipere à primo tamquam à suo principio, & non à secundo, vel tertio, quia non est principium, sed medium, n.26.& 27. ibid.
- Successio majoratus, si incipit à secundogenito, quia institutor odio habuit primogenitum, tunc nec primogenitus, nec ejus descendentes succedunt post mortem secundogeniti sine liberis, sed tertio-genitus, & sequentes, ibidem. n.32. p.101.
- Successio majoratus si incipiat à secundogenito, ex eo quod institutor notitiam habuit quod primogenitus esset successurus in alio majoratu, tunc non primogenitus nec ejus descendentes, sed tertio-genitus debet post mortem secundogeniti, p. 1. c.8 n.33. ibid.
- Et quod tunc censeatur realis, & non personalis exclusio, probatur ex tribus fundamentis, n.34. ibid.
- Successionis majoratus an sit capax infamis infamiâ juris, vel facti, p.1.c.12.n.17. p.114.
- Successio in Regno, Imperio, vel Principatu, est incompatibilis in primogenito, si sit à natura demens, seu perpetuo labore furore, p. 2.c.6.n.4.& 11. p.154.
- Successio, in Comitatu, Marchionatu, Ducatu, vel dignitate jurisdictionem habente, est incompatibilis in primogenito incapaci à natura, n.5. ibid.
- Et redditur ratio, ibid. n.11. p.155.
- Successio

& Verborum.

- Successio majoratus**, cui non est annexa jurisdictio, non est incompatibilis in furioso, vel alio incapaci à nativitate, n.12. ibid.
- Successio majoratus**, etiamsi illi non sit annexa jurisdictio, incompatibilis erit in furioso, surdo, vel muto, vel alio incapaci à nativitate, si ita sit prohibitum ab institutore, ibid. n.13. p.156.
- Successio majoratus**, etiam habentis jurisditionem, si est de Tertio, & Quinto, secundum *leg. 27. Tauri*, non est incompatibilis in filio furioso, mente capto, vel quomodocumque incapaci à nativitate, n.14. ibid.
- Successio**, vel nominatio in emphyteusim, non est incompatibilis in muto, surdo, furioso, vel quomodolibet incapaci à natura, ibid. n.15. p.156.
- Successio in Commenda Indorum**, est incompatibilis in furioso, mente capto, surdo, vel muto, seu incapaci à natura, n.16. ibid.
- Successio apud filiam fœminam** erat incompatibilis de jure Divino si superesset alius masculus, p.3. c.4. n.4. p.181.
- Successio in majoratibus nostræ Hispaniæ**, inter filium, & filiam, regulatur ad instar successioneis, de jure Divino, n.5. ibid.
- Successio majoratus** non respicit retro ad gradum destitutum, & caducum, n.23. p.183.
- Successio**, si deveniat ad unam lineam, non debet facere transitum ad aliam, donec super sit aliquis de illa, n.26. ibid.
- Successio majoratus**, si retrocedat ad fœminam de linea anteriori, excitat lites perpetuas inter omnes de familia, n.27. ibid.
- Successio majoratus** debet esse ad instar fluminis, ita ut in proximiorum caulem, non autem in superiorem decurrat, ibid. n.30. & 31. p.184.
- Successio in majoratibus, incompatibilibus**, debet intelligi de alio ex linea sequenti veluti fratre, & sic secundum subjectam materiam incompatibilium majoratum, intelligi debet sequens in gradu de fratre, vel alio alterius lineæ, part.4. c.1. à n.55 usque ad 57. p.197.
- Successio temporalis** daretur in successione majoratus incompatibilis, si vocato sequenti in gradu, per gradus ejusdem lineæ derivaret, & esset deambulatoria per saltum, quod est maximum inconveniens, & contra regulas majoratus, ibidem, n.58. & 59. p.198.
- Successio majoratus**, an possit esse in suspensio, donec impossibilis sit quod ex linea superiori aliquis nascatur? Quæstio est à plurimis agitata, part.5. c.2. n.15. p.226.
- Declaratur exemplo, num.16. Et ex casu in facti contingentia, qui refertur à num.17. usque ad 20. p.226.
- Successio effectus** bene potest esse in pendentem secundum accidentia, & quomodo hoc intelligi debeat, ibid. n.46. & 47. p.228.
- Successio majoratus** est incompatibilis in Fratibus Minoribus Ordinis Divi Francisci, & in Capucinis: sed omnes aliæ Religiones capaces sunt in communi, & successio majoratus non est incompatibilis apud eos, & in his comprehenduntur Moniales Sanctæ Claræ, quæ sunt etiam capaces in communi, p.7. c.5. à n.61. usque ad 64. p.309.
- Successio majoratus** apud Monachos, & Clericos, erit incompatibilis ex præsumpta & conjecturata mente institutoris, in dispositione hominis; & redduntur rationes decidendi, ibid. à n.72. usque ad 74. p.310.
- Successor** per electionem non potest imponere gravamen, seu conditionem in initio, n.53. Et probatur, n.55. p.8.
- Successor de prima linea**, dum possibile fuerit quod existere possit, non venit tempus de alio de linea secunda, p.1. c.6. n.62. p.62.
- Successor majoratus**, ad hoc ut eo privari possit ob contraventionem conditionis, seu gravaminis, interpellari debet, p.3. c.1. n.33. p.161.
- Et ad id explicatur textus in *Authent. Hoc amplius*, §. si quis, *Cod. de fideicommiss.* ibid. à n.35. usque ad 36. p.161.
- Successor majoratus** non debet eo privari ob contraventionem conditionis, seu præcepto institutoris, nisi scienter, & dolosè, seu ex proposito contraveniret, non autem si ignoranter, n.38. ibid.
- Successor majoratus** ad hoc ut privari possit per contraventionem, formari debet iudicium, & in eo sententia declaratoria requiritur, ibid. num.51. p.163.
- Successor majoratus** debet esse in linea institutoris, & gravati, quam dicimus contentivam, & nisi ea finitâ ad aliam non patet aditus, p.4. c.1. n.105. & 106. p.200.
- Successor, & possessor majoratus**, est dominus, & usufructuarius, p.4. c.3. n.7. p.206.
- Successoris voluntas, & animi declaratio** ex verbis aut facto requiritur, ad hoc ut possessio civilis & naturalis transeat ad successorem ex ministerio legis 45. *Tauri*, p.5. c.3. à n.41. usque ad 46. Et reprobantur contrarium tenentes, ibid. n.47. p.235.
- Successor majoratus** si sit prohibitus alium majoratum habere, & possidens unum petat judicialiter alium, an statim privari debeat primo majoratu incompatibili cum altero, ibid. n.48. p.236.
- Successor majoratus** prohibitus alium habere, si possidens unum petat judicialiter alium, non cadit à primo, donec judicialiter, & irrevocabiliter alium habeat, ac possideat, n.51. ibid.
- Successor majoratus**, si sit hæres ultimi possessoris, qui rem majoratus alienavit, an contravenire possit alienationi, p.5. c.6. n.12. p.249.
- Aliqui defendunt partem affirmativam: alii verò negativam, quorum opinio verior est, n.13. & 14. ibid.
- Successor** si velit agere remedio possessorio, vel petitorio ad duo primogenia incompatibilia, ex voluntate præsumpta, vel expressa institutoris, non est audiendus, p.6. c.3. n.8. p.269.
- Extende etiamsi sit reus, & velit retinere ea primogenia incompatibilia, n.11. p.270.
- Successor majoratus gravatus** residere in provincia, civitate, vel oppido, sufficit quod resideat in vico ejusdem civitatis, vel suburbio, p.7. cap.2. n.14. p.292.
- Maximè si in civitate, vel oppido laborabat infirma valetudine, vel inopia, n.15. ibid.
- Limitatur si vicus, vel suburbium sit exemptum à jurisdictione civitatis, vel oppidi, ibid. num.16. p.293.
- Successores majoratum** imitari debent virtutes Institutorum, p.8. c.1. n.10. & 11. p.238.

Superstes, seu Supervivens.

Superstes, seu superveniens vocatus, non excludit representationem: Ideo nepos excludit patrum, Limitatur si superstes vocatus sit nomine proprio, p.8. c.5. à n.22. usque ad 25. p.354.

Index Rerum,

Surdus.

Surdus an sit incapax successionis in Regno, vel majoratu. Vide verb. *Successio*.

T.

Tabellio.

Tabellio, seu Secretarius vulgò, *Escribano de Camara*, neque filius ejus, neque pater, neque frater, nec patruelis, nec consobrinus, neque socer ejus coram eo debent litigare, si alter adsit Tabellio apud quem lis tractari possit, part. 6. c. 4. n. 25. & 26. p. 276.

Tabellionis pater, nec filius, frater, generus, neque levir potest esse Advocatus, nec procurator in causa, quæ ante eum pendet, n. 26. ibid.

Et an in hoc casu Tabellio privari debeat actis, & Advocatus, vel Procurator admitti, à n. 27. usque ad 30. ibid.

Tabelliones non possunt esse conductores Gabellarum, nec fidejussores conductorum, ibid. n. 48. p. 278.

Tabelliones Conciliorum oppidi, vel civitatis, vulgò, *Escribanos de el Consejo*, o *publicos*, non possunt esse legatarii, nec habere aliam obligationem publicam in macellis, & similibus, quos dicimus, *Obligados de la carne*, o *abastecedores*, ibid. n. 48. p. 278.

Tabelliones non possunt esse depositarii judiciales in causa, vel lite, quæ controvertatur apud eos, ibid. n. 51. p. 279.

Tabelliones non possunt esse Advocati, seu procuratores in causis, quæ agitentur apud eos, num. 52. ibid.

Tabelliones non possunt simul esse Decuriones, id est, *Escribanos de el Consejo*, o *Cavildo*, y *Regidores de el mismo Consejo*: cum hæc duo officia sint incompatibilia, p. 6. c. 4. n. 53. p. 279.

Tabellio an possit esse simul Judex, vide verb. *Judex*.

Tempus.

Tempora media non nocent, p. 1. c. 4. n. 68. p. 44.

Tempore facilè labitur de memoria hominis, non enim imprimitur sensibus, prout locus, & alia inter partes gesta, p. 2. c. 1. n. 56. p. 127.

Tempus est numerus motus, qui dividi, & numerari potest & dividitur in præteritum, præsens, & futurum, p. 2. c. 2. n. 2. & 3. p. 130.

Tempus præteritum finitum, & tempus præsens, & futurum, incompatibilia sunt, n. 4. ibid.

Temporis præsentis, vel præteriti verba, non continent futurum, ibid. n. 5. p. 130.

Tempus designatum ad aliquid non habet functionem alterius futuri temporis, p. 2. c. 2. n. 23. p. 132.

Tempus modicum an dicatur decennium? p. 7. c. 5. n. 35. p. 306.

Tempus delatæ successionis, (id est, tempus quo successio majoratus defertur) semper attendi debet, p. 7. c. 6. n. 28. p. 322.

Tertiogenitus.

Tertiogenitus dicitur secundogenitus respectu immediate præcedentis, p. 1. c. 8. n. 19. p. 100.

Tertium.

Tertium bonorum est legitima filiorum: ideo in eorum præjudicium apposta conditio ferendi nomen, & arma rejicitur, etiamsi sit potestativa, p. 1. c. 1. à n. 56. usque ad n. 58. p. 17.

Testamentum.

Testamentum factum ante Notarium Ecclesiasticum tempore pestis an valeat? vide remissivè, p. 6. c. 4. n. 38. p. 277.

Vide alia, verb. *Actus testandi*.

Testator.

Testatoris mens sine verbis sufficit in fideicommissis, p. 1. c. 11. n. 27. p. 112.

Testator si dicat, *lego argentum meum*, intelligitur argentum de præsentis, non de futuro, p. 2. c. 2. n. 6. p. 130.

Testator si dicat, *lego ea, quæ vivus donaveram*, non comprehendit ea quæ post testamentum donata sunt, n. 7. ibid.

Testator si dicat, *Remitto id, quod mihi Titius debet*, non comprehendit quod postea debebit, n. 8. ibid.

Testator si jubeat per verbum negativum quod Capellaniam non habeat aliquis nisi Sacerdos, tunc necesse est quod præsentatus sit in actu Sacerdos: Secus si per verba affirmativa, quia sufficit quod sit in potentia intra annum ascendendi ad Sacerdotium, p. 5. c. 3. n. 39. p. 234.

Testator præsumitur se voluisse cum legibus conformare, p. 6. c. 4. n. 85. p. 281.

Testis.

Testes, quorum alter dixit aliquid factum fuisse de nocte, ex eo quod factum fuit diluculo; & alter deponit factum fuisse, de die an sint contrarii, p. 2. c. 1. n. 6. p. 113.

Testes erunt contrarii, si unus dixerit de nocte quid factum fuisse diluculo ante Solis ortum, vel serò post Solis occasum, alter verò simpliciter fuisse factum de die. n. 10. ibid.

Testis convictus fuit de falso, ex eo quod dixisset vidisse & cognovisse ad Lunæ lucem, cum reverà tunc Luna non lucebat, nec lucere poterat, quia erat sub terra, p. 2. c. 1. n. 12. p. 124.

Et alium casum in facti contingentia refert Raphaël Fulgosius, n. 13. ibid.

Translatio.

Translatio possessionis civilis, & naturalis, ex leg. 45. *Tauri*, au censeatur semper irrevocabilis, part. 2. c. 6. n. 56. p. 62.

Translatio possessionis civilis, & naturalis, non est irrevocabilis sub conditione illa, *donec non fuerit postea alius natus in linea recta*, n. 58. ibid.

Trinitas.

Trinitas Sanctissima, est unum universorum principium, præter quod aliud non potest inveniri, initio, n. 2. p. 3.

Turbatio.

Turbatio sanguinis unde dicatur? & quod sit diversorum seminum commixtio, vel concursus, par. 2. c. 4. n. 7. & 8. p. 143.

V.

Valor.

Valor bonorum ad hoc ut cognoscatur, quando unus majoratus sit incompatibilis cum alio ratione Quoræ, quomodo computandus in omni genere bonorum proponitur: ubi etiam aliæ quæstiones referuntur id concernentes, & utiles ad praxim, p. 1. c. 5. n. 14. & 15. p. 46.

Valor prædiorum, & aliorum bonorum deducitur respectu fructuum, vel reddituum, computando eos, qui collecti fuerunt à viginti annis, antecedentibus, deductis oneribus, & expensis necessariis; & quod reliquum est, erit valor rei, ibidem, n. 23. p. 47.

Valor fructuum, vel reddituum, quomodo probari possit ad probandam quoram majoratus incompatibilis cum alio? p. 1. c. 5. n. 32. p. 49.

Vide

& Verborum.

- Vide amplius, *Quota, Computatio, & Computum*, & verb. *Res*.
- Variatio.*
Variatio in eligendo non admittitur in præjudicium secundogeniti, contra jus ipsi quæsitum.
Vide verb. *Electio*.
- Vestigalia.*
Vestigalia, seu Regalia conducere non possunt Officiales, seu Ministri Justitiæ, nec bona publica cujuscumque civitatis, p.6. c.4. n.46. p.278.
Nec esse fidejussores conductorum, n.48. ibid.
- Venditor.*
Venditor qui tenetur de evictione, licet ex nova causa effectus sit dominus rei, quam vendidit, non valet illam vindicare, p.5. c.6. n.1. p.248.
- Verbum.*
Verbum, *Mejoraren*, appositum in leg. 27. *Tauri*, habet vim, ac naturam comparativi: & sic requirit positivum, & concursum duorum filiorum seu descendendum, p.1. c.13. n.14. p.120.
Verbum, *sequens in gradu*, est æquivocum, & indifferens, p.4. c.1. n.53. & 54. p.297.
De verbis leg.7. tit.7. lib.5. *Recopilationis*, vide in verb. *Dispositio*.
Verbum, *Si habeat*, refertur ad civilem possessionem, p.5. c.3. n.17. p.233.
Verbum, *Si possideat*, refertur ad naturalem possessionem, ibid.
Verbum, *habeat*, sicut verbum, *potest*, si respiciat commodum, vel interesse Tertii, tunc requiritur potentia cum actu, nec sufficit sola potentia, ibid. n.24. & 25. p.233.
Verbum, *habeat*, importat perfectionem, ibid. n.26. & 27. p.234.
Verbum, *videtur*, denotat fictionem, & imperfectionem, n.34. ibid.
Verba sunt inventa, ut dicentis voluntatem expriment, nullumque est certius voluntatis testimonium quam verba de ore hominis emissa atque prolata, p.8. c.2. n.21. p.337.
Verbis certificatur mens, & voluntas dicentis, sicut facies repræsentatur in speculo, p.8. c.2. num. 23. p.338.
Verba legis tantopere attendenda sunt, ut ab ejus sensu literali non recedatur, dum manifestè non appareat de voluntate, seu contraria mente legislatoris, n.24. ibid.
Verba quando possunt intelligi civiliter, & naturaliter, intelligenda sunt naturaliter, p.8. c.5. à num. 31. p.354.
Verba legis 27. *Tauri*, ibi: *Entre sus descendientes, ascendentes, vel parientes* an intelligi debeant ex parte patris meliorantis, vel ex parte filii meliorati, p.1. c.6. à n.230. usque ad 239. p.76.
Verba legis 13. & 14. dum loquitur de Vinculis, Patronatibus, & Anniversariis, intelligenda sunt de perpetuis, cum clausulis, & conjecturis inducentibus majoratum, p.1. c.7. n.35. & 36. p.99.
- Veritas.*
Veritas prævalet fictioni, p.1. c.4. n.14. p.38.
- Vidua.*
Vidua prohibetur sub pœnis intra annum luctus ad secundas nuptias transire, ne si conceptus sit filius, incertum sit ex quo sanguine, seu semine primi, vel secundi mariti procedat, p.2. c.4. n.2.3. & 6. p.142.
Vidua si edat partum illicitè, & paulò post mortem mariti: poterit ante transactum annum cum alio nuptias contrahere, ibid. n.4. p.143.
- Vidua hodie de jure Canonico potest statim post mortem primi mariti transire ad secundas nuptias absque aliqua pœna, n.9. ibid.
Vide alia de turbatione sanguinis, verb. *Matrimonium*, & verb. *Filius*.
- Vinculum.*
Vinculum duplex fortius ligat: est axioma ad plures quæstiones resolvendas, p.1. c.6. n.268. p.79.
Vinculi appellatione, Majoratus comprehenduntur, p.8. c.3. n.33. & 34. p.347.
- Virilitas.*
Virilitas, seu agilitas corporis in Hermaphrodito attendi debet, ut præferatur in successione majoratus, p.2. c.3. n.64. & 65. p.141.
- Virtus.*
Virtuosi inter se uniti sunt, quia in virtuoso omnia consonant, & adhærent unitati Dei, & unus spiritus est cum eo: secus de vitiosis dicendum, p.1. c.7. n.11. p.91.
Virtus omnis ab uno vitio detrimentum patitur, p.4. c.6. n.8. p.217.
- Vitium.*
Vitium reale, seu lineale est, quando ratio exclusionis afficit lineam, sicut ratione originis, vel infestæ radicis; & tunc vitium influit in filios, & in omnes, qui ex ea linea proveniunt; quia in eis & in quolibet eorum militat eadem ratio exclusionis, p.7. c.6. n.20. p.321.
Vitium personale est contractum per aliquod accidens, seu impedimentum temporale, & hoc vitium dumtaxat vitiat personam, ad quam restringitur ratio, & causa exclusionis, non verò lineam, n.20. ibid.
- Una.*
Una eademque res non debet diverso jure censeri, p.1. c.4. n.32. & 42. p.40.
Una eademque res contrarios effectus non potest habere, seu producere, n.41. ibid.
Una eademque res non debet diverso jure censeri ex dispositione legis, vel hominis, nisi expressè contrarium disponat, ibid. n.46. p.42.
- Unio & Unicum.*
Unio Regni, Provinciæ, vel Principatus admitti non debet cum legibus, ac consuetudinibus incompatilibus cum illo cui unitur, p.1. c.7. num. 33. p.94.
Unitas, si præscindatur, quomodocumque sit, jam non erit unitas, p.1. c.7. n.4. p.91.
Unitas ubi est, ibi perfectio, n.5. ibid.
Unitas ad conservationem, dualitas ad destructionem subjecti, ibid. n.52. p.96.
Unitas, & consonantia, incompatibilis est inter bonos, & malos, ibid. n.12. p.91.
Unitatem summam perfectionem, & consonantiam negant Arriani, p.1. c.7. n.13. ibid.
Unitas & consonantia, versatur in sancta nostra matre Ecclesia, ibid. n.14. p.92.
Unitatem universalis Ecclesiæ qui non tenent, hæretici sunt: quod Cyprianus optimo, & notatu digno exemplo ostendit, n.16. ibid.
Unitatem qui non habent cum Deo, non possunt habere gratiam Dei, quæ pium donum est Catholicæ unitatis, ibid. n.17. p.92.
Uniratis, & consonantiæ materiam in sacræ Theologiæ scientia, vide apud Theologos, qui referuntur, ibid. n.25. p.93.
Unitas bonorum, à Testatore desiderata inducit majoratum, ibid. n.53. p.96.
- Unus.*

Index Rerum

Unus.

- Unus vicem duarum personarum sustinere non potest, nec duabus militiis personaliter inservire, quia hoc incompatible est in initio, n. 74. p. 10. & p. 2. c. 1. à n. 14. usque ad finem. p. 124.
- Unus si vocatus sit ad successionem patronatus, vel Anniversarii perpetui, juncto cum hoc nomine appellativo, unus, alio colectivo, an tunc succedere debeat per vim majoratus? p. 1. c. 7. n. 34. p. 94.
- Unus ex filiis, vel unus ex suo genere si vocatus sit, est sufficiens conjectura ad inducendum majoratum, n. 38. ibid.
- Unus nomen, ex propria sua natura ac significato, non admittit divisionem in duos, vel plures, ibid. n. 39. p. 85.
- Unus si tantum succedere debet, major censetur vocatus, sive primogenitus, n. 40. ibid.
- Quod maximè procedit in materia perpetuæ successionis, ibid. n. 41. p. 95.
- Unus si vocatus sit in materia, quæ non sit perpetua, non inducit fideicommissum, sive majoratum; Aliiter si esset perpetua; & sic sufficiens est conjectura in anniversario perpetuo, n. 42. ibid.
- Unus verbum simpliciter prolatum in materia perpetua, non finitur in prima vice, sed transit successivè in infinitum, ibid. n. 43. p. 95.
- Unum si debebat eligere Commissarius, quia de eligendo unum, & non plures, testator sensit; si non eligat, non omnes, sed unus eorum succedere debet, & sic major, n. 44. 45. & 46. ibid.
- Quod extende in emphyteusi, & aliis individuis, n. 47. ibid.
- Unus, ergo solus. Quod maximè procedit quando cum genitivo adjungitur, ibidem, num. 48. & 49. p. 95.
- Unus denotat per se unitum, itaque non habet compositionem, nec plus quàm unitatem, ibidem, n. 51. p. 96.
- Unus filius, vel proximior, si vocatus sit, intelligi debet de primogenito, & primogenituram constituturè, n. 54. 55. & 56. ibid.
- Unum, non est numerus, sed principium numeri, p. 8. c. 3. n. 6. p. 345.
- Unus homo an possit esse, seu residere simul, atque eodem tempore, in diversis locis. Vide verb. Homo.

Vocatio, & Vocatus.

- Vocati in solidum sub duabus qualitatibus, vel conditionibus, licet aliquis prius unam obtineat, ei præfertur alius, qui postea ambas obtineat, p. 1. c. 4. n. 10. p. 38.
- Vocatio de primogenito, seu de filio majore, convenit legitimo per subsequens matrimonium, tempore quo successio defertur, ibidem, num. 19. p. 39.
- Vocatio de primogenito si in ea dicatur *succedat legitimus & naturalis, & de legitimo matrimonio natus*; convenit ex voluntate institutoris legitimo per subsequens matrimonium; maximè in præjudicium substitutorum, n. 20. ibid.
- Vocatio fœminarum, non comprehendit masculos, p. 1. c. 6. n. 352. & 353. p. 88.
- Vocationes fœminarum, in exclusionem omnium masculorum vidit Author, & refert rationes, quibus moti fuerunt institutores, n. 354. ibid.
- Vocatio fœminarum, in exclusionem masculorum regulari debet per regulas majoratus ubi sunt vocati descendentes per lineam masculinam, n. 355. p. 88.
- Vocatio Unius, vide suprâ, verb. Unus.
- Vocatio ad successionem quando fit per nomen appellativum, vel per nomen proprium, creditur quod institutor respexit realiter ad ordinem successivum continuatum ex illo secundo, tertio, vel quarto gradu, & non ad personam secundo, vel tertio geniti, p. 1. c. 8. n. 39. p. 102.
- Vocationum sub nomine proprio, & sub nomine appellativo, differentiam tradunt textus, & auctoritates, quæ referuntur, n. 47. ibid.
- Vocato secundogenito, si primogenitus, tertio genitus, & ceteri fratres decedant sine liberis, superstitè secundogenito qui decedat relicto unico filio, & ex eo primogenito, secundo, & tertio genito ejus nepotibus; & decedat nepos primogenitus, & exinde sit contentio inter secundogenitum, & tertio genitum, Quid juris? Vide remissivè, ibid. n. 49. p. 103.
- Vocato filio secundo in majoratu regulari, si non extat masculus secundo, tertio, vel quarto genitus, sed tantummodo fœmina, an majoratus devenire debeat ad fœminam secundogenitam, vel redire ad primogenitum? n. 50. ibid.
- Et resolvitur pro fœmina secundogenita, num. 51. & 52. p. 103.
- Vocatio sequentis in gradu, idem est ac vocatio proximioris consanguinei, part. 4. c. 1. n. 30. p. 196.
- Vocatio sequentis in gradu in eo intelligi debet, quod velit institutor subsequenti lineæ subvenire, & providere, ibidem, à num. 43. usque ad 45. p. 197.
- Vocatio successoris quando fit per verba æquivoca, debet intelligi secundum subjectam materiam, n. 51. ibid.
- Etiam impropriando verba, n. 52. p. 197.
- Vocatio de filio secundo, vel fratres primogeniti, non censi debet personalis, sed realis, seu linealis, non solum de illo filio secundo, imò etiam de ejus filio, & descenditibus, ibidem, num. 87. p. 199.
- Vocatio proximioris consanguinei ad majoratum incompatibilem cum alio, idem operatur, ac si vocatus esset sequens in gradu, ibid. num. 97. & 98. p. 200.
- Vocatio si ita fiat ab institutore, *Succeda el pariente mio, y suyo mas cercano*: Si concurrat proximior institutori ex una parte, & ex altera consanguineus institutoris & ultimi possessoris, & proximior ultimo possessori, præfertur consanguineus institutoris, & ultimi possessoris. Declaratur exemplo in casu contingenti, & re judicata, ibid. à n. 99. usque ad 103. p. 200.
- Vocatus ad successionem unius majoratus ex pluribus incompatilibus, necessario censetur exclusus à successione aliorum, p. 5. c. 1. nu. 17. & 18. p. 222.
- Vocationes, & conditiones, regulariter sunt restrictæ ad tempus mortis ultimi possessoris, ex dispositione legis 45. Tauri, part. 5. c. 2. num. 29. p. 227.
- Vocati conjunctim per copulativam plures, veluti, *succedat in majoratu Philippus, Dionysius, & Gregorius*, & post eos etiam alios vocavit; an simul eodemque tempore concurrere possint ad successionem, vel unus post alium? p. 5. c. 4. n. 9. p. 237.

& Verborum.

Vocati junctim ad majoratus successionem (posito quòd ex natura majoratum successionis, non omnes simul, sed singuli disjunctim & suo tempore debeant) quis primus eorum succedet? p. 5. c. 4. n. 20. p. 238.

Et quòd primus nominatus debeat esse successor, probatur, n. 21. ibid.

Vocati plures nomine proprio ad successionem majoratus, an tunc vocatio censeatur realis, vel personalis? ibid. n. 22. p. 239.

Vocatio plurium nomine proprio ad successionem majoratus videbatur personalis, & non realis, n. 23. ibid. Sed contra, n. 26. p. 239.

Vocati quando sunt ad fideicommissum duo, pluresvè nomine proprio, filius unius eorum non subintrat locum patris, nec eum repræsentat ad obtinendum fideicommissum, sed alter nominatus, vel nominati, qui superstites fuerint, excluso filio præmortui, ibid. n. 24. p. 239.

Vocatio ad successionem majoratus in nostra Hispania, non censeatur personalis, sed realis, n. 28. ibid. Et refertur res judicata, n. 29. & 30. p. 239.

Vocatus ad successionem duorum, pluriumvè majoratum incompatibilium, non potest hos duos pluresvè majoratus simul petere, p. 6. c. 2. n. 6. p. 266. Idem est, licet prædicti duo, pluresvè majoratus sint electionis, n. 7. ibid.

Vocatis ad successionem majoratus duobus, tribusvè fratribus institutoris personaliter tanquam usufructuariis, & ad invicem substitutis, & postea nepote majore ætate; si ultimus possessor & substitutus fuit frater minor, qui decesserit relicto filio, cujus ætas sit major quàm nepotis ex fratre majori, an in successionem majoratus debeat præferri nepos ex fratre majori, vel nepos ex fratre minori major ætate? Maxima est difficultas, & ex professo disputatur, & resolvitur in favorem nepotis ex fratre minore, minoris ætate: sed cum distinctione, p. 8. c. 5. à n. 26. usque ad 61. p. 354.

Vocatio filii majoris in primogeniis, idem est ac vocatio primogeniti, p. 8. c. 5. n. 43. & 53. p. 355.

Vocato primogenito, admittitur repræsentatio, n. 44. ibid. Extende, etiamsi vocatus nepos major, n. 45. p. 355.

Vocatio de filio secundo, est linealis & realis, ad exclusionem non solum primogeniti, sed ejus descendendum, dum supersint ex linea secundogeniti, vel tertiiogeniti, & cæterorum fratrum, p. 8. c. 7. n. 18. & 19. p. 363.

Vide alia, verb. *Dispositio.*
Voluntas.

Voluntas divinæ potentiæ sicuti facit ordinem in astris, & eum de potestate absoluta prævertere potest; ita voluntas testatoris valet facere ordinem in succedendo, & eum prævertere ad suum libitum, p. 1. c. 8. n. 31. p. 101.

Voluntas disponentis apparet per conjecturas, p. 7. c. 5. n. 73. p. 311.

Voluntas institutoris condiciones institutionum regit, p. 3. c. 3. n. 17. p. 176.

Votum.

Votum Domini Dom Marcellini de Faria, & Guzman super illa quæstione: An qui contrahit in aliquo oppido, quòd erat sub jurisdictione alicujus civitatis, & postea oppidum fuit exemptum, debeat conveniri in civitate, vel oppido exempto? Et refertur res judicata, p. 7. c. 2. à num. 17. usque ad 19. p. 293.

Vox.

Vox, seu chorda secunda, cum discedat ab unitate, est incompatibilis cum prima. Probatur ex textu, *Genes. cap. 2. relato in cap. Nuptiæ, 32. quæst. 1. p. 1. c. 7. n. 7. p. 91.*

Ususfructus.

Ususfructus præteriti temporis, seu transacti, non est idem ac temporis futuri, p. 2. c. 2. n. 9. p. 131.

Ususfructus temporis præteriti, non continet alterius temporis futuri usumfructum, n. 12. ibid.

Ususfructus legatum, quamvis non sit legatum temporis, est legatum respectu temporis, n. 13. ibid.

Et sic textus in *leg. si ususfructus mihi in biennium. 6. ff. de ususfructu legato.* procedit ex natura limitati temporis, ibidem. n. 14. p. 131.

In usufructu legato quando tempus fuit appositum in genere simpliciter, & incircumscriptè, non abjecto de quo anno, potest de alio futuro anno suppleri, ibidem, n. 29. p. 133.

Utile.

Utile per inutile vitiatur propter incertitudinem, p. 2. c. 3. n. 54. p. 140. & p. 4. c. 6. n. 12. & 13. p. 218.

Utile per inutile vitiatur in individuis, & inseparabilibus, p. 4. c. 6. n. 9. & 10. p. 217.

Utile ab inutili fit separabile, etiam in individuis ex voluntate testatoris, ibid. n. 26. p. 218. Quod intellige intellectualiter, non verò quoad divisionem corporalem, à n. 27. usque ad 29. ibid.

Utile per inutile non vitiatur in iis, quæ sunt separabilia, ibidem, n. 28. p. 219.

Utile per inutile non vitiatur ratione incertitudinis, vel difficilis separationis, n. 30. ibidem.

Utile per inutile vitiatur in individuis seu inseparabilibus; intellige in moralibus, non verò in physicis, ibidem, n. 48. 49. p. 220.

Utile per inutile quando vitiatur, vel non, ratione incertitudinis & quando concurrunt causa quæ nocet, & causa quæ prodest, & quando sub simplici comprehendatur mixtum? vide remissivè cum distinctionibus, ibidem, n. 50. p. 220.

Utile publicum præferendum est privatæ utilitati, c. 1. n. 37. & seqq. p. 330.

Uxor.

Uxor per matrimonium transit in familiam mariti, p. 3. c. 3. n. 3. p. 206.

Uxoris primogenium, & ejus successio, non communicatur viro, sed solum communicantur fructus ac commoditates, p. 4. c. 3. n. 14. p. 207. Vide verb. *Maritus.*

L A U S D E O.